

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 334

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
12 decembrie 2008

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 1230/2008 al Comisiei din 11 decembrie 2008 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	1
Regulamentul (CE) nr. 1231/2008 al Comisiei din 11 decembrie 2008 de stabilire a prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95	3
Regulamentul (CE) nr. 1232/2008 al Comisiei din 11 decembrie 2008 de neacordare a restituirii la export pentru unt în cadrul licitației permanente prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008	5
Regulamentul (CE) nr. 1233/2008 al Comisiei din 11 decembrie 2008 de neacordare a restituirii pentru laptele praf degresat în cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008	6
★ Regulamentul (CE) nr. 1234/2008 al Comisiei din 24 noiembrie 2008 privind examinarea modificării condițiilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate pentru medicamentele de uz uman și veterinar ⁽¹⁾	7
★ Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe	25
★ Regulamentul (CE) nr. 1236/2008 al Comisiei din 11 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1613/2000 de derogare de la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 în ceea ce privește definirea conceptului de „produse originare” folosit în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate pentru a ține cont de situația specială a Laosului în ceea ce privește anumite produse textile exportate către Comunitate	53

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

Preț: 18 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul (CE) nr. 1237/2008 al Comisiei din 11 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1043/2005 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 3448/93 al Consiliului în ceea ce privește regimul de acordare a restituirilor la export pentru anumite produse agricole exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat, precum și criteriile de stabilire a cuantumurilor sumelor respective	55
★ Regulamentul (CE) nr. 1238/2008 al Comisiei din 10 decembrie 2008 de interzicere a pescuitului de phycis în apele comunitare și în apele care nu se află sub suveranitatea sau jurisdicția țărilor terțe, din zonele V, VI și VII pentru navele aflate sub pavilionul Spaniei ...	56
★ Regulamentul (CE) nr. 1239/2008 al Comisiei din 10 decembrie 2008 de redeschidere a pescuitului de cod în Kattegat pentru navele care arborează pavilionul Suediei	58
★ Regulamentul (CE) nr. 1240/2008 al Comisiei din 10 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) Nr. 560/2005 al Consiliului de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Coasta de Fildes	60

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Comisie

2008/936/CE:

★ Decizia Comisiei din 20 mai 2008 privind ajutoarele acordate de Franța Fondului pentru prevenirea riscurilor pescuitului și întreprinderilor de pescuit (Ajutorul de stat C 9/06) [notificată cu numărul C(2007) 5636] ⁽¹⁾	62
---	----

2008/937/CE:

★ Decizia Comisiei din 5 decembrie 2008 privind neincluderea acidului sulfuric în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță [notificată cu numărul C(2008) 7612] ⁽¹⁾	88
--	----

2008/938/CE:

★ Decizia Comisiei din 9 decembrie 2008 privind lista cu țările beneficiare care îndeplinesc condițiile pentru un regim special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 [notificată cu numărul C(2008) 8028].....	90
---	----

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1230/2008 AL COMISIEI

din 11 decembrie 2008

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 12 decembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MA	81,5
	TR	71,9
	ZZ	76,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,4
	TR	85,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	105,7
	TR	133,9
	ZZ	119,8
0805 10 20	AR	18,1
	BR	56,0
	CL	50,9
	EG	30,5
	MA	91,7
	TR	68,8
	ZA	51,8
	ZW	43,9
	ZZ	51,5
	0805 20 10	MA
TR		73,0
ZZ		70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,6
	HR	54,2
	IL	70,8
	TR	55,8
	ZZ	58,9
0805 50 10	MA	78,3
	TR	66,6
	ZZ	72,5
0808 10 80	CA	89,2
	CL	43,7
	CN	77,8
	MK	35,3
	US	117,4
	ZA	123,2
	ZZ	81,1
0808 20 50	CN	49,6
	TR	97,0
	US	131,4
	ZZ	92,7

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1231/2008 AL COMISIEI**din 11 decembrie 2008****de stabilire a prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 143,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2783/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei, în special articolul 3 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1484/95 al Comisiei (2) stabilește normele de aplicare a regimului privind aplicarea de taxe suplimentare la import și stabilește prețurile reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină.
- (2) Din controlul regulat al datelor pe baza cărora se determină prețurile reprezentative pentru produsele din

sectorul cărnii de pasăre și din cel al ouălor și pentru ovalbumină rezultă că este necesară modificarea prețurilor reprezentative pentru importurile anumitor produse ținând seama de variațiile prețurilor în funcție de origine. Prin urmare, este necesar ca prețurile reprezentative să fie publicate.

- (3) Ținând seama de situația pieței, este necesară aplicarea acestei modificări în cel mai scurt timp.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1484/95 se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 145, 29.6.1995, p. 47.

ANEXĂ

la regulamentul Comisiei din 11 decembrie 2008 de stabilire a prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95

„ANEXA I

Cod NC	Denumirea mărfurilor	Preț reprezentativ (în EUR/100 kg)	Garanția menționată la articolul 3 alineatul (3) (în EUR/100 kg)	Origine ⁽¹⁾
0207 12 10	Carcase de pui congelate, denumite «pui 70 %»	150,4	0	AR
0207 12 90	Carcase de pui congelate, denumite «pui 65 %»	155,8	0	BR
		145,9	0	AR
0207 14 10	Bucăți dezosate, congelate de cocoși și de găini	234,1	20	BR
		279,5	6	AR
		298,3	1	CL
0207 14 50	Piepturi de pui congelate	200,6	3	BR
0207 14 60	Pulpe de pui congelate	123,1	6	BR
0207 25 10	Carcase de curcan congelate, denumite «curcan 80 %»	202,9	0	BR
0207 27 10	Bucăți de curcan dezosate, congelate	307,8	0	BR
		327,4	0	CL
0408 11 80	Gălbenușuri de ou	452,7	0	AR
0408 91 80	Ouă uscate fără coajă	436,2	0	AR
1602 32 11	Preparate nefierte din cocoși sau găini	220,4	20	BR
3502 11 90	Ovalbumine uscate	604,0	0	AR

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor, astfel cum este stabilită de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul «ZZ» reprezintă «alte origini».

REGULAMENTUL (CE) NR. 1232/2008 AL COMISIEI**din 11 decembrie 2008****de neacordare a restituirii la export pentru unt în cadrul licitației permanente prevăzute de
Regulamentul (CE) nr. 619/2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 164 alineatul (2) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 619/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de deschidere a unei invitații permanente de participare la proceduri de ofertare pentru restituirile la export care privesc anumite produse lactate (2) prevede o procedură de licitație permanentă.
- (2) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2007 al Comisiei din 10 decembrie 2007 de stabilire a normelor comune de instituire a unei proceduri de licitații pentru fixarea restituirilor la export

pentru anumite produse agricole (3) și după examinarea ofertelor prezentate ca răspuns la cererea de oferte, este oportun să nu se acorde restituiri pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 9 decembrie 2008.

- (3) Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole nu a emis niciun aviz în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În cadrul licitației permanente deschise prin Regulamentul (CE) nr. 619/2008 pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 9 decembrie 2008, nu se acordă nicio restituire la export pentru produsele și destinațiile menționate la articolul 1 literele (a) și (b) și, respectiv, la articolul 2 din regulamentul menționat.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 12 decembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 168, 28.6.2008, p. 20.

(3) JO L 325, 11.12.2007, p. 69.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1233/2008 AL COMISIEI**din 11 decembrie 2008****de neacordare a restituirii pentru laptele praf degresat în cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 164 alineatul (2) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 619/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de deschidere a unei invitații permanente de participare la proceduri de ofertare pentru restituirile la export care privesc anumite produse lactate (2) deschide o invitație permanentă de participare la proceduri de ofertare.
- (2) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1454/2007 al Comisiei din 10 decembrie 2007 de stabilire a normelor comune de instituire a unei

proceduri de licitații pentru fixarea restituirilor la export pentru anumite produse agricole (3) și după examinarea ofertelor prezentate ca răspuns la cererea de oferte, este oportun să nu se acorde restituiri pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 9 decembrie 2008.

- (3) Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole nu a emis niciun aviz în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În cadrul procedurilor de ofertare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 619/2008, pentru perioada de depunere a ofertelor care se încheie la 9 decembrie 2008, nu se acordă nicio restituire pentru produsul menționat la articolul 1 litera (c) și destinațiile menționate la articolul 2 din regulamentul respectiv.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 12 decembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 168, 28.6.2008, pp. 20.

(3) JO L 325, 11.12.2007, p. 69.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1234/2008 AL COMISIEI**din 24 noiembrie 2008****privind examinarea modificării condițiilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate pentru medicamentele de uz uman și veterinar****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare ⁽¹⁾, în special articolul 39 alineatul (1),având în vedere Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽²⁾, în special articolul 35 alineatul (1),având în vedere Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente ⁽³⁾, în special articolul 16 alineatul (4) și articolul 41 alineatul (6),

întrucât:

(1) Cadrul juridic comunitar referitor la modificarea condițiilor autorizațiilor de introducere pe piață este stabilit în Regulamentul (CE) nr. 1084/2003 al Comisiei din 3 iunie 2003 privind examinarea modificării condițiilor unei autorizații de introducere pe piață eliberată pentru produsele medicamentoase de uz uman și veterinar de o autoritate competentă a unui stat membru ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1085/2003 al Comisiei din 3 iunie 2003 privind examinarea modificării condițiilor unei autorizații de introducere pe piață acordată pentru medicamentele de uz uman și veterinar care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CEE) nr. 2309/93 al Consiliului ⁽⁵⁾. În lumina experienței practice dobândite prin aplicarea celor două regulamente menționate anterior, este necesar să se recurgă la revizuirea

acestora, în vederea stabilirii unui cadru juridic mai simplu, mai clar și mai flexibil, garantând totodată același nivel de protecție a sănătății publice și a sănătății animalelor.

(2) Procedurile prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 1084/2003 și (CE) nr. 1085/2003 trebuie în consecință ajustate, fără a se îndepărta însă de la principiile generale pe care se întemeiază aceste proceduri. Din motive de proporționalitate, medicamentele homeopatice și medicamentele tradiționale din plante, care nu au primit autorizație de introducere pe piață, dar fac obiectul unei proceduri de înregistrare simplificată, ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare a regulamentului.

(3) Modificările aduse medicamentelor pot fi clasificate în diferite categorii, în funcție de nivelul de risc pentru sănătatea publică sau a animalelor și de impactul asupra calității, siguranței și eficacității acestora. Prin urmare, ar trebui stabilite definiții pentru fiecare dintre aceste categorii. Pentru a asigura o previzibilitate sporită, ar trebui instituite și actualizate cu regularitate orientări detaliate privind diferitele categorii de modificări, având în vedere progresele științifice și tehnice și luând în considerare, în special, evoluțiile cu privire la armonizarea internațională. De asemenea, Agenția Europeană pentru Medicamente (denumită în continuare „agenția”) și statele membre ar trebui abilitate să formuleze recomandări privind clasificarea modificărilor neprevăzute.

(4) Ar trebui să se clarifice faptul că anumite schimbări care pot avea cel mai mare impact asupra calității, siguranței și eficacității medicamentelor necesită o evaluare științifică completă, ca și în cazul evaluării noilor cereri de autorizații de introducere pe piață.

(5) Pentru a reduce și mai mult numărul total de proceduri referitoare la modificări și pentru a permite autorităților competente să se concentreze asupra modificărilor care au un impact real asupra calității, siguranței și eficacității, ar trebui introdus un sistem anual de raportare pentru anumite modificări de importanță minoră. Aceste modificări nu ar trebui să necesite aprobare prealabilă și ar trebui să fie notificate în termen de douăsprezece luni de la punerea în aplicare. Cu toate acestea, alte tipuri de modificări de importanță minoră, a căror raportare imediată este necesară pentru supravegherea continuă a medicamentului în cauză nu ar trebui să facă obiectul sistemului anual de raportare.

⁽¹⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

⁽³⁾ JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 159, 27.6.2003, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 159, 27.6.2003, p. 24.

- (6) Fiecare modificare ar trebui să presupună o prezentare separată. Cu toate acestea, în anumite cazuri, ar trebui să se permită gruparea modificărilor pentru a facilita examinarea modificărilor și pentru a reduce costul administrativ. Gruparea modificărilor condițiilor în cazul mai multor autorizații de introducere pe piață provenind de la același titular de autorizație de introducere pe piață ar trebui permisă numai în măsura în care toate autorizațiile de introducere pe piață în cauză sunt afectate de exact același grup de modificări.
- (7) Pentru a evita suprapunerea inutilă a eforturilor de evaluare a modificărilor condițiilor în cazul mai multor autorizații de introducere pe piață, ar trebui stabilită o procedură de distribuire echitabilă a sarcinilor prin care o autoritate, aleasă dintre autoritățile competente ale statelor membre și agenție, ar trebui să examineze modificarea în numele celorlalte autorități în cauză.
- (8) Ar trebui stabilite dispoziții care să reflecte dispozițiile prevăzute în Directiva 2001/82/CE și Directiva 2001/83/CE în ceea ce privește rolul grupurilor de coordonare instituite în temeiul articolului 31 din Directiva 2001/82/CE și al articolului 27 din Directiva 2001/83/CE pentru a intensifica cooperarea între statele membre și pentru a permite soluționarea dezacordurilor în ceea ce privește evaluarea anumitor modificări.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să clarifice în ce caz se permite titularului unei autorizații de introducere pe piață să pună în aplicare o modificare dată, deoarece o astfel de clarificare este esențială pentru agenții economici.
- (10) Ar trebui să se stabilească o perioadă de tranziție pentru ca toate părțile interesate, în special autoritățile statelor membre și industria, să dispună de timp suficient pentru a se adapta la noul cadru juridic.
- (11) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru medicamentele de uz uman și al Comitetului permanent pentru medicamentele de uz veterinar,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește dispoziții privind examinarea modificării condițiilor următoarelor autorizații de

introducere pe piață acordate pentru medicamentele de uz uman și veterinar:

- (a) autorizații acordate în conformitate cu Directiva 87/22/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, articolele 32 și 33 din Directiva 2001/82/CE, articolele 28 și 29 din Directiva 2001/83/CE și Regulamentul (CE) nr. 726/2004;
- (b) autorizații acordate ca urmare a unei trimeri la procedurile prevăzute la articolele 36, 37 și 38 din Directiva 2001/82/CE sau la articolele 32, 33 și 34 din Directiva 2001/83/CE, care a condus la o armonizare completă.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică transferurilor unei autorizații de introducere pe piață de la un titular de autorizație de introducere pe piață (denumit în continuare „titular”) la altul.
- (3) Capitolul II se aplică numai modificărilor condițiilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate în conformitate cu Directiva 87/22/CEE, capitolul 4 din Directiva 2001/82/CE sau capitolul 4 din Directiva 2001/83/CE.
- (4) Capitolul III se aplică numai modificărilor condițiilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 (denumite în continuare „autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată”).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- „modificare a condițiilor unei autorizații de introducere pe piață” sau „modificare” înseamnă o modificare a conținutului informațiilor sau documentelor menționate la:
  - articolul 12 alineatul (3), articolele 13, 13a, 13b, 13c, 13d și 14 din Directiva 2001/82/CE și în anexa I la această directivă, precum și la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 în cazul medicamentelor de uz veterinar;
  - articolul 8 alineatul (3), articolele 9, 10, 10a, 10b, 10c și 11 din Directiva 2001/83/CE și în anexa I la această directivă, articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004, la articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și la articolul 7 și articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, în cazul medicamentelor de uz uman;

⁽¹⁾ JO L 15, 17.1.1987, p. 38.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 324, 10.12.2007, p. 121.

2. „modificare de importanță minoră de tip IA” înseamnă o modificare care are doar un impact minim sau niciun impact asupra calității, siguranței și eficacității medicamentului în cauză;
3. „modificare de importanță majoră de tip II” înseamnă o modificare care nu reprezintă o extindere și care poate avea un impact semnificativ asupra calității, siguranței sau eficacității medicamentului în cauză;
4. „extindere a unei autorizații de introducere pe piață” sau „extindere” înseamnă o modificare care este menționată în anexa I și care îndeplinește condițiile stabilite în aceasta;
5. „modificare de importanță minoră de tip IB” înseamnă o modificare care nu este nici modificare de importanță minoră de tip IA, nici modificare de importanță majoră de tip II și nici extindere;
6. „stat membru în cauză” înseamnă un stat membru a cărui autoritate competentă a acordat o autorizație de introducere pe piață pentru medicamentul în cauză;
7. „autoritate relevantă” înseamnă:
  - (a) autoritatea competentă din fiecare stat membru în cauză;
  - (b) în cazul autorizațiilor de introducere pe piață prin procedura centralizată, agenția;
8. „restricție urgentă din motive de siguranță” înseamnă o modificare provizorie a informațiilor referitoare la produs ca urmare a apariției de noi informații care pot afecta utilizarea în siguranță a produsului, în special cu privire la unul sau mai multe din următoarele elemente din sumarul caracteristicilor produsului: indicații terapeutice, posologie, contraindicații, avertismente, specie țintă și perioade de retragere.

Articolul 3

Clasificarea modificărilor

- (1) În raport cu orice modificare care nu reprezintă o extindere, se aplică clasificarea prevăzută în anexa II.
- (2) O modificare care nu reprezintă o extindere și a cărei clasificare este nedeterminată după aplicarea normelor

prevăzute de prezentul regulament, ținând seama de orientările menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a), precum și, după caz, de orice recomandări emise în conformitate cu articolul 5, se consideră, din oficiu, o modificare de importanță minoră de tip IB.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), o modificare care nu reprezintă o extindere și a cărei clasificare este nedeterminată după aplicarea normelor prevăzute de prezentul regulament, se consideră o modificare de importanță majoră de tip II în următoarele cazuri:

(a) la cererea titularului atunci când prezintă modificarea;

(b) în cazul în care autoritatea competentă a statului membru de referință menționată la articolul 32 din Directiva 2001/82/CE și articolul 28 din Directiva 2001/83/CE (denumit în continuare „stat membru de referință”), prin consultare cu celelalte state membre în cauză, sau, în cazul unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, agenția, stabilește, în urma evaluării validității unei notificări, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) sau articolul 15 alineatul (1) și luând în considerare recomandările emise în conformitate cu articolul 5, că modificarea poate avea un impact semnificativ asupra calității, siguranței sau eficacității medicamentului în cauză.

Articolul 4

Orientări

(1) După consultarea statelor membre, a agenției și a părților interesate, Comisia elaborează:

(a) orientări detaliate privind diferitele categorii de modificări;

(b) orientări privind aplicarea procedurilor prevăzute în capitolele II, III și IV din prezentul regulament, precum și documentația care trebuie prezentată în conformitate cu aceste proceduri.

(2) Orientările menționate la alineatul (1) litera (a) se întocmesc până la data menționată la articolul 28 al doilea paragraf și se actualizează cu regularitate, ținând cont de recomandările emise în conformitate cu articolul 5, precum și de progresul științific și tehnic.

Articolul 5

Recomandări privind modificările neprevăzute

(1) Anterior prezentării sau examinării unei modificări a cărei clasificare nu este prevăzută de prezentul regulament, un titular sau o autoritate competentă a unui stat membru poate solicita grupului de coordonare menționat la articolul 31 din Directiva 2001/82/CE sau la articolul 27 din Directiva 2001/83/CE (denumit în continuare „grupul de coordonare”) sau, în cazul unei modificări a condițiilor unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, agenției, să emită o recomandare privind clasificarea modificării.

Recomandarea menționată la primul paragraf este în concordanță cu orientările menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a). Recomandarea se emite în termen de 45 de zile după primirea cererii și se transmite titularului, agenției și autorităților competente din toate statele membre.

(2) Agenția și cele două grupuri de coordonare menționate la alineatul (1) cooperează pentru a asigura coerența recomandărilor emise în conformitate cu alineatul respectiv și publică respectivele recomandări, după eliminarea tuturor informațiilor cu caracter confidențial din punct de vedere comercial.

Articolul 6

Modificări care conduc la revizuirea informațiilor referitoare la produs

În cazul în care o modificare conduce la revizuirea sumarului caracteristicilor produsului, a etichetării sau a prospectului însoțitor, această revizuire se consideră ca făcând parte din respectiva modificare.

Articolul 7

Gruparea modificărilor

(1) Atunci când se notifică sau solicită mai multe modificări, pentru fiecare modificare solicitată se prezintă o notificare sau o cerere separată, în conformitate cu capitolele II, III și IV.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), se aplică următoarele:

(a) atunci când se notifică în același timp și aceleași autorități competente aceleași modificări de importanță minoră de tip IA a condițiilor unei sau mai multor autorizații de introducere pe piață de către același titular, o singură notificare poate acoperi toate modificări, în conformitate cu articolele 8 și 14;

(b) atunci când se prezintă în același timp mai multe modificări ale condițiilor aceleiași autorizații de introducere pe piață, o singură prezentare poate acoperi toate aceste modificări, cu condiția ca modificările în cauză să se încadreze într-unul din cazurile menționate în anexa III sau, dacă nu se încadrează în unul din aceste cazuri, cu condiția ca autoritatea competentă a statului membru de referință, prin consultare cu celelalte state membre în cauză sau, în cazul unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, agenția, să accepte să supună modificările respective aceleiași proceduri.

Prezentarea menționată la primul paragraf, litera (b) se efectuează prin intermediul următoarelor:

— o notificare unică, în conformitate cu articolele 9 și 15, atunci când cel puțin una din modificări este o modificare de importanță minoră de tip IB și toate modificările sunt modificări de importanță minoră;

— o cerere unică, în conformitate cu articolele 10 și 16, atunci când cel puțin una din modificări este o modificare de importanță majoră de tip II și niciuna dintre modificări nu reprezintă o extindere;

— o cerere unică, în conformitate cu articolul 19, atunci când cel puțin una dintre modificări reprezintă o extindere.

CAPITOLUL II

MODIFICĂRI ALE AUTORIZAȚIILOR DE INTRODUCERE PE PIAȚĂ ACORDATE ÎN CONFORMITATE CU DIRECTIVA 87/22/CEE, CAPITOLUL 4 DIN DIRECTIVA 2001/82/CE SAU CAPITOLUL 4 DIN DIRECTIVA 2001/83/CE

Articolul 8

Procedura de notificare a modificărilor de importanță minoră de tip IA

(1) În cazul unei modificări de importanță minoră de tip IA, titularul prezintă simultan tuturor autorităților relevante o notificare care conține elementele menționate în anexa IV. Notificarea se prezintă în termen de douăsprezece luni de la punerea în aplicare a modificării.

Cu toate acestea, notificarea este prezentată imediat după punerea în aplicare a modificării în cazul modificărilor de importanță minoră care necesită notificare imediată pentru supravegherea continuă a medicamentului în cauză.

(2) În termen de 30 de zile de la primirea notificării, se iau măsurile prevăzute la articolul 11.

*Articolul 9***Procedura de notificare a modificărilor de importanță minoră de tip IB**

(1) Titularul prezintă simultan tuturor autorităților relevante o notificare care conține elementele menționate în anexa IV.

Dacă notificarea îndeplinește cerința menționată la primul paragraf, autoritatea competentă a statului membru de referință, în urma consultării cu celelalte state membre în cauză, confirmă primirea unei notificări valabile.

(2) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data confirmării de primire a unei notificări valabile, autoritatea competentă a statului membru de referință nu a trimis titularului un aviz nefavorabil, notificarea se consideră acceptată de către toate autoritățile relevante.

În cazul în care notificarea este acceptată de către autoritatea competentă a statului membru de referință, se iau măsurile prevăzute la articolul 11.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de referință consideră că notificarea nu poate fi acceptată, ea informează titularul și celelalte autorități relevante, precizând motivele pe care se întemeiază avizul său nefavorabil.

În termen de 30 de zile de la primirea unui aviz nefavorabil, titularul poate prezenta tuturor autorităților relevante o notificare modificată pentru a ține seama în mod corespunzător de motivele prevăzute în avizul respectiv.

Dacă titularul nu modifică notificarea în conformitate cu al doilea paragraf, notificarea se consideră respinsă de către toate autoritățile relevante și se iau măsurile prevăzute la articolul 11.

(4) În cazul în care a fost prezentată o notificare modificată, autoritatea competentă a statului membru de referință o evaluează în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia și se iau măsurile prevăzute la articolul 11.

*Articolul 10***Procedura „de aprobare prealabilă” aplicabilă modificărilor de importanță majoră de tip II**

(1) Titularul prezintă simultan tuturor autorităților relevante o cerere care conține documentele menționate în anexa IV.

Dacă cererea îndeplinește cerințele menționate la primul paragraf, autoritatea competentă a statului membru de referință confirmă primirea unei cereri valabile și informează titularul, precum și celelalte autorități relevante, că procedura începe de la data acestei confirmări.

(2) În termen de 60 de zile de la confirmarea de primire a unei cereri valabile, autoritatea competentă a statului membru de referință pregătește un raport de evaluare și o decizie privind cererea, care se comunică celorlalte autorități relevante.

Autoritatea competentă a statului membru de referință poate reduce termenul prevăzut la primul paragraf, având în vedere urgența problemei în cauză, sau îl poate prelungi la 90 de zile pentru modificările enumerate în partea 1 a anexei V.

Termenul menționat la primul paragraf este de 90 de zile pentru modificările enumerate în partea 2 a anexei V.

(3) În termenele prevăzute la alineatul (2), autoritatea competentă a statului membru de referință poate solicita titularului furnizarea unor informații suplimentare într-un termen stabilit de autoritatea competentă respectivă. În acest caz:

(a) autoritatea competentă a statului membru de referință informează celelalte autorități competente în cauză cu privire la solicitarea sa de informații suplimentare;

(b) procedura se suspendă până la furnizarea acestor informații suplimentare;

(c) autoritatea competentă a statului membru de referință poate prelungi termenul menționat la alineatul (2).

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 13 și în termen de 30 de zile de la data primirii deciziei și a raportului de evaluare menționate la alineatul (2), autoritățile relevante recunosc decizia și informează autoritatea competentă a statului membru de referință cu privire la aceasta.

Dacă, în cursul perioadei menționate la primul paragraf, o autoritate relevantă nu și-a exprimat dezacordul în conformitate cu articolul 13, decizia se consideră recunoscută de către autoritatea relevantă respectivă.

(5) În cazul în care decizia menționată la alineatul (2) a fost recunoscută de toate autoritățile relevante în conformitate cu alineatul (4), se iau măsurile prevăzute la articolul 11.

Articolul 11

Măsuri de încheiere a procedurilor menționate la articolele 8-10

(1) În cazul în care se face o trimitere la prezentul articol, autoritatea competentă a statului membru de referință ia următoarele măsuri:

(a) informează titularul și celelalte autorități relevante dacă modificarea este acceptată sau respinsă;

(b) în cazul în care modificarea este respinsă, informează titularul și celelalte autorități relevante cu privire la motivele respingerii;

(c) informează titularul și celelalte autorități relevante dacă modificarea necesită vreo modificare a deciziei de acordare a autorizației de introducere pe piață.

(2) În cazul în care se face o trimitere la prezentul articol, fiecare autoritate relevantă, dacă este cazul și în termenul stabilit la articolul 23 alineatul (1), modifică decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață în conformitate cu modificarea acceptată.

Articolul 12

Vaccinurile antigripale de uz uman

(1) Prin derogare de la articolul 10, procedura menționată la alineatele (2)-(6) se aplică examinării modificărilor care privesc schimbările aduse substanței active în scopul actualizării anuale a unui vaccin antigripal de uz uman.

(2) Titularul prezintă simultan tuturor autorităților relevante o cerere care conține documentele menționate în anexa IV.

Dacă cererea îndeplinește cerințele menționate la primul paragraf, autoritatea competentă a statului membru de referință confirmă primirea unei cereri valabile și informează titularul, precum și celelalte autorități relevante, că procedura începe de la data acestei confirmări.

(3) În termen de 30 de zile de la confirmarea de primire a unei cereri valabile, autoritatea competentă a statului membru

de referință pregătește un raport de evaluare și o decizie privind cererea, care se comunică celorlalte autorități relevante.

(4) În termenul menționat la alineatul (3), autoritatea competentă a statului membru de referință poate solicita titularului furnizarea unor informații suplimentare. Autoritatea informează celelalte autorități relevante cu privire la aceasta.

(5) În termen de 12 zile de la data primirii deciziei și a raportului de evaluare menționate la alineatul (3), autoritățile relevante recunosc decizia și informează autoritatea competentă a statului membru de referință cu privire la aceasta.

(6) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de referință solicită acest lucru, titularul transmite datele clinice și datele referitoare la stabilitatea medicamentului tuturor autorităților relevante în termen de 12 zile de la expirarea termenului prevăzut la alineatul (5).

Autoritatea competentă a statului membru de referință evaluează datele menționate la primul paragraf și elaborează proiectul unei decizii finale în termen de 7 zile după primirea datelor. Celelalte autorități relevante recunosc decizia finală respectivă în termen de 7 zile de la data primirii acesteia și adoptă o decizie în conformitate cu decizia finală.

Articolul 13

Grupul de coordonare și arbitrajul

(1) În cazul în care nu este posibilă recunoașterea unei decizii în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) sau aprobarea unui aviz în conformitate cu articolul 20 alineatul (8) litera (b) din cauza unui risc potențial grav pentru sănătatea publică în cazul medicamentelor de uz uman sau, în cazul medicamentelor de uz veterinar, din cauza unui risc potențial grav pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor sau pentru mediu, o autoritate relevantă solicită ca subiectul dezacordului să fie de îndată comunicat grupului de coordonare.

Partea în dezacord furnizează o declarație detaliată a motivelor care justifică poziția sa tuturor statelor membre în cauză, precum și solicitantului.

(2) Articolul 33 alineatele (3), (4) și (5) din Directiva 2001/82/CE sau articolul 29 alineatele (3), (4) și (5) din Directiva 2001/83/CE se aplică subiectului dezacordului menționat la alineatul (1).

CAPITOLUL III

**MODIFICĂRILE AUTORIZAȚIILOR DE INTRODUCERE PE
PIAȚĂ PRIN PROCEDURA CENTRALIZATĂ***Articolul 14***Procedura de notificare a modificărilor de importanță
minoră de tip IA**

(1) În cazul unei modificări de importanță minoră de tip IA, titularul prezintă agenției o notificare care conține elementele menționate în anexa IV. Notificarea se prezintă în termen de douăsprezece luni de la punerea în aplicare a modificării.

Cu toate acestea, notificarea este prezentată imediat după punerea în aplicare a modificării în cazul modificărilor de importanță minoră care necesită notificare imediată pentru supravegherea continuă a medicamentului în cauză.

(2) În termen de 30 de zile de la primirea notificării, se iau măsurile prevăzute la articolul 17.

*Articolul 15***Procedura de notificare a modificărilor de importanță
minoră de tip IB**

(1) Titularul prezintă agenției o notificare care conține elementele menționate în anexa IV.

Dacă notificarea îndeplinește cerința menționată la primul paragraf, agenția confirmă primirea unei notificări valabile.

(2) În cazul în care în termen de 30 de zile de la data confirmării primirii unei notificări valabile, agenția nu a trimis titularului un aviz nefavorabil, avizul său se consideră favorabil.

În cazul în care avizul agenției privind notificarea este favorabil, se iau măsurile prevăzute la articolul 17.

(3) În cazul în care agenția consideră că notificarea nu poate fi acceptată, aceasta informează titularul, precizând motivele pe care se întemeiază avizul său nefavorabil.

În termen de 30 de zile de la primirea unui aviz nefavorabil, titularul poate transmite agenției o notificare modificată pentru

a ține seama în mod corespunzător de motivele prevăzute în avizul respectiv.

Dacă titularul nu modifică notificarea în conformitate cu al doilea paragraf, notificarea se consideră respinsă și se iau măsurile prevăzute la articolul 17.

(4) În cazul în care a fost prezentată o notificare modificată, agenția o evaluează în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia și se iau măsurile prevăzute la articolul 17.

*Articolul 16***Procedura „de aprobare prealabilă” aplicabilă modificărilor
de importanță majoră de tip II**

(1) Titularul prezintă agenției o cerere care conține elementele menționate în anexa IV.

Dacă cererea îndeplinește cerințele menționate la primul paragraf, agenția confirmă primirea unei cereri valabile.

(2) Agenția emite un aviz privind cererea valabilă menționată la alineatul (1) în termen de 60 de zile de la data primirii sale.

Agenția poate reduce termenul menționat la primul paragraf, având în vedere urgența problemei în cauză, sau îl poate prelungi la 90 de zile pentru modificările enumerate în partea 1 a anexei V.

Termenul menționat la primul paragraf este de 90 de zile pentru modificările enumerate în partea 2 a anexei V.

(3) În termenele prevăzute la alineatul (2), agenția poate solicita titularului furnizarea unor informații suplimentare într-un termen stabilit de către agenție. Procedura se suspendă până în momentul în care se furnizează aceste informații suplimentare. În acest caz, agenția poate prelungi termenul menționat la alineatul (2).

(4) Avizului privind cererea valabilă i se aplică articolul 9 alineatele (1) și (2) și articolul 34 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004.

În termen de 15 zile de la adoptarea avizului final privind cererea valabilă, se iau măsurile prevăzute la articolul 17.

*Articolul 17***Măsurile de încheiere a procedurilor menționate la articolele 14-16**

(1) În cazul în care se face o trimitere la prezentul articol, agenția ia următoarele măsuri:

(a) informează titularul și Comisia dacă avizul său privind modificarea este favorabil sau nefavorabil;

(b) dacă avizul său privind modificarea este nefavorabil, informează titularul și Comisia cu privire la motivele avizului respectiv;

(c) informează titularul și Comisia dacă modificarea necesită vreo modificare a deciziei de acordare a autorizației de introducere pe piață.

(2) În cazul în care se face o trimitere la prezentul articol, dacă este cazul, pe baza unei propuneri din partea agenției și în termenul stabilit la articolul 23 alineatul (1), Comisia modifică decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață și actualizează în consecință Registrul comunitar al medicamentelor prevăzut la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 38 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004.

*Articolul 18***Vaccinurile antigripale de uz uman**

(1) Prin derogare de la articolul 16, procedura menționată la alineatele (2)-(7) se aplică examinării modificărilor care privesc schimbările aduse substanței active în scopul actualizării anuale a unui vaccin antigripal de uz uman.

(2) Titularul prezintă agenției o cerere care conține elementele menționate în anexa IV.

Dacă cererea îndeplinește cerințele menționate la primul paragraf, agenția confirmă primirea unei cereri valabile și informează titularul că procedura începe de la data acestei confirmări.

(3) În termen de 45 de zile de la confirmarea de primire a unei cereri valabile, agenția emite un aviz cu privire la cerere.

(4) În termenul menționat la alineatul (3), agenția poate solicita titularului furnizarea unor informații suplimentare.

(5) Agenția prezintă de îndată Comisiei avizul său.

Dacă este necesar și pe baza avizului respectiv, Comisia adoptă o decizie privind modificarea condițiilor autorizației de introducere pe piață și informează titularul cu privire la aceasta.

(6) La cerere, titularul transmite agenției datele clinice și datele referitoare la stabilitatea medicamentului în termen de 12 zile de la expirarea termenului menționat la alineatul (3).

Agenția evaluează datele menționate la primul paragraf și își dă avizul final în termen de 10 zile de la data primirii datelor. Agenția comunică avizul său final Comisiei și titularului în termen de trei zile de la data emiterii avizului său final.

(7) Dacă este necesar și pe baza unei propuneri din partea agenției, Comisia modifică decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață și actualizează în consecință Registrul comunitar al medicamentelor prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004.

CAPITOLUL IV

SECȚIUNEA 1

Proceduri speciale*Articolul 19***Extinderile autorizațiilor de introducere pe piață**

(1) O cerere de extindere a autorizației de introducere pe piață este evaluată în conformitate cu aceeași procedură folosită pentru autorizația inițială de introducere pe piață la care se referă.

(2) Unei extinderi i se acordă fie o autorizație de introducere pe piață în conformitate cu aceeași procedură folosită pentru acordarea autorizației inițiale de introducere pe piață la care se referă, fie este inclusă în respectiva autorizație de introducere pe piață.

*Articolul 20***Procedura de distribuire echitabilă a sarcinilor**

(1) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) și articolele 9, 10, 15 și 16, în cazul în care o modificare de importanță minoră de tip IB, o modificare de importanță majoră de tip II sau un grup de modificări în cazurile menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b) care nu conține nicio extindere se referă la mai multe autorizații de introducere pe piață deținute de același titular, titularul acestor autorizații poate urma procedura menționată la alineatele (3)-(9) din prezentul articol.

(2) În sensul alineatelor (3)-(9), „autoritate de referință” înseamnă una din următoarele autorități:

(a) agenția, în cazul în care cel puțin una din autorizațiile de introducere pe piață menționate la alineatul (1) este o autorizație de introducere pe piață prin procedura centralizată;

(b) autoritatea competentă a unui stat membru în cauză care a fost aleasă de către grupul de coordonare, ținând seama de o recomandare a titularului, în celelalte cazuri.

(3) Titularul transmite tuturor autorităților relevante o cerere care conține elementele enumerate în anexa V, indicând autoritatea de referință recomandată.

Dacă cererea îndeplinește cerințele menționate la primul paragraf, grupul de coordonare alege o autoritate de referință, iar respectiva autoritate de referință confirmă primirea unei cereri valabile.

În cazul în care autoritatea de referință aleasă este autoritatea competentă a unui stat membru care nu a acordat o autorizație de introducere pe piață pentru toate medicamentele afectate de cerere, grupul de coordonare poate solicita o altă autoritate relevantă care să asiste autoritatea de referință în evaluarea cererii respective.

(4) Autoritatea de referință emite un aviz privind cererea valabilă menționată la alineatul (3), respectând următoarele termene:

(a) 60 de zile de la data confirmării de primire a unei cereri valabile, în cazul modificărilor de importanță minoră de tip IB sau a modificărilor de importanță majoră de tip II;

(b) 90 zile de la data confirmării de primire a unei cereri valabile, în cazul modificărilor enumerate în partea 2 a anexei V.

(5) Autoritatea de referință poate reduce termenul menționat la alineatul (4) litera (a), având în vedere urgența problemei în cauză, sau îl poate prelungi la 90 de zile pentru modificările enumerate în partea 1 a anexei V.

(6) În termenele prevăzute la alineatul (4), autoritatea de referință poate solicita titularului furnizarea unor informații

suplimentare într-un termen stabilit de autoritatea de referință. În acest caz:

(a) autoritatea de referință informează celelalte autorități relevante cu privire la solicitarea sa de informații suplimentare;

(b) procedura se suspendă până la furnizarea acestor informații suplimentare;

(c) autoritatea de referință poate prelungi termenul menționat la alineatul (4) litera (a).

(7) Avizului privind cererea valabilă menționat la alineatul (4) i se aplică articolul 9 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 34 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 atunci când autoritatea de referință este agenția.

În cazul în care avizul privind o cerere valabilă este favorabil:

(a) Comisia modifică, dacă este cazul, autorizațiile de introducere pe piață prin procedura centralizată în cauză și actualizează în consecință Registrul comunitar al medicamentelor prevăzut la articolul 13 alineatul (1) și articolul 38 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 în termen de 30 de zile de la primirea avizului final și pe baza unei propuneri din partea agenției;

(b) statele membre în cauză, în termen de 30 de zile de la primirea avizului final al agenției, aprobă avizul final respectiv, informează autoritatea de referință, și anume agenția, cu privire la aceasta și modifică, în consecință, dacă este cazul, autorizațiile de introducere pe piață în cauză, cu excepția cazului în care se declanșează o procedură de sesizare în conformitate cu articolul 35 din Directiva 2001/82/CE sau articolul 31 din Directiva 2001/83/CE în termen de 30 de zile de la primirea avizului final.

(8) În cazul în care autoritatea de referință este autoritatea competentă a unui stat membru:

(a) transmite avizul său privind cererea valabilă titularului și tuturor autorităților relevante;

(b) fără a aduce atingere articolului 13 și în termen de 30 de zile de la data primirii avizului, autoritățile relevante aprobă avizul respectiv, informează autoritatea de referință și modifică în consecință autorizațiile de introducere pe piață în cauză.

(9) La cererea autorității de referință, statul membru în cauză furnizează informațiile referitoare la autorizațiile de introducere pe piață afectate de modificare, în scopul verificării valabilității cererii și emiterii unui aviz referitor la cererea valabilă.

Articolul 21

Situația de pandemie de gripă la specia umană

(1) Prin derogare de la articolele 12, 18 și 19, în cazul unei pandemii cu virus gripal al speciei umane, recunoscută în mod corespunzător de Organizația Mondială a Sănătății sau de Comunitate în cadrul Deciziei nr. 2119/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, autoritățile relevante sau, în cazul autorizațiilor de introducere pe piață prin procedura centralizată, Comisia, pot, în mod excepțional și provizoriu, să accepte modificarea condițiilor unei autorizații de introducere pe piață a unui vaccin antigripal de uz uman în cazul în care lipsesc anumite date clinice sau paraclinice.

(2) În cazul în care o modificare este acceptată în conformitate cu alineatul (1), titularul transmite datele clinice și paraclinice care lipsesc într-un termen stabilit de către autoritatea relevantă.

Articolul 22

Restricții urgente din motive de siguranță

(1) Dacă, în eventualitatea unui risc pentru sănătatea publică în cazul medicamentelor de uz uman sau, în cazul medicamentelor de uz veterinar, în eventualitatea unui risc pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor sau pentru mediu, titularul ia de urgență măsuri restrictive din motive de siguranță, din propria sa inițiativă, acesta informează toate autoritățile relevante și, în cazul unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, Comisia.

În cazul în care, în termen de 24 de ore de la primirea informațiilor respective, nu se ridică nicio obiecție de către autoritățile relevante și nici de către Comisie, în cazul unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, restricțiile urgente din motive de siguranță se consideră acceptate.

(2) În eventualitatea unui risc pentru sănătatea publică în cazul medicamentelor de uz uman sau, în cazul medicamentelor de uz veterinar, în eventualitatea unui risc pentru sănătatea

oamenilor sau a animalelor sau pentru mediu, autoritățile relevante sau, în cazul unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, Comisia, pot impune de urgență titularului măsuri restrictive din motive de siguranță.

(3) În cazul în care o restricție urgentă este luată din motive de siguranță de către titular sau impusă de către o autoritate competentă sau de Comisie, titularul prezintă cererea de modificare corespunzătoare în termen de 15 zile de la data inițierii restricției respective.

SECȚIUNEA 2

Modificări la decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață și punerea în aplicare

Articolul 23

Modificări la decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață

(1) Modificarea deciziei de acordare a autorizației de introducere pe piață ca urmare a procedurilor stabilite în capitolele II și III se efectuează:

(a) în termen de treizeci de zile de la primirea informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (c) și articolul 17 alineatul (1) litera (c), în cazul în care modificarea în cauză duce la o prelungire cu șase luni a termenului menționat la articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 al Consiliului ⁽²⁾, în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 1901/2006;

(b) în termen de șase luni de la primirea informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (c) și articolul 17 alineatul (1) litera (c), în cazul modificărilor de importanță majoră de tip II și a modificărilor de importanță minoră de tip IA care nu necesită notificare imediată pentru supravegherea continuă a medicamentului în cauză;

(c) în termen de 6 luni de la primirea informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (c) și articolul 17 alineatul (1), litera (c) în celelalte cazuri.

(2) În cazul în care o decizie de acordare a unei autorizații de introducere pe piață este modificată ca urmare a procedurilor stabilite în capitolele II, III și IV, autoritatea relevantă, sau Comisia, în cazul autorizațiilor de introducere pe piață prin procedura centralizată, comunică fără întârziere titularului decizia modificată.

⁽¹⁾ JO L 268, 3.10.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO L 182, 2.7.1992, p. 1.

*Articolul 24***Punerea în aplicare a modificărilor**

(1) O modificare de importanță minoră de tip IA poate fi pusă în aplicare în orice moment înainte de încheierea procedurilor menționate la articolele 8 și 14.

În cazul în care o notificare privind una sau mai multe modificări de importanță minoră de tip IA este respinsă, titularul încetează aplicarea modificării (modificărilor) în cauză imediat după primirea informațiilor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (a) și la articolul 17 alineatul (1) litera (a).

(2) Modificările de importanță minoră de tip IB pot fi puse în aplicare doar în următoarele cazuri:

(a) după ce autoritatea competentă a statului membru de referință a informat titularul că a acceptat notificarea, în conformitate cu articolul 9, sau după ce notificarea se consideră acceptată, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2);

(b) după ce agenția a informat titularul că avizul său menționat la articolul 15 este favorabil, sau după ce avizul respectiv se consideră favorabil, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2);

(c) după ce autoritatea de referință menționată la articolul 20 a informat titularul că avizul său este favorabil.

(3) Modificările de importanță majoră de tip II pot fi puse în aplicare doar în următoarele cazuri:

(a) la 30 de zile de la data la care autoritatea competentă a statului membru de referință a informat titularul că a acceptat modificarea, în conformitate cu articolul 10, cu condiția ca documentele necesare pentru modificarea adusă autorizației de introducere pe piață să fi fost furnizate statelor membre în cauză;

(b) după ce Comisia a modificat decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață în conformitate cu modificarea acceptată și a notificat titularul cu privire la aceasta;

(c) la 30 de zile de la data la care autoritatea de referință menționată la articolul 20 a informat titularul că avizul său final este favorabil, cu excepția cazului în care a fost inițiată o procedură de arbitraj în conformitate cu articolul 13 sau o procedură de sesizare în conformitate cu articolul 35 din Directiva 2001/82/CE sau cu articolul 31 din Directiva 2001/83/CE.

(4) O extindere poate fi pusă în aplicare numai după ce autoritatea relevantă, sau, în cazul unor extinderi a unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, Comisia, a modificat decizia de acordare a autorizației de introducere pe piață în conformitate cu extinderea aprobată și a notificat titularul cu privire la aceasta.

(5) Restricțiile urgente din motive de siguranță și modificările referitoare la aspectele legate de siguranță sunt puse în aplicare într-un termen convenit de către titular și autoritatea relevantă, iar, în cazul unei autorizații de introducere pe piață prin procedura centralizată, de Comisie.

Prin derogare de la primul paragraf, restricțiile urgente din motive de siguranță și modificările referitoare la aspecte legate de siguranță care privesc autorizațiile de introducere pe piață acordate în conformitate cu capitolul 4 din Directiva 2001/82/CE sau capitolul 4 din Directiva 2001/83/CE sunt puse în aplicare într-un termen convenit de titular și autoritatea competentă a statului membru de referință, în consultare cu celelalte autorități relevante.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 25***Monitorizare continuă**

La cererea unei autorități relevante, titularul furnizează fără întârziere orice informații referitoare la punerea în aplicare a unei modificări date.

*Articolul 26***Revizuire**

În termen de doi ani de la data menționată la articolul 28 al doilea paragraf, serviciile Comisiei evaluează aplicarea prezentului regulament în ceea ce privește clasificarea modificărilor în vederea propunerii oricăror modificări necesare pentru a adapta anexele I, II și V luând în considerare progresele tehnice și științifice.

*Articolul 27***Abrogare și dispoziții tranzitorii**

(1) Regulamentele (CE) nr. 1084/2003 și (CE) nr. 1085/2003 se abrogă.

Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), Regulamentele (CE) nr. 1084/2003 și (CE) nr. 1085/2003 continuă să se aplice notificărilor sau cererilor valabile pentru modificările aflate în curs de examinare la data menționată la articolul 28 al doilea paragraf.

*Articolul 28***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Prin derogare de la paragraful al doilea, recomandările privind modificările neprevăzute menționate la articolul 5 pot fi solicitate, emise și publicate de la data intrării în vigoare menționată la primul paragraf.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 24 noiembrie 2008.

Pentru Comisie
Günter VERHEUGEN
Vicepreședinte

ANEXA I

Extinderile autorizațiilor de introducere pe piață

1. Modificări ale substanței (substanțelor) active:

- (a) înlocuirea unei substanțe (substanțelor) chimice active printr-o sare/un complex de ester/un derivat diferit, având aceeași fracțiune terapeutică, în cazul în care caracteristicile privind eficacitatea/siguranța nu diferă în mod semnificativ;
- (b) înlocuirea cu un izomer diferit, cu un amestec de izomeri diferit, a unui amestec cu un izomer izolat (de exemplu, înlocuirea unui amestec racemic cu un singur enantiomer) în cazul în care caracteristicile privind eficacitatea/siguranța nu diferă în mod semnificativ;
- (c) înlocuirea unei substanțe biologice active cu una având o structură moleculară ușor diferită în cazul în care caracteristicile privind eficacitatea/siguranța nu diferă în mod semnificativ, cu excepția:
  - modificărilor substanței active a unui vaccin sezonier, pre-pandemic sau pandemic contra gripei speciei umane;
  - înlocuirii sau adăugării unui serotip, tulpini sau antigen sau a unei combinații de serotipuri, tulpini sau antigeni pentru un vaccin veterinar contra gripei aviare sau gripei ecvine, febrei aftoase sau bolii limbii albastre;
  - înlocuirii unei tulpini pentru un vaccin veterinar contra gripei ecvine;
- (d) modificarea vectorului utilizat pentru producerea antigenului sau a materialului sursă, inclusiv a unei bănci de celule dominante noi, dintr-o sursă diferită, în cazul în care caracteristicile privind eficacitatea/siguranța nu diferă în mod semnificativ;
- (e) utilizarea unui nou ligand sau mecanism de cuplare pentru un medicament radiofarmaceutic, în cazul în care caracteristicile privind eficacitatea/siguranța nu diferă în mod semnificativ;
- (f) schimbarea solventului de extracție sau a raportului dintre ingredientul fitofarmaceutic și preparatul medicamentos fitofarmaceutic, în cazul în care caracteristicile privind eficacitatea/siguranța nu diferă în mod semnificativ.

2. Schimbări ale dozei, ale formei farmaceutice și ale căii de administrare:

- (a) schimbarea biodisponibilității;
- (b) schimbarea farmacocineticii, de exemplu a procentului de eliberare;
- (c) modificarea unei doze/concentrații sau adăugarea uneia noi;
- (d) modificarea unei forme farmaceutice sau adăugarea uneia noi;
- (e) modificarea unei căi de administrare sau adăugarea uneia noi ⁽¹⁾.

3. Alte schimbări aduse medicamentelor de uz veterinar destinate administrării la animalele producătoare de alimente: schimbarea sau adăugarea speciilor țintă.

⁽¹⁾ Pentru administrarea pe cale parenterală, este necesar să precizeze distincția dintre calea intraarterială, intravenoasă, intramusculară, subcutanată și alte căi. Pentru administrarea la păsări de curte, calea respiratorie, cea orală și cea oculară (nebulizare) utilizate pentru vaccinare se consideră căi de administrare echivalente.

ANEXA II

Clasificarea modificărilor

1. Următoarele modificări se clasifică ca modificări de importanță minoră de tip IA:
  - (a) modificări de natură pur administrativă care se referă la identitatea și datele de contact ale:
    - titularului;
    - fabricantului sau furnizorului oricărei materii prime, reactiv, substanțe intermediare sau active utilizate în procesul de fabricare sau în produsul finit;
  - (b) modificări referitoare la dezactivarea oricărui loc de fabricație, inclusiv pentru o substanță activă, intermediară sau produs finit, loc de ambalare, producător responsabil pentru eliberarea loturilor, loc de control al loturilor;
  - (c) modificări referitoare la modificări minore aduse unei proceduri de testare fizico-chimice aprobate, în cazul în care procedura actualizată se dovedește a fi cel puțin echivalentă cu procedura de testare anterioară, au fost efectuate studiile de validare corespunzătoare și rezultatele arată că procedura de testare actualizată este cel puțin echivalentă cu cea anterioară;
  - (d) modificări referitoare la modificări aduse specificațiilor substanței active sau unui excipient în vederea respectării unei actualizări a monografiei relevante din Farmacopeea Europeană sau farmacopeea națională a unui stat membru, dacă schimbarea este efectuată exclusiv în scopul conformării la farmacopee iar specificațiile referitoare la proprietățile specifice ale produsului rămân neschimbate;
  - (e) modificări referitoare la modificări aduse materialului de ambalaj care nu se află în contact cu produsul finit, care nu afectează livrarea, utilizarea, siguranța sau stabilitatea medicamentului;
  - (f) modificări referitoare la înăsprirea limitelor de specificație, dacă schimbarea nu reprezintă o consecință a unui angajament luat în cadrul unei evaluări anterioare destinate examinării limitelor specificațiilor, și nu reprezintă rezultatul unor evenimente neprevăzute survenite în cursul fabricării.
2. Următoarele modificări se clasifică ca modificări de importanță majoră de tip II:
  - (a) modificări referitoare la adăugarea unei noi indicații terapeutice sau la modificarea unei indicații existente;
  - (b) modificări referitoare la modificări semnificative ale rezumatului caracteristicilor produsului datorate în special unor noi rezultate preclinice, clinice, sau referitoare la calitate sau farmacovigilență;
  - (c) modificări referitoare la schimbări care se situează în afara domeniului de specificații, limite sau criterii de acceptare aprobate;
  - (d) modificări referitoare la schimbări substanțiale aduse procesului de fabricație, formulării, specificațiilor sau profilului impurităților substanței active sau a medicamentului finit, care pot avea un impact semnificativ asupra calității, siguranței sau eficacității medicamentului în cauză;
  - (e) modificări referitoare la modificări intervenite în procesul sau locurile de fabricație ale substanței active pentru un medicament biologic;
  - (f) modificări referitoare la introducerea unui nou spațiu experimental sau extinderea unui spațiu aprobat, dacă acestea au fost realizate în conformitate cu orientările științifice relevante la nivel european și internațional;
  - (g) modificări care privesc schimbarea sau adăugarea unei specii țintă care nu este folosită ca sursă de alimente;

- (h) modificări care privesc înlocuirea sau adăugarea unui serotip, a unei tulpini sau a unui antigen sau a unei combinații de serotipuri, tulpini sau antigeni pentru un vaccin veterinar contra gripei aviare sau gripei ecvine, febrei aftoase sau bolii limbii albastre;
  - (i) modificări referitoare la înlocuirea unei tulpini pentru un vaccin veterinar contra gripei ecvine;
  - (j) modificările substanței active a unui vaccin sezonier, pre-pandemic sau pandemic contra gripei speciei umane;
  - (k) modificări referitoare la schimbări aduse perioadei de retragere pentru un medicament de uz veterinar.
-

ANEXA III

Condiții de îndeplinit pentru gruparea modificărilor menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b)

1. Una din modificările grupului este o extindere a unei autorizații de introducere pe piață.
  2. Una din modificările grupului este o modificare de importanță majoră de tip II; toate celelalte modificări din grup sunt modificări care decurg din această modificare de importanță majoră de tip II.
  3. Una din modificările grupului este o modificare de importanță minoră de tip IB; toate celelalte modificări ale grupului sunt modificări care decurg din această modificare de importanță minoră de tip IB.
  4. Toate modificările grupului se referă exclusiv la schimbări de natură administrativă aduse rezumatului caracteristicilor produsului, etichetei și prospectului însoțitor.
  5. Toate modificările grupului sunt schimbări aduse dosarului principal al substanței active, dosarului principal pentru antigenii destinați vaccinurilor sau dosarului principal al produselor din plasmă.
  6. Toate modificările grupului se referă la un proiect care vizează îmbunătățirea procesului de fabricație și calitatea medicamentului în cauză sau a substanței (substanțelor) sale active.
  7. Toate modificările grupului sunt schimbări care afectează calitatea unui vaccin contra pandemiei de gripă la specia umană.
  8. Toate modificările grupului sunt schimbări aduse sistemului de farmacovigilență menționat la literele (ia) și (n) ale articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/83/CE sau la literele (k) și (o) ale articolului 12 alineatul (3) din Directiva 2001/82/CE.
  9. Toate modificările grupului decurg dintr-o anumită restricție urgentă din motive de siguranță și prezentată în conformitate cu articolul 22.
  10. Toate modificările grupului se referă la punerea în aplicare a unei anumite clase de etichetare.
  11. Toate modificările grupului decurg din evaluarea unui anumit raport actualizat periodic al siguranței.
  12. Toate modificările grupului decurg dintr-un anumit studiu de post-autorizare realizat sub supravegherea titularului.
  13. Toate modificările grupului decurg dintr-o obligație specifică realizată în conformitate cu articolul 14 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004.
  14. Toate modificările grupului decurg dintr-o procedură specifică sau condiție realizată în conformitate cu articolul 14 alineatul (8) sau cu articolul 39 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004, articolul 22 din Directiva 2001/83/CE sau articolul 26 alineatul (3) din Directiva 2001/82/CE.
-

ANEXA IV

Elementele care trebuie prezentate

1. O listă a tuturor autorizațiilor de introducere pe piață afectate de notificare sau de cerere.
2. O descriere a tuturor modificărilor prezentate, inclusiv:
  - (a) în cazul modificărilor de importanță minoră de tip IA, data punerii în aplicare a fiecărei modificări descrise;
  - (b) în cazul modificărilor de importanță minoră de tip IA care nu necesită notificare imediată, o descriere a tuturor modificărilor de importanță minoră de tip IA, a condițiilor autorizației (autorizațiilor) de introducere pe piață în cauză efectuate în cursul ultimelor douăsprezece luni și care nu au făcut deja obiectul unei notificări.
3. Toate documentele necesare indicate în orientările menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b).
4. Atunci când o modificare constituie originea sau consecința altor modificări aduse condițiilor aceleiași autorizații de introducere pe piață, o descriere a relației existente între aceste modificări.
5. În cazul modificărilor aduse autorizațiilor de introducere pe piață prin procedura centralizată, taxa aferentă prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 297/95 al Consiliului ⁽¹⁾.
6. În cazul modificărilor autorizațiilor de introducere pe piață acordate de autoritățile competente ale statelor membre:
  - (a) o listă a statelor membre cu indicarea, dacă este cazul, a statului membru de referință;
  - (b) taxele aferente prevăzute în reglementările interne aplicabile în statele membre în cauză.

⁽¹⁾ JO L 35, 15.2.1995, p. 1.

ANEXA V

PARTEA 1

Modificări care privesc schimbarea sau adăugarea indicațiilor terapeutice.

PARTEA 2

1. Modificări care privesc schimbarea sau adăugarea unei specii țintă care nu este folosită ca sursă de alimente.
  2. Modificări care privesc înlocuirea sau adăugarea unui serotip, a unei tulpini sau a unui antigen sau a unei combinații de serotipuri, tulpini sau antigeni pentru un vaccin veterinar contra gripei aviare, febrei aftoase sau bolii limbii albastre.
  3. Modificări referitoare la înlocuirea unei tulpini pentru un vaccin veterinar contra gripei ecvine.
-

REGULAMENTUL (CE) NR. 1235/2008 AL COMISIEI**din 8 decembrie 2008****de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

produselor importate din țări terțe care urmează a fi comercializate în Comunitate ca produse ecologice.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91⁽¹⁾, în special articolul 33 alineatul (2), articolul 38 litera (d) și articolul 40,

întrucât:

(1) Articolele 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 stabilesc dispozițiile generale privind importul de produse biologice. Pentru a asigura punerea în aplicare a acestor dispoziții în mod corect și uniform ar trebui stabilite norme și proceduri detaliate de aplicare.

(2) Având în vedere experiența bogată acumulată începând din 1992 în domeniul importului de produse care oferă garanții echivalente, organismelor și autorităților de control ar trebui să li se acorde un termen relativ scurt pentru a solicita includerea în lista întocmită în scopul echivalenței, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Cu toate acestea, având în vedere lipsa de experiență în ceea ce privește aplicarea directă, în afara teritoriului Comunității, a normelor comunitare privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, ar trebui să li se acorde mai mult timp organismelor și autorităților de control care intenționează să solicite includerea în lista constituită în scopul certificării conformității produselor, în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Prin urmare, ar trebui prevăzută o perioadă mai lungă pentru prezentarea cererilor și pentru examinarea acestora.

(3) Pentru produsele importate în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, operatorii interesați ar trebui să fie capabili să furnizeze documente justificative, pentru care este necesar să se stabilească modele. Pentru produsele importate în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 ar trebui să existe un certificat de inspecție. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme detaliate privind emiterea acestui certificat. De asemenea, ar trebui să se stabilească o procedură pentru coordonarea, la nivel comunitar, a anumitor controale efectuate în cazul

(4) Prin Regulamentul (CE) nr. 345/2008 al Comisiei din 17 aprilie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a regimurilor pentru importurile din țări terțe prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acestora pe produsele agricole și alimentare⁽²⁾, Argentina, Australia, Costa Rica, India, Israel, Noua Zeelandă și Elveția au fost incluse în lista țărilor terțe din care se pot importa produse în Comunitate pentru a fi comercializate ca produse ecologice. Comisia a reexaminat situația acestor țări în conformitate cu criteriile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 834/2007, luând în considerație normele de producție aplicate și experiența acumulată în importul de produse ecologice provenind din țările terțe respective, incluse în lista menționată anterior în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului. Se constată, așadar, că sunt întrunite condițiile pentru ca Argentina, Australia, Costa Rica, India, Israel, Noua Zeelandă și Elveția să fie incluse în lista țărilor terțe întocmită în scopul echivalenței, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

(5) Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană au încheiat un acord privind schimburile comerciale de produse agricole⁽³⁾, aprobat de Decizia 2002/309/CE a Consiliului și a Comisiei⁽⁴⁾. Anexa 9 la acest acord se referă la produsele agricole și produsele alimentare ecologice și stabilește că părțile trebuie să ia măsurile necesare pentru ca produsele ecologice conforme cu actele cu putere de lege și actele administrative ale celeilalte părți să poată fi importate și introduse pe piață. De asemenea, din motive de claritate, Elveția ar trebui inclusă în lista țărilor terțe, întocmită în scopul echivalenței, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

(6) Autoritățile statelor membre au acumulat o experiență bogată și cunoștințe substanțiale în domeniul autorizării importurilor de produse ecologice pe teritoriul Comunității. Pentru stabilirea și păstrarea listelor cu țările terțe și cu organismele și autoritățile de control, această experiență ar trebui utilizată, iar Comisia ar trebui să poată lua în considerare rapoarte primite de la statele membre și de la alți experți. Responsabilitățile ar trebui repartizate în mod echitabil și proporțional.

⁽¹⁾ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 108, 18.4.2008, p. 8.

⁽³⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 132.

⁽⁴⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 1.

(7) Ar trebui, de asemenea, să se prevadă măsuri tranzitorii aplicabile cererilor permise de Comisie de la țările terțe înainte de 1 ianuarie 2009, dată de la care se aplică Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

(8) Pentru a nu perturba comerțul internațional și pentru a facilita trecerea de la normele stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 la normele stabilite de Regulamentul (CE) nr. 834/2007, este necesar ca statele membre să poată elibera în continuare pentru importatori, după caz, autorizații de comercializare a produselor pe piața comunitară până la punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru funcționarea noilor norme de import, în special în ceea ce privește recunoașterea organismelor și a autorităților de control prevăzute la articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Ar trebui să se renunțe treptat la această posibilitate, pe măsură ce se va întocmi lista organismelor de control prevăzută la articolul menționat.

(9) Pentru a ameliora transparența și a asigura punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se prevadă un sistem electronic pentru schimbul de informații între Comisie, statele membre, țările terțe și organismele și autoritățile de control.

(10) Normele detaliate stabilite prin prezentul regulament le înlocuiesc pe cele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 345/2008 al Comisiei și în Regulamentul (CE) nr. 605/2008 al Comisiei din 20 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a dispozițiilor privind certificatul de control pentru importurile din țări terțe în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acesteia pe produsele agricole și alimentare⁽¹⁾. În consecință, aceste regulamente ar trebui abrogate și înlocuite cu un regulament nou.

(11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare pentru producția ecologică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele detaliate pentru importul de produse conforme și pentru importul de produse

care oferă garanții echivalente astfel cum sunt prevăzute la articolele 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentului regulament:

1. „certificat de inspecție” înseamnă certificatul de inspecție prevăzut la articolul 33 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și al cărui obiect este constituit de un lot;
2. „document justificativ” înseamnă documentul menționat la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008⁽²⁾ și la articolul 6 din același regulament, pentru care este prevăzut un model în anexa II la regulamentul respectiv;
3. „lot” înseamnă o cantitate de produse având unul sau mai multe coduri din Nomenclatura combinată, care face obiectul unui certificat unic de inspecție, expedit cu aceleași mijloace de transport și importat din aceeași țară terță;
4. „primul destinatar” înseamnă persoana fizică sau juridică astfel cum este definită la articolul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008;
5. „verificarea lotului” înseamnă verificarea de către autoritățile competente din statele membre a certificatului de inspecție în vederea îndeplinirii cerințelor articolului 13 din prezentul regulament și, în cazul în care aceste autorități consideră justificat, verificarea produselor în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 834/2007, ale Regulamentului (CE) nr. 889/2008 și ale prezentului regulament;
6. „autorități competente din statul membru” înseamnă autoritățile vamale sau alte autorități, desemnate de către statele membre;
7. „raport de evaluare” înseamnă raportul de evaluare prevăzut la articolul 32 alineatul (2) și la articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, întocmit de către o parte terță independentă cu respectarea cerințelor standardului ISO 17011 sau de către o autoritate competentă; acest raport cuprinde informații privind analizele documentare, inclusiv descrierile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) litera (b) și la articolul 11 alineatul (3) litera (b) din prezentul regulament, privind auditurile la sediu, inclusiv în locurile critice, și auditurile prin observație directă, axate pe riscuri, efectuate în țări terțe reprezentative.

⁽¹⁾ JO L 166, 27.6.2008, p. 3.

⁽²⁾ JO L 250, 18.9.2008, p. 1.

TITLUL II

IMPORTUL DE PRODUSE CONFORME

CAPITOLUL 1

Lista organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul conformității

Articolul 3

Întocmirea și conținutul listei organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul conformității

(1) Comisia întocmește o listă a organismelor și a autorităților de control, recunoscute în scopul certificării conformității produselor, în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Lista se publică în anexa I la prezentul regulament. Procedurile de întocmire și modificare a listei sunt definite la articolele 4, 16 și 17 din prezentul regulament. Lista este disponibilă pentru public pe internet în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) și cu articolul 17 din prezentul regulament.

(2) Lista conține, pentru fiecare organism sau autoritate de control, toate informațiile necesare pentru a putea verifica dacă produsele introduse pe piața comunitară au făcut obiectul unui control efectuat de către un organism sau de către o autoritate de control recunoscute în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, în special:

- (a) denumirea și adresa organismului sau autorității de control, inclusiv adresa electronică, precum și adresa web și numărul de cod;
- (b) țara terță interesată, din care provin produsele;
- (c) categoriile de produse în cauză pentru fiecare țară terță;
- (d) perioada de includere în listă;
- (e) adresele web unde se poate găsi lista operatorilor care fac obiectul acestui sistem de control, inclusiv situația acestora în ceea ce privește certificarea produselor și categoriile de produse în cauză, precum și lista operatorilor și a produselor pentru care se suspendă sau se retrag certificatele.

Articolul 4

Procedura de introducere a cererilor de includere în lista organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul conformității

(1) Comisia examinează posibilitatea de a recunoaște un organism sau o autoritate de control și de a le include în lista prevăzută la articolul 3 la primirea cererii de includere în listă,

trimisă de reprezentantul organismului sau al autorității de control respective. Pentru întocmirea primei liste, se iau în considerare numai cererile complete, primite înainte de 31 octombrie 2011, întocmite pe baza modelului pus la dispoziție de către Comisie, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2). Pentru anii calendaristici următori, se iau în considerare numai cererile complete primite înainte de 31 octombrie în fiecare an.

(2) Cererile pot fi introduse de către organisme și autorități de control stabilite în Comunitate sau în țări terțe.

(3) Cererea constă într-un dosar tehnic care cuprinde toate informațiile necesare Comisiei pentru a se asigura că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 32 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 pentru toate produsele ecologice destinate exportului către Comunitate, și anume:

- (a) prezentarea activităților organismului sau ale autorității de control din țara terță sau din țările terțe în cauză, cu estimarea numărului de operatori implicați și indicarea tipului și a cantităților estimate de produse agricole sau de produse alimentare provenind din țara terță sau din țările terțe respective, destinate exportului către Comunitate în conformitate cu normele prevăzute la articolul 32 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;
- (b) descrierea detaliată a modului în care au fost puse în aplicare în țara terță sau în fiecare din țările terțe în cauză dispozițiile titlurilor II, III și IV din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, precum și dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 889/2008;
- (c) o copie a raportului de evaluare prevăzut la articolul 32 alineatul (2) al patrulea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 pentru:
  - (i) a demonstra că organismul sau autoritatea de control au fost evaluate satisfăcător în ceea ce privește capacitatea de a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 32 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;
  - (ii) a oferi garanții privind elementele prevăzute la articolul 27 alineatele (2), (3), (5), (6) și (12) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;
  - (iii) a confirma că organismul sau autoritatea de control respectă cerințele privind controlul și pun în aplicare măsurile de precauție prevăzute în titlul IV din Regulamentul (CE) nr. 889/2008; precum și

- (iv) a confirma că organismul sau autoritatea de control respectivă și-au realizat efectiv activitățile de control conform condițiilor și cerințelor menționate;
- (d) documente care să demonstreze că organismul sau autoritatea de control au informat autoritățile din țara terță în cauză în legătură cu activitățile pe care le desfășoară, precum și în legătură cu angajamentul de a respecta exigențele legale privind această activitate impuse de autoritățile din țara terță respectivă;
- (e) adresa web unde poate fi consultată lista operatorilor care fac obiectul sistemului de control, precum și un punct de contact unde sunt ușor accesibile informații privind situația operatorilor respectivi în ceea ce privește certificarea, categoriile de produse în cauză, precum și operatorii și produsele pentru care se suspendă sau se retrag certificatele;
- (f) angajamentul de a respecta dispozițiile prevăzute la articolul 5 din prezentul regulament;
- (g) orice altă informație considerată utilă de către organismul sau autoritatea de control sau de către Comisie.
- (4) Pe parcursul examinării unei cereri de includere în lista organismelor sau a autorităților de control, precum și în orice moment ulterior includerii, Comisia poate solicita informații suplimentare, inclusiv prezentarea unuia sau a mai multor rapoarte de examinare la fața locului întocmite de experți independenți. Totodată, pe baza unei evaluări a riscului și în cazul suspiciunii unor nereguli, Comisia poate organiza o examinare la fața locului efectuată de experți pe care îi desemnează.
- (5) Comisia stabilește dacă dosarul tehnic prevăzut la alineatul (3) și informațiile prevăzute la alineatul (4) sunt satisfăcătoare și poate decide ulterior să recunoască organismul sau autoritatea de control respectivă și să o includă în listă. Decizia respectivă este în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Articolul 5

Gestionarea și revizuirea listei organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul conformității

(1) Un organism sau o autoritate de control pot fi incluse în lista menționată la articolul 3 numai în cazul în care îndeplinesc următoarele obligații:

- (a) în cazul în care, după includerea în listă a organismului sau a autorității de control, se aduc modificări măsurilor puse în aplicare de organismul sau de autoritatea de control în cauză, aceasta informează Comisia în legătură cu modificările respective. Cererile de modificare a informațiilor cu privire la un organism sau la o autoritate de control

prevăzute la articolul 3 alineatul (2) se notifică, de asemenea, Comisiei;

- (b) organismul sau autoritatea de control incluse în listă păstrează disponibile și comunică, la prima solicitare, toate informațiile privind activitățile de control desfășurate în țara terță respectivă; de asemenea, organismul sau autoritatea de control permit experților desemnați de către Comisie accesul în sediile acestora;
- (c) în fiecare an, până la 31 martie, organismul sau autoritatea de control transmit Comisiei un raport anual succint. Raportul anual actualizează informațiile conținute în dosarul tehnic prevăzut la articolul 4 alineatul (3) și descrie, în special, activitățile de control desfășurate de către organismul sau autoritatea de control în țara terță în anul precedent, prezintă rezultatele obținute, neregulile și încălcările constatate, precum și măsurile corective luate; totodată, acesta conține raportul de evaluare cel mai recent sau cea mai recentă actualizare a acestui raport, care indică rezultatele evaluărilor periodice la fața locului, ale monitorizării și reevaluării multianuale astfel cum sunt prevăzute la articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007; Comisia poate solicita orice alte informații considerate necesare;
- (d) în lumina informațiilor primite, Comisia poate modifica în orice moment caietul de sarcini privind organismul sau autoritatea de control respective și poate suspenda includerea acestuia/acesteia în lista prevăzută la articolul 3; o decizie similară poate fi luată și în cazul în care un organism sau o autoritate de control nu a furnizat informațiile necesare sau nu a acceptat efectuarea unei examinări la fața locului;
- (e) organismul sau autoritatea de control pun la dispoziția părților interesate, pe un site internet, o listă cu operatorii și cu produsele ecologice certificate ca atare, actualizată permanent.

- (2) În cazul în care un organism sau o autoritate de control nu transmite raportul anual prevăzut la alineatul (1) litera (c), nu păstrează disponibile și nu comunică toate informațiile privind dosarul tehnic, sistemul de control sau lista actualizată a operatorilor și a produselor ecologice certificate ca atare, precum și în cazul în care nu acceptă efectuarea unei examinări la fața locului, la cererea Comisiei, realizată într-un interval pe care aceasta îl stabilește în conformitate cu gravitatea problemei și care, de regulă, nu poate fi mai scurt de 30 de zile, organismul sau autoritatea de control respectivă poate fi retrasă din lista organismelor sau a autorităților de control în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Comisia retrage fără întârziere din listă organismul sau autoritatea de control care nu iau în timp util măsurile corective adecvate.

CAPITOLUL 2

Documentele justificative necesare pentru importul de produse conforme

Articolul 6

Documente justificative

(1) În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din prezentul regulament, documentele justificative necesare pentru importul produselor conforme, prevăzute la articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, se stabilesc pe baza modelului din anexa II la prezentul regulament și conțin cel puțin toate elementele indicate în modelul menționat.

(2) Documentele justificative în original se stabilesc de către o autoritate sau de către un organism de control care au fost recunoscute în vederea eliberării acestor documente printr-o decizie, astfel cum este prevăzut la articolul 4.

(3) Autoritatea sau organismul care eliberează documentele justificative respectă normele stabilite în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), precum și în model, în notele și în orientările puse la dispoziție de către Comisie prin intermediul sistemului informatic care permite schimbul electronic de documente prevăzut la articolul 17 alineatul (1).

TITLUL III

IMPORTUL DE PRODUSE CARE OFERĂ GARANȚII ECHIVALENTE

CAPITOLUL 1

Lista țărilor terțe recunoscute

Articolul 7

Întocmirea și conținutul listei țărilor terțe

(1) Comisia stabilește o listă a țărilor terțe recunoscute în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Lista țărilor terțe recunoscute figurează în anexa III la prezentul regulament. Procedurile de întocmire și de modificare a listei sunt definite la articolele 8 și 16 din prezentul regulament. Modificările aduse listei sunt disponibile pentru public pe internet în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) și articolul 17 din prezentul regulament.

(2) Lista conține, pentru fiecare țară terță, toate informațiile necesare pentru a se putea verifica dacă produsele introduse pe piața comunitară au făcut obiectul unui sistem de control din țara terță recunoscută, în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, în special:

- (a) categoriile de produse în cauză;
- (b) originea produselor;
- (c) indicarea normelor de producție puse în aplicare în țara terță;

(d) autoritatea competentă din țara terță care răspunde de sistemul de control, adresa acesteia, inclusiv adresa electronică și adresa web;

(e) autoritatea sau autoritățile de control din țara terță și/sau organismul sau organismele de control recunoscute de către autoritatea competentă menționată anterior pentru efectuarea controalelor, adresele acestora, inclusiv, dacă este cazul, adresele electronice și adresele web;

(f) autoritatea sau autoritățile sau organismul sau organismele de control care răspund, în țara terță, de eliberarea certificatelor în vederea importului în Comunitate, adresele și numerele de cod ale acestora și, dacă este cazul, adresele electronice și adresele web;

(g) perioada de includere în listă.

Articolul 8

Procedura de introducere a cererilor de includere în lista țărilor terțe

(1) Comisia analizează posibilitatea includerii unei țări terțe în lista prevăzută la articolul 7 la primirea unei cereri de includere din partea reprezentantului țării terțe în cauză.

(2) Comisia este obligată să examineze numai cererile de includere care întrunesc următoarele condiții prealabile:

Cererea de includere este însoțită de un dosar tehnic care cuprinde toate informațiile necesare Comisiei pentru a se asigura că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 pentru produsele destinate exportului către Comunitate, și anume:

- (a) informații generale privind dezvoltarea producției ecologice în țara terță respectivă, produsele obținute, suprafețele cultivate, regiunile de producție, numărul de producători și operațiunile de prelucrare a produselor alimentare efectuate;
- (b) indicarea tipului și a cantităților preconizate de produse ecologice și de produse alimentare ecologice destinate exportului în Comunitate;
- (c) standardele de producție aplicate în țara terță, precum și evaluarea echivalenței acestora cu standardele aplicate în Comunitate;
- (d) sistemul de control aplicat în țara terță, inclusiv activitățile de monitorizare și supraveghere realizate de autoritățile competente în țara terță, precum și evaluarea eficienței acestuia în comparație cu sistemul de control aplicat în Comunitate;

- (e) adresa web unde poate fi consultată lista operatorilor care fac obiectul sistemului de control, precum și un punct de contact unde sunt ușor accesibile informații privind situația operatorilor respectivi în ceea ce privește certificarea și categoriile de produse în cauză;
- (f) informațiile pe care țara terță propune să le includă în lista prevăzută la articolul 7;
- (g) angajamentul de a respecta dispozițiile prevăzute la articolul 9;
- (h) orice altă informație considerată utilă de către țara terță sau de către Comisie.

(3) Pe parcursul examinării unei cereri de includere în lista țărilor terțe recunoscute, precum și în orice moment ulterior includerii, Comisia poate solicita informații suplimentare, inclusiv prezentarea unuiu sau a mai multor rapoarte de examinare la fața locului întocmite de experți independenți. Totodată, în cazul în care suspectează nereguli, Comisia poate organiza, pe baza unei evaluări a riscului, o examinare la fața locului, în vederea căreia desemnează experți.

(4) Comisia stabilește dacă dosarul tehnic prevăzut la alineatul (2) și informațiile prevăzute la alineatul (3) sunt satisfăcătoare și poate decide ulterior să recunoască țara terță respectivă și să o includă în listă. Decizia respectivă este în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Articolul 9

Gestionarea și revizuirea listei țărilor terțe

- (1) Comisia nu examinează decât cererile de includere ale țărilor terțe care se angajează să accepte următoarele condiții:
  - (a) în cazul în care, după includerea unei țări terțe în lista din anexă, se aduc modificări de orice fel cu privire la măsurile în vigoare în țara terță sau la punerea în aplicare a acestora și, în special, modificări cu privire la sistemul de control, țara terță respectivă informează Comisia cu privire la acestea. Cererile de modificare a informațiilor cu privire la o țară terță prevăzute la articolul 7 alineatul (2) se notifică, de asemenea, Comisiei;
  - (b) raportul anual prevăzut la articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 actualizează informațiile conținute în dosarul tehnic prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din prezentul regulament; acesta descrie, în special, activitățile de monitorizare și supervizare desfășurate de către autoritatea competentă din țara terță, prezintă rezultatele obținute și măsurile corective luate;

- (c) în lumina informațiilor primite, Comisia poate modifica în orice moment caietul de sarcini privind țara terță respectivă și poate suspenda includerea acesteia în lista prevăzută la articolul 7; o decizie similară poate fi luată și în cazul în care o țară terță nu a furnizat informațiile necesare sau nu a acceptat efectuarea unei examinări la fața locului.

(2) În cazul în care o țară terță nu transmite raportul anual prevăzut la alineatul (3) alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, nu păstrează disponibile sau nu comunică toate informațiile privind dosarul tehnic sau sistemul de control, precum și în cazul în care nu acceptă efectuarea unei examinări la fața locului, la cererea Comisiei, realizată într-un interval pe care aceasta îl stabilește în conformitate cu gravitatea problemei și care, de regulă, nu poate fi mai scurt de 30 de zile, țara terță respectivă poate fi retrasă din listă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

CAPITOLUL 2

Lista organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul echivalenței

Articolul 10

Întocmirea și conținutul listei organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul echivalenței

(1) Comisia întocmește o listă a organismelor și a autorităților de control, recunoscute în scopul echivalenței, în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007. Lista se va publica în anexa IV la prezentul regulament. Procedurile de întocmire și de modificare a listei sunt definite la articolele 11, 16 și 17 din prezentul regulament. Lista este disponibilă pentru public pe internet în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) și cu articolul 17 din prezentul regulament.

(2) Lista conține, pentru fiecare organism sau autoritate de control, toate informațiile necesare pentru a se putea verifica dacă produsele introduse pe piața comunitară au făcut obiectul unui control efectuat de către un organism sau o autoritate de control recunoscute în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, în special:

- (a) denumirea, adresa și numărul de cod al organismului sau autorității de control și, dacă este cazul, adresa electronică și adresa web;
- (b) țările terțe care nu sunt incluse în lista prevăzută la articolul 7 din care provin produsele;
- (c) categoriile de produse în cauză pentru fiecare țară terță;
- (d) perioada de includere în listă; precum și

(e) adresa web unde poate fi consultată lista operatorilor care fac obiectul sistemului de control, precum și un punct de contact unde sunt ușor accesibile informații privind situația operatorilor respectivi în ceea ce privește certificarea, categoriile de produse în cauză, precum și operatorii și produsele pentru care se suspendă sau se retrag certificatele.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), produsele provenind din țări terțe incluse în lista țărilor terțe recunoscute prevăzută la articolul 7 și aparținând unei categorii de produse care nu este menționată în lista respectivă pot fi incluse în lista prevăzută la prezentul articol.

Articolul 11

Procedura de introducere a cererilor de includere în lista organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul echivalării

(1) Comisia analizează posibilitatea de a include sau nu un organism sau o autoritate de control în lista prevăzută la articolul 10 în cazul în care primește o cerere de includere, întocmită pe baza modelului de cerere oferit de Comisie în conformitate cu articolul 17 alineatul (2), de la reprezentantul organismului sau al autorității de control interesate. În vederea constituirii primei liste, nu se examinează decât cererile complete, introduse până la data de 31 octombrie 2009. Pentru anii calendaristici următori, Comisia actualizează periodic lista, pe baza cererilor complete primite în fiecare an până la 31 octombrie.

(2) Cererile pot fi introduse de către organisme și autorități de control stabilite în Comunitate sau în țări terțe.

(3) Cererea de includere cuprinde un dosar tehnic care conține toate informațiile necesare Comisiei pentru a se asigura că sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 pentru produsele destinate exportului către Comunitate, și anume:

(a) prezentarea activităților organismului sau ale autorității de control din țara terță sau țările terțe în cauză, cu estimarea numărului de operatori implicați și cu indicarea tipului și cantităților estimate de produse agricole și de produse alimentare provenind din țara terță sau din țările terțe respective, destinate exportului către Comunitate în conformitate cu normele prevăzute la articolul 33 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;

(b) o descriere a standardelor de producție și a măsurilor de control aplicate în țările terțe, precum și evaluarea echivalenței acestor standarde și măsuri cu titlurile III, IV și V din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și cu normele de punere în aplicare aferente prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 889/2008;

(c) o copie a raportului de evaluare prevăzut la articolul 33 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 pentru:

(i) a demonstra că organismul sau autoritatea de control a fost evaluată satisfăcător în ceea ce privește capacitatea de a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 33 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;

(ii) a confirma că organismul sau autoritatea de control respectivă și-au realizat eficient activitățile respectând condițiile menționate; precum și

(iii) a demonstra și a confirma echivalența standardelor de producție și a măsurilor de control menționate la prezentul alineat litera (b);

(d) documente care să demonstreze că organismul sau autoritatea de control au informat autoritățile din fiecare țară terță în cauză în legătură cu activitățile pe care le desfășoară, precum și în legătură cu angajamentul de a respecta exigențele legale privind această activitate, impuse de autoritățile din fiecare țară terță în cauză;

(e) adresa web unde poate fi consultată lista operatorilor care fac obiectul sistemului de control, precum și un punct de contact unde sunt ușor accesibile informații privind situația operatorilor respectivi în ceea ce privește certificarea, categoriile de produse în cauză, precum și operatorii și produsele pentru care se suspendă sau se retrag certificatele;

(f) angajamentul de a respecta dispozițiile prevăzute la articolul 12;

(g) orice altă informație considerată utilă de către organismul sau autoritatea de control sau de către Comisie.

(4) Pe parcursul examinării unei cereri de includere în lista organismelor sau a autorităților de control, precum și în orice moment ulterior includerii, Comisia poate solicita informații suplimentare, inclusiv prezentarea unuia sau a mai multor rapoarte de examinare la fața locului întocmite de experți independenți. Totodată, în cazul în care suspectează nereguli, Comisia poate organiza, pe baza unei evaluări a riscului, o examinare la fața locului, pentru care desemnează experții.

(5) Comisia stabilește dacă dosarul tehnic prevăzut la alineatul (2) și informațiile prevăzute la alineatul (3) sunt satisfăcătoare și poate decide ulterior să recunoască organismul sau autoritatea de control respectivă și să o includă în listă. Decizia respectivă este luată în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Articolul 12

Gestionarea și revizuirea listei organismelor și a autorităților de control recunoscute în scopul echivalenței

(1) Un organism sau o autoritate de control pot fi incluse în lista menționată la articolul 10 numai în cazul în care îndeplinesc următoarele obligații:

- (a) în cazul în care, după includerea în listă a organismului sau a autorității de control, se aduc modificări măsurilor puse în aplicare de organismul sau de autoritatea de control în cauză, aceasta informează Comisia în legătură cu modificările respective. Cererile de modificare a informațiilor cu privire la un organism sau cu privire la o autoritate de control menționate la articolul 10 alineatul (2) se notifică, de asemenea, Comisiei;
- (b) în fiecare an, până la 31 martie, organismul sau autoritatea de control transmit Comisiei un raport anual succint. Raportul anual actualizează informațiile conținute în dosarul tehnic menționat la articolul 11 alineatul (3), descrie, în special, activitățile de control desfășurate în anul precedent de către organismul sau autoritatea de control în țara terță și prezintă rezultatele obținute, neregulile și încălcările constatate, precum și măsurile corective luate; totodată, acesta conține raportul de evaluare cel mai recent sau cea mai recentă actualizare a acestui raport, care indică rezultatele evaluărilor periodice la fața locului, ale monitorizării și reevaluării multianuale, astfel cum sunt menționate la articolul 33 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007; Comisia poate solicita orice alte informații considerate necesare;
- (c) în lumina informațiilor primite, Comisia poate modifica în orice moment caietul de sarcini privind organismul sau autoritatea de control respective și poate suspenda includerea acestuia/acesteia în lista menționată la articolul 10; o decizie similară poate fi luată și în cazul în care un organism sau o autoritate de control nu a furnizat informațiile necesare sau nu a acceptat efectuarea unei examinări la fața locului;
- (d) organismul sau autoritatea de control pun la dispoziția părților interesate, prin mijloace electronice, o listă a operatorilor și a produselor ecologice certificate ca atare, actualizată periodic.

(2) În cazul în care un organism sau o autoritate de control nu transmite raportul anual menționat la alineatul (1) litera (b), nu păstrează disponibile și nu comunică toate informațiile privind dosarul tehnic, sistemul de control sau lista actualizată a operatorilor și a produselor ecologice certificate ca atare, precum și în cazul în care nu acceptă efectuarea unei examinări la fața locului, la cererea Comisiei, realizată într-un interval pe care aceasta îl stabilește în funcție de gravitatea problemei și care, de regulă, nu poate fi mai scurt de 30 de zile, organismul sau autoritatea de control respective poate fi

retrasă din lista organismelor sau a autorităților de control, în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

Comisia retrage fără întârziere din listă organismul sau autoritatea de control care nu iau în timp util măsurile corective adecvate.

CAPITOLUL 3

Punerea în liberă circulație a produselor importate în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007

Articolul 13

Certificatul de inspecție

(1) Punerea în liberă circulație în Comunitate a unui lot de produse menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și importate în conformitate cu articolul 33 din același regulament este condiționată de:

- (a) depunerea unui certificat de inspecție în original la autoritatea competentă din statul membru respectiv; precum și
- (b) verificarea lotului de către autoritatea competentă a statului membru respectiv și vizarea certificatului de inspecție în conformitate cu alineatul (8) din prezentul articol.

(2) Certificatul de inspecție original se stabilește în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) și cu alineatele (3)-(7) din prezentul articol, pe baza modelului și a notelor care figurează în anexa V. Comisia pune la dispoziție notele, precum și orientările menționate la articolul 17 alineatul (2) prin intermediul sistemului informatic care permite schimbul electronic de documente menționat la articolul 17.

(3) Pentru a fi acceptat, este necesar ca certificatul de inspecție să fie eliberat:

- (a) de către autoritatea sau organismul de control care a fost autorizat să elibereze certificatul de inspecție, după cum este menționat la articolul 7 alineatul (2), dintr-o țară terță recunoscută în conformitate cu articolul 8 alineatul (4); sau
- (b) de către autoritatea sau organismul de control care figurează în listă pentru țara terță în cauză, recunoscute în conformitate cu articolul 11 alineatul (5).

(4) Autoritatea sau organismul care eliberează certificatul de inspecție eliberează acest certificat și vizează declarația din căsuța 15 a certificatului numai:

(a) în urma efectuării unei verificări a documentelor pe baza tuturor documentelor de inspecție relevante, inclusiv, în special, planul de producție pentru produsele în cauză, documentele de transport și documentele comerciale; precum și

(b) în urma unui control fizic al lotului sau în urma primirii unei declarații explicite din partea exportatorului prin care acesta atestă că lotul respectiv a fost produs și/sau prelucrat în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007; în urma efectuării de către autoritatea sau organismul de control a unei verificări în sensul evaluării riscului legat de credibilitatea declarației respective.

Totodată, autoritatea sau organismul de control menționat atribuie un număr de ordine fiecărui certificat eliberat și păstrează un registru al certificatelor eliberate, în ordine cronologică.

(5) Certificatul de inspecție este întocmit în una dintre limbile oficiale ale Comunității și este completat, cu excepția ștampilelor și a semnăturilor, fie în întregime cu majuscule, fie în întregime dactilografiat.

Certificatul de inspecție este redactat în una dintre limbile oficiale ale statului membru de destinație. În cazul în care este necesar, autoritățile competente ale statului membru pot solicita o traducere a certificatului de inspecție în una dintre limbile oficiale ale acestuia.

Modificările sau ștersăturile neautorizate duc la anularea certificatului.

(6) Certificatul de inspecție este redactat într-un singur exemplar original.

Primul destinatar sau, după caz, importatorul poate face o copie în scopul informării autorităților sau a organismelor de control, în conformitate cu articolul 83 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008. Oricare astfel de copie poartă menținea „COPIE” sau „DUPLICAT” tipărită sau ștampilată pe aceasta.

(7) În cazul produselor importate în temeiul dispozițiilor tranzitorii prevăzute la articolul 19 din prezentul regulament se aplică următoarele dispoziții:

(a) certificatul de inspecție menționat la alineatul (3) litera (b) include la căsuța 16, în momentul depunerii acestuia în conformitate cu alineatul (1), declarația autorității competente din statul membru care a acordat autorizația în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19;

(b) autoritatea competentă din statul membru care a eliberat autorizația poate delega competența privind declarația de la căsuța 16 autorității sau organismului de control căruia îi revine responsabilitatea de a efectua inspecții la importator în conformitate cu măsurile de control prevăzute în titlul V din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 sau autorităților desemnate drept autorități competente ale statului membru;

(c) declarația de la căsuța 16 nu este necesară în cazul în care:

(i) importatorul prezintă un document în original, eliberat de autoritatea competentă din statul membru care a acordat autorizația în conformitate cu articolul 19 din prezentul regulament, pentru a demonstra că lotul intră sub incidența autorizației respective; sau

(ii) autoritatea din statul membru care a eliberat autorizația menționată la articolul 19 a furnizat direct autorității care are responsabilitatea verificării lotului dovezi suficiente că lotul intră sub incidența autorizației respective; această procedură de informare directă este opțională în cazul statului membru care a eliberat autorizația;

(d) documentul care furnizează dovezile necesare menționate la punctele (i) și (ii) include:

(i) numărul de referință al autorizației de import și data expirării acesteia;

(ii) numele și adresa importatorului;

(iii) țara terță de origine;

(iv) coordonatele organismului sau ale autorității care a eliberat autorizația și, în cazul în care sunt diferite, coordonatele organismului sau ale autorității de control din țara terță;

(v) denumirile produselor în cauză.

(8) La verificarea unui lot, autoritățile competente din statul membru vizează certificatul de inspecție în original la căsuța 17, după care acesta este returnat persoanei care a prezentat certificatul.

(9) La primirea lotului, primul destinatar completează rubrica 18 din certificatul de inspecție în original, pentru a certifica primirea lotului în condițiile prevăzute la articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

Primul destinatar trimite apoi certificatul în original importatorului menționat la rubrica 11 a certificatului, în scopul cerințelor prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, cu excepția cazului în care certificatul trebuie să însoțească lotul menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

(10) Certificatul de inspecție se poate întocmi în format electronic, utilizând metoda pusă la dispoziția autorităților sau a organismelor de control de către statul membru respectiv. Autoritățile competente din statele membre pot stipula că este necesar ca certificatul electronic de control să fie însoțit de o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În toate celelalte cazuri, autoritățile competente stipulează că este necesară o semnătură electronică ce oferă garanții echivalente în ceea ce privește funcționalitatea atribuită unei semnături prin aplicarea acelorași norme și condiții ca acelea definite în dispozițiile Comisiei privind documentele electronice și digitalizate prevăzute în Decizia 2004/563/CE, Euratom a Comisiei⁽²⁾.

Articolul 14

Proceduri vamale speciale

(1) În cazul în care un lot provenind dintr-o țară terță este plasat în regim de antrepozit vamal sau în regim de perfecționare activă în sistem cu suspendare prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului⁽³⁾ și este supus uneia sau mai multor procesări astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, lotul respectiv face, înainte de prima procesare, obiectul măsurilor menționate la articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament.

Procesarea poate include operațiuni cum sunt:

- (a) ambalarea sau reambalarea; sau
- (b) etichetarea privind prezentarea metodei de producție ecologică.

După această procesare, certificatul de inspecție în original, vizat, însoțește lotul și este prezentat autorității competente din statul membru care verifică lotul în vederea punerii acestuia în liberă circulație.

După efectuarea acestei proceduri, certificatul de inspecție în original este înapoiat, după caz, importatorului lotului menționat la căsuța 11 din certificat, în conformitate cu prevederile articolului 33 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

⁽¹⁾ JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

⁽²⁾ JO L 251, 27.7.2004, p. 9.

⁽³⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

(2) În cazul în care, în cadrul unui regim vamal cu suspendare în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92, un lot provenind dintr-o țară terță urmează a fi supus, înainte de a fi pus în liberă circulație în Comunitate, unei distribuiri în diferite subloturi, lotul respectiv face, înainte de efectuarea acestei distribuiri, obiectul măsurilor menționate la articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament.

Pentru fiecare dintre subloturile rezultate în urma acestei distribuiri, autorității competente din statul membru i se prezintă un extras al certificatului de inspecție în conformitate cu modelul și notele din anexa VI. Extrasul certificatului de control este vizat de către autoritățile competente din statul membru la căsuța 14.

Persoana identificată drept importator inițial al lotului și menționată la căsuța 11 din certificatul de inspecție păstrează câte o copie a fiecărui extras vizat al certificatului de control împreună cu certificatul în original. Această copie poartă mențiunea „COPIE” sau „DUPLICAT” tipărită sau ștampilată pe aceasta.

După distribuirea în subloturi, certificatul de inspecție în original, vizat, pentru fiecare extras al certificatului de inspecție, însoțește sublotul respectiv și este prezentat autorității competente din statul membru, care verifică sublotul respectiv în vederea punerii acestuia în liberă circulație.

La primirea sublotului, destinatarul completează rubrica 15 din extrasul certificatului de inspecție, în original, pentru a certifica primirea sublotului în condițiile prevăzute de articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

Destinatarul unui sublot păstrează extrasul certificatului de inspecție la dispoziția autorităților și/sau a organismelor de control pe o perioadă de cel puțin doi ani.

(3) Operațiunile de prelucrare și de distribuire menționate la alineatele (1) și (2) se efectuează în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare prevăzute în titlul V din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și în titlul IV din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

Articolul 15

Produse care nu sunt conforme

Fără a aduce atingere măsurilor sau acțiunilor realizate în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și/sau articolul 85 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008, punerea în liberă circulație în Comunitate a produselor care nu sunt conforme cu cerințele din regulamentul menționat este condiționată de eliminarea oricărui trimeri la producția ecologică de pe etichetă, din reclamele publicitare și din documentele care îl însoțesc.

TITLUL IV

NORME COMUNE

Articolul 16

Evaluarea cererilor și publicarea listelor

(1) Comisia examinează cererile trimise în conformitate cu articolele 4, 8 și 11 asistată de Comitetul pentru producția ecologică, menționat la articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 (denumit în continuare „comitetul”). În acest scop, comitetul își stabilește un regulament intern de procedură specific.

Comisia instituie, în scopul asistării la examinarea cererilor, precum și al gestionării și al revizuirii listelor, un grup de experți format din experți guvernamentali și particulari.

(2) Pentru fiecare cerere primită și după o consultare cu statele membre în conformitate cu regulamentul intern de procedură specific, Comisia numește două state membre coraportoare. Comisia repartizează statelor membre cererile în mod proporțional cu numărul de voturi de care dispune fiecare stat membru în Comitetul pentru producția ecologică. Statele membre coraportoare examinează documentele și informațiile referitoare la fiecare cerere, astfel cum este prevăzut la articolele 4, 8 și 11, și întocmesc un raport. Pentru gestionarea și revizuirea listelor, acestea examinează de asemenea rapoartele anuale și orice alte informații menționate la articolele 5, 9 și 12 privind includerea în liste.

(3) Comisia decide, ținând seama de rezultatul examinării de către statele membre coraportoare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, cu privire la recunoașterea țărilor terțe, a organismelor sau a autorităților de control, cu privire la includerea acestora în liste sau cu privire la orice modificare a listelor, inclusiv atribuirea unui număr de cod organismelor și autorităților respective. Deciziile se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Comisia pune listele la dispoziția publicului prin orice mijloace tehnice adecvate, inclusiv publicarea pe un site internet.

Articolul 17

Comunicarea

(1) La transmiterea către Comisie sau către statele membre a documentelor sau a altor informații menționate la articolele 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și în prezentul regulament, autoritățile competente din țările terțe și autoritățile sau organismele de control utilizează instrumente electronice de transmitere. Acestea utilizează sistemele specifice de transmitere electronică atunci când Comisia sau statele membre le pun la dispoziție. Comisia și statele membre utilizează de asemenea aceste sisteme pentru a-și transmite reciproc documentele în cauză.

(2) Comisia stabilește, în cazul în care este necesar, orientări, modele și chestionare în ceea ce privește forma și conținutul documentelor și în ceea ce privește informațiile menționate la articolele 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și din prezentul regulament și le pune la dispoziție prin intermediul sistemului electronic menționat la alineatul (1) din prezentul articol. Aceste orientări, modele și chestionare sunt adaptate și actualizate de către Comisie, care informează în prealabil despre aceasta statele membre și autoritățile competente din țările terțe, precum și autoritățile și organismele de control recunoscute în conformitate cu prezentul regulament.

(3) În cazul în care este necesar, sistemul electronic prevăzut la alineatul (1) poate centraliza cererile, documentele și informațiile menționate în prezentul regulament, inclusiv autorizațiile eliberate în temeiul articolului 19.

(4) Autoritățile competente din țările terțe, autoritățile sau organismele de control păstrează documentele justificative menționate la articolele 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și în prezentul regulament, în special la articolele 4, 8 și 11, la dispoziția Comisiei și a statelor membre pe o perioadă de cel puțin trei ani care urmează anului în care au avut loc controalele și au fost eliberate certificatele de inspecție și documentele justificative.

(5) În cazul în care, pentru un document sau o procedură prevăzute la articolele 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 sau în normele detaliate de aplicare a acestui regulament, este necesară semnătura unei persoane autorizate sau aprobarea unei persoane, într-una sau în mai multe dintre etapele procedurii respective, sistemul informatic stabilit pentru comunicarea acestor informații trebuie să permită identificarea fără niciun echivoc a fiecărei persoane și să ofere garanții suficiente privind imposibilitatea alterării conținutului documentelor, inclusiv în ceea ce privește etapele procedurii, în conformitate cu legislația comunitară și în special cu Decizia 2004/563/CE, Euratom a Comisiei.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 18

Dispoziții tranzitorii privind lista țărilor terțe

Cererile de includere trimise de țările terțe până la 1 ianuarie 2009, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 345/2008, sunt tratate ca cereri efectuate în temeiul articolului 8 din prezentul regulament.

Prima listă de țări terțe recunoscute include Argentina, Australia, Costa Rica, India, Israel, Noua Zeelandă și Elveția. Aceasta nu conține numerele de cod menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (f) din prezentul regulament. Aceste numere de cod trebuie adăugate în listă până la 1 iulie 2010 prin actualizarea acestora în conformitate cu articolul 17 alineatul (2).

Articolul 19

Dispoziții tranzitorii privind importul echivalent de produse care nu provin din țările terțe incluse în listă

(1) În conformitate cu articolul 40 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, autoritatea competentă dintr-un stat membru poate autoriza importatorii din statul membru respectiv, în cazul în care importatorii respectivi au furnizat informații în legătură cu activitatea pe care o desfășoară în conformitate cu articolul 28 din regulamentul menționat, să introducă pe piață produse importate din țări terțe care nu sunt incluse în lista menționată la articolul 33 alineatul (2) din același regulament, cu condiția ca importatorii respectivi să furnizeze dovezi suficiente privind îndeplinirea condițiilor menționate la articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b) din regulamentul menționat anterior.

În cazul în care consideră, după ce a dat posibilitatea importatorului sau oricărei alte persoane implicate de a furniza explicații, că aceste condiții nu mai sunt îndeplinite, statul membru retrage autorizația.

Autorizațiile expiră cel târziu la 24 de luni de la data publicării primei liste a organismelor și a autorităților de control recunoscute în temeiul articolului 10 din prezentul regulament.

Produsul importat intră sub incidența unui certificat de inspecție, astfel cum se stabilește la articolul 13, eliberat de autoritatea sau de organismul de control acceptat în scopul eliberării certificatului de inspecție de către autoritatea competentă din statul membru care eliberează autorizațiile. Certificatul în original trebuie să însoțească mărfurile până când acestea ajung la sediul primului destinatar. După aceea, importatorul trebuie să păstreze certificatul la dispoziția organismului de control și, după caz, la dispoziția autorității de control, pentru o perioadă de cel puțin doi ani.

(2) Fiecare stat membru informează celelalte state membre și Comisia în legătură cu fiecare autorizație acordată în temeiul prezentului articol, inclusiv în legătură cu informațiile privind standardele de producție și regimul de control respective.

(3) La cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, Comitetul pentru producția ecologică examinează autorizațiile acordate în temeiul prezentului articol. În cazul în care în

urma acestei examinări se constată că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, Comisia solicită statului membru care a acordat autorizația respectivă să o retragă.

(4) În termen de 12 luni de la data publicării primei liste a organismelor și a autorităților de control menționate la articolul 11 alineatul (5), statele membre nu mai pot acorda autorizațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol, cu excepția cazului în care produsele importate respective sunt mărfuri a căror producție în țara terță a fost controlată de un organism sau de o autoritate de control care nu figurează în lista stabilită în conformitate cu articolul 10.

(5) Începând de la 1 ianuarie 2013, statele membre nu mai pot acorda autorizația menționată la alineatul (1).

(6) Toate autorizațiile de introducere pe piață a produselor importate dintr-o țară terță acordate unui importator până la data de 31 decembrie 2008 de către autoritatea competentă dintr-un stat membru în conformitate cu articolul 11 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 expiră cel târziu la 31 decembrie 2009.

Articolul 20

Abrogarea

Regulamentul (CE) nr. 345/2008 și Regulamentul (CE) nr. 605/2008 se abrogă.

Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență de la anexa VII.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

ANEXA I

**LISTA ORGANISMELOR ȘI A AUTORITĂȚILOR DE CONTROL ÎN SCOPUL CONFORMITĂȚII ȘI CAIETUL
DE SARCINI AFERENT MENȚIONAT LA ARTICOLUL 3**

ANEXA II

MODEL DE DOCUMENTE JUSTIFICATIVE
prevăzut la articolul 6 alineatul (1)

<p>Documente justificative furnizate operatorului în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (c) și articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, necesare pentru importul de produse conforme în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008</p>	
1. Documentul nr.:	
2. Denumirea și adresa operatorului: activitate principală (producător, prelucrător, importator, etc.):	3. Denumirea, adresa și numărul de cod ale organismului/autorității de control:
4. Grupe de produse/Activitate: — Plante și produse vegetale: — Animale și produse de origine animală: — Produse prelucrate:	5. Se definesc ca: producție ecologică, produse în conversie către producția ecologică, precum și producție neecologică în cazul coexistenței producției/prelucrării, în paralel, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.
6. Perioada de valabilitate: Produse vegetale de la ... până la ... Produse de origine animală de la ... până la ... Produse prelucrate de la ... până la ...	7. Data efectuării controlului/controloarelor:
8. Prezentul document a fost eliberat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. Activitatea operatorului a fost supusă controlului, iar operatorul respectă cerințele stabilite în regulamentele menționate. Data, locul: Semnătura în numele organismului/autorității de control emitente:	

ANEXA III

LISTA ȚĂRILOR TERȚE ȘI CAIETUL DE SARCINI AFERENT MENȚIONAT LA ARTICOLUL 7

ARGENTINA

1. **Categoriile de produse:**

(a) produse agricole neprelucrate și animale vii, precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare, cu excepția:

— animalelor și produselor de origine animală care poartă sau urmează să poarte indicații referitoare la conversie;

(b) produse agricole procesate destinate consumului alimentar, cu excepția:

— produselor de origine animală care poartă sau urmează să poarte indicații referitoare la conversie.

2. **Originea:** Produse din categoria 1 (a) și ingrediente obținute prin metoda de producție ecologică din componența produselor din categoria 1 (b) care au fost produse în Argentina.

3. **Standarde de producție:** Ley 25 127 sobre „Producción ecológica, biológica y orgánica”

4. **Autoritatea competentă:** Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria SENASA, www.senasa.gov.ar

5. **Organisme de control:**

— Food Safety SA, www.foodsafety.com.ar

— Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert), www.argencert.com

— Letis SA, www.letis.com.ar

— Organización Internacional Agropecuaria (OIA), www.oia.com.ar

6. **Organisme care eliberează certificate:** aceleași organisme ca la punctul 5.

7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2013.

AUSTRALIA

1. **Categoriile de produse:**

(a) produse vegetale neprelucrate, precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare;

(b) produse agricole prelucrate destinate consumului alimentar compuse în principal din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală.

2. **Originea:** produse din categoria 1 (a) și ingrediente obținute prin metode de producție ecologică din componența produselor din categoria 1 (b) care au fost cultivate în Australia.

3. **Standarde de producție:** National standard for organic and bio-dynamic produce (Norme naționale pentru producția ecologică și biodinamică)

4. **Autoritatea competentă:** Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS), www.aqis.gov.au

5. **Organisme și autorități de control:**

— Australian Certified Organic Pty Ltd, www.australianorganic.com.au

— Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS), www.aqis.gov.au

— Bio-dynamic Research Institute (BDRI), www.demeter.org.au

— National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA), www.nasaa.com.au

— Organic Food Chain Pty Ltd (OFC), www.organicfoodchain.com.au

6. **Organisme care eliberează certificate:** aceleași organisme ca la punctul 5
7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2013.

COSTA RICA

1. **Categoriile de produse:**

- (a) produse vegetale neprelucrate, precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare;
- (b) produse vegetale procesate destinate consumului alimentar.

2. **Originea:** Produse din categoria 1 (a) și ingrediente obținute prin metode de producție ecologică din componența produselor din categoria 1 (b) care au fost produse în Costa Rica.

3. **Standarde de producție:** Reglamento sobre la agricultura orgánica (Regulament privind agricultura ecologică)

4. **Autoritatea competentă:** Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de Agricultura y Ganadería, www.protecnet.go.cr/SFE/Organica.htm

5. **Organisme de control:**

- BCS Oko-Garantie, www.bcs-oeko.com
- Eco-LOGICA, www.eco-logica.com

6. **Autoritatea care eliberează certificate:** Ministerio de Agricultura y Ganadería.

7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2011.

INDIA

1. **Categoriile de produse:**

- (a) produse vegetale neprelucrate, precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare;
- (b) produse agricole prelucrate destinate consumului alimentar compuse în principal din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală.

2. **Originea:** produse din categoria 1 (a) și ingrediente obținute prin metode de producție ecologică din componența produselor din categoria 1 (b) care au fost cultivate în India.

3. **Standarde de producție:** National Programme for Organic Production (Programul Național pentru Producția Ecologică)

4. **Autoritatea competentă:** Agricultural and Processed Food Export Development Authority APEDA, www.apeda.com/organic

5. **Organisme și autorități de control:**

- APOF Organic Certification Agency (AOCA), www.aoca.in
- Bureau Veritas Certification India Pvt. Ltd, www.bureauveritas.co.in
- Control Union Certifications, www.controlunion.com
- Ecocert India (India Branch Office), www.ecocert.in
- IMO Control Private Limited, www.imo.ch
- Indian Organic Certification Agency (Indocert), www.indocert.org
- Lacon Quality Certification Pvt Ltd, www.laconindia.com
- Natural Organic Certification Association, www.nocaindia.com
- OneCert Asia Agri Certification private Limited, www.onecertasia.in

- SGS India Pvt Ltd., www.in.sgs.com
- Uttaranchal State Organic Certification Agency (USOCA), www.organicuttarakhand.org/products_certification.htm
- Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA),
http://www.rajasthankrishi.gov.in/Departments/SeedCert/index_eng.asp

6. **Organisme care eliberează certificate:** aceleași organisme ca la punctul 5.

7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2009.

ISRAEL

1. Categoriile de produse:

- (a) produse vegetale neprelucrate precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare;
- (b) produse agricole prelucrate destinate consumului alimentar compuse în principal din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală.

2. **Originea:** produse din categoria 1 (a) și ingrediente obținute prin metoda de producție ecologică a produselor din categoria 1 (b) care au fost produse în Israel sau au fost importate în Israel:

- fie din Comunitate;
- fie dintr-o țară terță în cadrul unui regim recunoscut echivalent în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

3. **Standarde de producție:** National Standard for organically grown plants and their products (Standarde naționale privind plante cultivate ecologic și produsele obținute din acestea)

4. **Autoritatea competentă:** Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

5. Organisme și autorități de control:

- AGRIOR Ltd-Organic Inspection & Certification, www.agrior.co.il
- IQC Institute of Quality & Control, www.iqc.co.il
- Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il
- Skal Israel Inspection & Certification, www.skal.co.il

6. **Organisme care eliberează certificate:** aceleași organisme ca la punctul 5.

7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2013.

ELVEȚIA

1. **Categoriile de produse:** produse agricole neprelucrate și animale vii, precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare, cu excepția:

- produselor obținute în timpul perioadei de conversie și produse care conțin ingrediente de origine agricolă obținute în timpul perioadei de conversie.

2. **Originea:** produse și ingrediente obținute prin metode de producție ecologică care au fost produse în Elveția sau care au fost importate în Elveția:

- fie din Comunitate;
- fie dintr-o țară terță pentru care Elveția a recunoscut că produsele au fost obținute și supuse unor controale în țara terță respectivă în conformitate cu norme echivalente cu cele prevăzute în legislația Elveției.

3. **Standarde de producție:** Ordinance on organic farming and the labelling of organically produced plant products and foodstuffs (Ordonanță privind agricultura ecologică și etichetarea produselor din plante și a produselor alimentare obținute prin metode de producție ecologică)

4. **Autoritatea competentă:** Federal Office for Agriculture FOAG,
<http://www.blw.admin.ch/themen/00013/00085/00092/index.html?lang=en>

5. Organisme de control:

- Bio Test Agro (BTA), www.bio-test-agro.ch
- bio.inspecta AG, www.bio-inspecta.ch
- Insitut für Marktökologie (IMO) www.imo.ch
- ProCert Safety AG, www.procert.ch

6. **Organisme care eliberează certificate:** aceleași organisme ca la punctul 5

7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2013.

NOUA ZEELANDĂ

1. Categoriile de produse:

- (a) produse agricole neprelucrate și animale vii, precum și resurse pentru reproducere sau propagare vegetativă și semințe pentru cultivare, cu excepția:
- animalelor și a produselor de origine animală care poartă sau care urmează să poarte de indicații privind conversia;
  - produselor de acvacultură;
- (b) produse agricole procesate destinate consumului alimentar, cu excepția:
- produselor de origine animală care poartă sau care urmează să poarte indicații privind conversia;
  - produselor care conțin produse de acvacultură.

2. **Originea:** Produsele din categoria 1 (a) și ingredientele produse prin metoda de producție ecologică din produse din categoria 1 (b) care au fost produse în Noua Zeelandă sau care au fost importate în Noua Zeelandă:

- fie din Comunitate;
- fie dintr-o țară terță în cadrul unui regim recunoscută echivalent în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;
- fie dintr-o țară terță în care normele de producție și sistemul de control au fost recunoscute echivalente cu Programul de asigurare oficială a caracterului ecologic al produselor alimentare al MAF, pe baza garanțiilor și a informațiilor furnizate de autoritatea competentă din țara respectivă, în conformitate cu dispozițiile stabilite de MAF și cu condiția să se importe numai ingrediente produse prin metode de producție ecologică și destinate încorporării, în proporție de maximum 5 % din produsele de origine agricolă, în produse din categoria 1 (b) prelucrate în Noua Zeelandă.

3. **Standarde de producție:** NZFSA Technical Rules for Organic Production (Standardele tehnice ale NZFSA privind producția ecologică)

4. **Autoritatea competentă:** New Zealand Food Safety Authority NZFSA, <http://www.nzfsa.govt.nz/organics/>

5. Organisme de control:

- AsureQuality, www.organiccertification.co.nz
- BIO-GRO New Zealand, www.bio-gro.co.nz

6. **Autoritatea care eliberează certificate:** Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) – New Zealand Food Safety Authority (NZFSA).

7. **Data limită de includere:** 30 iunie 2011.

ANEXA IV

**LISTA ORGANISMELOR ȘI A AUTORITĂȚILOR DE CONTROL DESEMNAȚE ÎN SCOPUL ECHIVLENȚEI ȘI
CAIETUL DE SARCINI AFERENT PREVĂZUT LA ARTICOLUL 10**

ANEXA V

MODEL DE CERTIFICAT DE INSPECȚIE

**pentru importul produselor obținute prin metode de producție ecologică în Comunitatea Europeană menționat
la articolul 13**

Modelul certificatului este determinat în ceea ce privește:

- textul;
- formatul, pe o singură pagină;
- modul de prezentare și dimensiunile rubricilor.

CERTIFICAT DE CONTROL PENTRU IMPORTUL ÎN COMUNITATEA EUROPEANĂ AL PRODUSELOR OBTINUTE PRIN METODA DE PRODUCȚIE ECOLOGICĂ

1. Organismul sau autoritatea emitentă (denumirea și adresa)	2. Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului articolul 33 alineatul (2) ☐ sau articolul 33 alineatul (3) ☐ sau Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei articolul 19 ☐	
3. Numărul de ordine al certificatului de control	4. Nr. de referință al autorizației în temeiul articolului 19	
5. Exportator (numele și adresa)	6. Organismul de control sau autoritatea de control (denumirea și adresa)	
7. Producător sau preparator al produsului (denumirea și adresa)	8. Țara de expediere	
	9. Țara de destinație	
10. Primul destinatar din Comunitate (denumirea și adresa)	11. Numele și adresa importatorului	
12. Mărci și numere. Numărul (numerele) containerului (containerelor). Număr și tip. Denumirea comercială a produsului	13. Coduri NC	14. Cantitatea declarată
	<p>15. Declarația organismului sau a autorității emitente a certificatului, menționate la rubrica 1.</p> <p>Prin prezenta se certifică faptul că prezentul certificat a fost emis pe baza verificărilor necesare în temeiul articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 și că produsele menționate anterior au fost obținute în conformitate cu normele de producție și control ale metodei de producție ecologică care sunt considerate echivalente în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 834/2007.</p> <p>Data</p> <p>Numele și semnătura persoanei autorizate</p> <p align="right">Ștampila autorității sau a organismului emitent</p>	

16. Declarația autorității competente a statului membru al Uniunii Europene care a acordat autorizația sau a reprezentantului acesteia.

Prin prezenta se certifică faptul că produsele menționate anterior au fost autorizate pentru comercializare în Comunitatea Europeană, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, cu numărul autorizației menționat la rubrica 4.

Data

Numele și semnătura persoanei autorizate

Ștampila autorității competente sau a reprezentantului acesteia din statul membru

17. Verificarea lotului de către autoritatea relevantă a statului membru

Stat membru: .....

Înregistrarea importului (tip, număr, dată și biroul declarației vamale): .....

Data: .....

Numele și semnătura persoanei autorizate

Ștampila

18. Declarația primului destinatar.

Prin prezenta se certifică faptul că recepția mărfurilor s-a efectuat în conformitate cu dispozițiile articolului 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008

Denumirea societății

Data

Numele și semnătura persoanei autorizate

Note:

- Rubrica 1: autoritatea sau organismul sau altă autoritate ori organism desemnat, menționat la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. Acest organism completează rubrica 3 și rubrica 15.
- Rubrica 2: această rubrică indică regulamentele CE care sunt relevante pentru emiterea și utilizarea prezentului certificat; a se indica dispoziția relevantă.
- Rubrica 3: numărul de ordine al certificatului acordat de organismul sau autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- Rubrica 4: numărul autorizației în cazul importului, în temeiul articolului 19. Această rubrică este completată de organismul emitent sau, în cazul în care informația nu este încă disponibilă în momentul în care organismul emitent atestă rubrica 15, de către importator.
- Rubrica 5: numele și adresa exportatorului.
- Rubrica 6: autoritatea de control sau organismul de control care monitorizează modul în care ultima operațiune (producerea, prepararea, inclusiv ambalarea și etichetarea) respectă normele metodei de producție ecologică din țara terță de expediere.
- Rubrica 7: comerciantul care a efectuat ultima operațiune (producerea, prepararea, inclusiv ambalarea și etichetarea) asupra lotului în țara terță menționată la rubrica 8.
- Rubrica 9: țara de destinație înseamnă țara primului destinatar din Comunitate.
- Rubrica 10: numele și adresa primului destinatar al lotului din Comunitate. Primul destinatar înseamnă persoana fizică sau juridică căreia i se livrează lotul și unde acesta va fi manipulat în vederea preparării suplimentare și/sau comercializării. Primul destinatar completează, de asemenea, rubrica 18.
- Rubrica 11: numele și adresa importatorului. Importatorul reprezintă persoana fizică sau juridică din Comunitatea Europeană care prezintă lotul pentru punerea în liberă circulație în Comunitatea Europeană fie personal, fie printr-un reprezentant.
- Rubrica 13: codurile din Nomenclatura combinată pentru produsele în cauză.
- Rubrica 14: cantitatea declarată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare (kg masă netă, litri etc).
- Rubrica 15: declarația organismului sau a autorității emitente a certificatului. Semnătura și ștampila trebuie să fie de culoare diferită de cea a textului tipărit.
- Rubrica 16: numai pentru importuri conforme cu procedura prevăzută la articolul 19 din Regulamentul (CEE) nr. 1235/2008. A se completa de autoritatea competentă din statul membru care a acordat autorizația sau de organismul sau autoritatea delegată, în cazul delegării în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008. A nu se completa în cazul în care se aplică derogarea prevăzută la articolul 13 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- Rubrica 17: a se completa de către autoritatea statului membru respectiv, fie la verificarea lotului în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), fie înainte de operațiunea de preparare sau divizare, în condițiile prevăzute la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- Rubrica 18: a se completa de primul destinatar la recepția produselor, atunci când a efectuat verificările prevăzute la articolul 34 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

ANEXA VI

**MODEL DE EXTRAS AL CERTIFICATULUI DE CONTROL
menționat la articolul 14**

Modelul extrasului este determinat în ceea ce privește:

- textul;
- formatul;
- modul de prezentare și dimensiunile rubricilor.

EXTRAS Nr. ... AL CERTIFICATULUI DE CONTROL PENTRU IMPORTUL ÎN COMUNITATEA EUROPEANĂ AL PRODUSELOR OBTINUTE PRIN METODA DE PRODUCȚIE ECOLOGICĂ

1. Organismul sau autoritatea emitentă a certificatului de control de bază (denumirea și adresa)	2. Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului articolul 33 alineatul (2) ☐ sau articolul 33 alineatul (3) ☐ sau Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei articolul 19 ☐	
3. Numărul de ordine al certificatului de control de bază	4. Nr. de referință al autorizației în temeiul articolului 19	
5. Comerciantul care a divizat lotul inițial în mai multe loturi (denumirea și adresa)	6. Organismul de control sau autoritatea de control (denumirea și adresa)	
7. Numele și adresa importatorului lotului inițial	8. Țara de expediție a lotului inițial	9. Cantitatea totală declarată a lotului inițial
10. Destinatarii lotului obținut prin divizare (numele și adresa)		
11. Mărci și numere. Numărul (numerele) containerului (containerelor). Număr și tip. Denumirea comercială a lotului	12. Codul NC	13. Cantitatea declarată a lotului
<p>14. Declarația autorității relevante din statul membru care atestă extrasul de certificat</p> <p>Prezentul extras corespunde lotului descris anterior și obținut prin divizarea unui lot care face obiectul unui certificat de control în original, cu numărul de ordine menționat la rubrica 3:</p> <p>Stat membru: .....</p> <p>Data: .....</p> <p>Numele și semnătura persoanei autorizate ștampila</p>		
<p>15. Declarația destinatarului lotului</p> <p>Prin prezenta se certifică faptul că recepția lotului s-a efectuat în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.</p> <p>Denumirea societății</p> <p>Data:</p> <p>Numele și semnătura persoanei autorizate</p>		

Note:

- Extras nr. ...: numărul extrasului corespunde numărului lotului obținut prin divizarea lotului inițial.
- Rubrica 1: denumirea organismului sau a autorității din țara terță care a emis certificatul de control de bază.
- Rubrica 2: această rubrică indică regulamentele CE care sunt relevante pentru emiterea prezentului extras; a se indica dispoziția relevantă conform căreia s-a importat lotul respectiv, a se vedea rubrica 2 a certificatului de control de bază.
- Rubrica 3: numărul de ordine al certificatului de bază care a fost acordat de către organismul sau autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- Rubrica 4: numărul de referință al autorizației acordate în temeiul articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, a se vedea rubrica 4 din certificatul de control de bază.
- Rubrica 6: organismul de control sau autoritatea de control responsabilă pentru controlarea comerciantului care a divizat lotul.
- Rubricile 7, 8, 9: a se vedea informațiile relevante din certificatul de control de bază.
- Rubrica 10: destinatarul lotului (obținut prin divizare) din Comunitatea Europeană.
- Rubrica 12: codurile din Nomenclatura combinată pentru lotul de produse în cauză.
- Rubrica 13: cantitatea declarată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare (kilogram masă netă, litru etc).
- Rubrica 14: a se completa de către autoritatea competentă a statului membru pentru fiecare lot rezultat în urma operațiunii de divizare menționată la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008.
- Rubrica15: a se completa la recepția lotului, după ce destinatarul a efectuat controalele prevăzute la articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 889/2008

ANEXA VII

Tabel de corespondență menționat la articolul 20

Regulamentul (CE) nr. 345/2008	Regulamentul (CE) nr. 605/2008	Prezentul regulament
—	Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1
—	Articolul 1 alineatul (2)	—
—	Articolul 2 cuvinte introductive și punctul 1	Articolul 2 cuvinte introductive și punctul 1
—	—	Articolul 2 punctul 2
—	Articolul 2 punctul 2	Articolul 2 punctul 3
—	Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 punctul 4
—	Articolul 2 punctul 4	—
—	Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 punctul 5
—	—	Articolul 3
—	—	Articolul 4
—	—	Articolul 5
—	—	Articolul 6
Articolul 1	—	Articolul 7
Articolul 2 alineatul (1)	—	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	—	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3)	—	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (4)	—	Articolul 8 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (2)
—	—	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 2 alineatul (5)	—	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (6)	—	Articolul 9 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (4)
—	—	Articolul 10
—	—	Articolul 11
—	—	Articolul 12
—	Articolele 3 și 4	Articolul 13
—	Articolul 5	Articolul 14
—	Articolul 6	Articolul 15
—	—	Articolul 16
—	—	Articolul 17
—	Articolul 7 alineatul (1)	—
—	Articolul 7 alineatul (2)	—
—	—	Articolul 18
—	—	Articolul 19
Articolul 3	Articolul 8	Articolul 20

Regulamentul (CE) nr. 345/2008	Regulamentul (CE) nr. 605/2008	Prezentul regulament
Articolul 4	Articolul 9	Articolul 21
Anexa II	—	—
—	—	Anexa I
—	—	Anexa II
Anexa I	—	Anexa III
—	—	Anexa IV
—	Anexa I	Anexa V
—	Anexa II	Anexa VI
Anexa III	Anexa IV	Anexa VII

REGULAMENTUL (CE) NR. 1236/2008 AL COMISIEI

din 11 decembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1613/2000 de derogare de la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 în ceea ce privește definirea conceptului de „produse originare” folosit în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate pentru a ține cont de situația specială a Laosului în ceea ce privește anumite produse textile exportate către Comunitate

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾, în special articolul 247,având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽²⁾, în special articolul 76,

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 980/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate ⁽³⁾, Comunitatea a acordat preferințe tarifare generalizate Laosului. Regulamentul (CE) nr. 980/2005 expiră la 31 decembrie 2008, dar va fi înlocuit, începând cu 1 ianuarie 2009, de Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului ⁽⁴⁾, care consfințește acordarea preferințelor tarifare menționate anterior Laosului.

(2) Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 stabilește definiția conceptului de „produse originare” care trebuie utilizat în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate (SPG). Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 prevede, de asemenea, o derogare de la definiția respectivă în favoarea unor țări mai puțin dezvoltate care beneficiază de sistemul de preferințe tarifare generalizate (SPG) și care prezintă Comunității o cerere adecvată în acest sens.

(3) Laosul a beneficiat de o astfel de derogare pentru anumite produse textile ca urmare a aplicării Regulamentului (CE) nr. 1613/2000 al Comisiei ⁽⁵⁾ a cărei valabilitate a fost prelungită de mai multe ori și care expiră la 31 decembrie 2008.

(4) Printr-o scrisoare trimisă la data de 9 octombrie 2008, Laosul a solicitat o prelungire a derogării în conformitate cu articolul 76 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

(5) La data prelungirii valabilității Regulamentului (CE) nr. 1613/2000, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1806/2006 al Comisiei ⁽⁶⁾, se estima că, înainte de data expirării derogării, se vor putea aplica noi reguli de origine în cadrul SPG, mai simple și mai favorabile dezvoltării. Cu toate acestea, noile reguli de origine din cadrul SPG nu au fost încă adoptate și se estimează în prezent că astfel de reguli de origine nu vor exista până la sfârșitul anului 2009.

(6) Solicitarea Laosului demonstrează că punerea în aplicare a regulilor de origine privind anumite prelucrări și transformări suficiente și cumului regional ar afecta în mod semnificativ capacitatea industriei producătoare de articole de îmbrăcăminte a acestei țări de a continua exporturile către Comunitate și ar frâna investițiile. Aceasta ar conduce la alte închideri de întreprinderi și la creșterea ratei șomajului în Laos. Totodată, este posibil ca aplicarea, fie și pentru o perioadă scurtă, a regulilor de origine din cadrul SPG aplicabile în prezent să aibă efectul descris anterior.

(7) Perioada de prelungire a derogării ar trebui să acopere intervalul necesar adoptării și implementării noilor reguli de origine în cadrul SPG. Deoarece încheierea unor contracte pe termen mai lung care beneficiază de derogare este extrem de importantă pentru stabilitatea și dezvoltarea industriei în Laos, prelungirea ar trebui să se acorde pe o perioadă suficient de îndelungată pentru a permite agenților economici să încheie astfel de contracte.

(8) Ca urmare a aplicării noilor reguli de origine, produsele obținute în Laos care sunt în prezent eligibile pentru un tratament tarifar preferențial numai prin aplicarea derogării ar trebui să poată întruni calitățile necesare prin aplicarea noilor reguli de origine. În acel moment derogarea va deveni inutilă. Pentru ca agenților economici să le fie clar caracterul acestor măsuri, va fi necesar, prin urmare, să se abroge Regulamentul (CE) nr. 1613/2000 de la data aplicării noilor reguli de origine.

(9) Prin urmare, derogarea ar trebui să se prelungească până la data aplicării noilor reguli de origine care urmează să fie stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, dar în orice caz aplicarea acestuia ar trebui să înceteze la 31 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

⁽²⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO L 169, 30.6.2005, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 211, 6.8.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 185, 25.7.2000, p. 38.

⁽⁶⁾ JO L 343, 8.12.2006, p. 69.

- (10) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1613/2000 ar trebui modificat în consecință.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului Vamal,

cantităților anuale enumerate în anexă pentru fiecare produs, în intervalul de la 15 iulie 2000 până la data punerii în aplicare a unui amendament la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 în conformitate cu definiția conceptului de «produse originare» utilizat în cadrul sistemului de preferințe tarifare generalizate, dar în orice caz această derogare încetează să se aplice la data de 31 decembrie 2010.»

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1613/2000 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 2*

Derogarea prevăzută la articolul 1 se aplică produselor transportate direct din Laos și importate în Comunitate, în limita

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2008.

Pentru Comisie
László KOVÁCS
Membru al Comisiei

REGULAMENTUL (CE) NR. 1237/2008 AL COMISIEI

din 11 decembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1043/2005 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 3448/93 al Consiliului în ceea ce privește regimul de acordare a restituirilor la export pentru anumite produse agricole exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat, precum și criteriile de stabilire a cuantumurilor sumelor respective

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 3448/93 al Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1043/2005 al Comisiei ⁽²⁾, atunci când o marfă a fost utilizată pentru fabricarea mărfii exportate, rata de restituire care trebuie utilizată pentru calcularea sumei aferente fiecăruia dintre produsele de bază, dintre produsele rezultate din prelucrarea acestora sau dintre produsele asimilate la una dintre aceste două categorii, care au fost utilizate pentru fabricarea mărfii exportate, este rata aplicabilă în cazul în care prima marfă menționată se exportă în stare naturală.
- (2) În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1043/2005, atunci când situația comerțului mondial cu ovalbumină care intră sub incidența codurilor NC 3502 11 90 și 3502 19 90 sau atunci când cerințele specifice ale anumitor piețe impun acest lucru, restituirea pentru aceste mărfuri se poate diferenția în funcție de destinație.
- (3) În urma lecturii combinate a articolului 5 alineatul (3) și a articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1043/2005 poate rezulta o interpretare incorectă, conform căreia mărfurile care au ca ingredient ovalbumina și care sunt exportate către țări terțe, în special către Coreea de Sud, Japonia, Malaezia, Thailanda, Taiwan și Filipine, ar putea beneficia de rata mai ridicată de

restituire care este destinată numai exporturilor de ovalbumină în stare naturală către destinațiile respective.

- (4) Prin urmare, din motive de claritate și în vederea protejării intereselor financiare ale Comunității, se cuvine să fie clarificat faptul că numai exporturile de ovalbumină în stare naturală pot beneficia de rata mai ridicată de restituire stabilită pentru destinațiile respective în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1043/2005.
- (5) Prin urmare, este necesar ca Regulamentul (CE) nr. 1043/2005 să fie modificat în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a problemelor orizontale privind schimburile de produse agricole transformate neincluse în anexa I,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1043/2005, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Rata de restituire pentru cazeina care intră sub incidența codului NC 3501 10, pentru cazeinații care intră sub incidența codului NC 3501 90 90 sau pentru ovalbumina care intră sub incidența codurilor NC 3502 11 90 și 3502 19 90 exportată în stare naturală poate diferi în funcție de destinație, dacă acest lucru este cerut de:

- (a) situația comerțului mondial cu aceste produse; sau
- (b) cerințele specifice ale anumitor piețe.”

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 318, 20.12.1993, p. 18.

⁽²⁾ JO L 172, 5.7.2005, p. 24.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1238/2008 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2008****de interzicere a pescuitului de phycis în apele comunitare și în apele care nu se află sub suveranitatea sau jurisdicția țărilor terțe, din zonele V, VI și VII pentru navele aflate sub pavilionul Spaniei**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2015/2006 al Consiliului din 19 decembrie 2006 de stabilire, pentru 2007 și 2008, a posibilităților de pescuit pentru navele comunitare în ceea ce privește anumite rezerve de pești de adâncime ⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2007 și 2008.
- (2) În conformitate cu informațiile primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament realizate de către navele aflate sub pavilionul statului membru menționat în anexă sau care sunt înmatriculate în statul membru respectiv au epuizat cota alocată pentru anul 2008.

- (3) Prin urmare, este necesară interzicerea pescuitului din acest stoc, precum și a păstrării la bord, a transbordării și a debarcării de pește din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată, pentru 2008, statului membru menționat în anexa la prezentul regulament pentru stocul indicat în aceeași anexă se consideră ca fiind epuizată începând cu data stabilită în anexă.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul din stocul menționat în anexa la prezentul regulament, realizat de nave aflate sub pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în statul membru respectiv se interzice începând cu data stabilită în anexă. După această dată se interzice, de asemenea, păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea de pește din stocul menționat de către navele respective.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO L 384, 29.12.2006, p. 28.

ANEXĂ

Nr.	10/DSS
Stat membru	ESP
Stoc	GFB/567-
Specie	Phycis (<i>Phycis blennoides</i>)
Zonă	Apele comunitare și apele care nu se află sub suveranitatea sau jurisdicția țărilor terțe, din zonele V, VI și VII
Data	30.9.2008

REGULAMENTUL (CE) NR. 1239/2008 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2008****de redeschidere a pescuitului de cod în Kattegat pentru navele care arborează pavilionul Suediei**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/2008 al Consiliului din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pești și grupe de stocuri de pești, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor ⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2008.
- (2) La 15 mai 2008, Suedia a informat Comisia, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93, că va sista pescuitul de cod în Kattegat începând cu 19 mai 2008.
- (3) La 19 iunie 2008, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 și cu articolul 26 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr.

585/2008 de interzicere a pescuitului de cod în zona Kattegat de către navele care arborează pavilionul Suediei ⁽⁴⁾, cu efect de la aceeași dată.

- (4) Conform informațiilor comunicate Comisiei de către autoritățile suedeze, rămâne încă disponibilă o cantitate de cod în cota suedeză în Kattegat. Prin urmare, ar trebui autorizat, în aceste ape, pescuitul de cod de către navele care arborează pavilionul Suediei sau care sunt înmatriculate în Suedia.
- (5) Pentru a permite pescuirea cantității respective de cod până la sfârșitul anului curent, această autorizare ar trebui să intre în vigoare la 13 octombrie 2008.
- (6) Regulamentul (CE) nr. 585/2008 al Comisiei ar trebui abrogat de la 13 octombrie 2008,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 585/2008 se abrogă.

*Articolul 2***Intrare în vigoare**Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 13 octombrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.⁽³⁾ JO L 19, 23.1.2008, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 162, 21.6.2008, p. 9.

ANEXĂ

Nr.	64 – Redeschidere
Stat membru	SWE
Stoc	COD/03AS.
Specie	Cod
Zonă	Kattegat
Data	13.10.2008

REGULAMENTUL (CE) NR. 1240/2008 AL COMISIEI**din 10 decembrie 2008****de modificare a Regulamentului (CE) Nr. 560/2005 al Consiliului de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Coasta de Fildeș**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 560/2005 al Consiliului de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire ⁽¹⁾, în special articolul 11 litera (a),

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 prezintă o listă a persoanelor fizice, juridice și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice, în temeiul regulamentului menționat.
- (2) La 18 decembrie 2006 și 21 octombrie 2008, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organi-

zației Națiunilor Unite a decis modificarea listei persoanelor fizice cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice, prin completarea informațiilor referitoare la persoanele deja prezente pe listă. Prin urmare, este necesar ca anexa I să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 560/2005 se înlocuiește cu textul stabilit în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Eneko LANDÁBURU
Director general pentru relații externe

⁽¹⁾ JO L 95, 14.4.2005, p. 1.

ANEXA

„ANEXA I

Lista persoanelor fizice sau juridice sau a entităților menționate la articolele 2, 4 și 7

- (1) Charles **Blé Goudé** (*alias* Gbapé Zadi). Adresă: Bloc P 170, Yopougon Selmer, Côte d'Ivoire, (b) Hotel Ivoire, Abidjan, Cocody, Côte d'Ivoire. Data nașterii: 1.1.1972. Locul nașterii: (a) Guibéroua (Gagnoa), Côte d'Ivoire, (b) Niagbrahio/Guiberoua, Côte d'Ivoire, (c) Guiberoua, Côte d'Ivoire. Cetățenie: Côte d'Ivoire. Pașaport nr. (a) 04LE66241 (Côte d'Ivoire, eliberat la 10.11.2005, valabil până la 9.11.2008), (b) AE/088 DH 12 (pașaport diplomatic Côte d'Ivoire, eliberat la 20.12.2002, valabil până la 11.12.2005), (c) 98LC39292 (Côte d'Ivoire, eliberat la 24.11.2000, valabil până la 23.11.2003). Document de călătorie nr. C2310421 (Elveția, eliberat la 15.11.2005, valabil până la 31.12.2005).

Alte informații: (1) adresă (a) în 2001, adresă (b) declarată în documentul de călătorie nr. C2310421; (2) *alias* sau titlu posibil: «General» sau «Geniu din kpo»; (3) conducător al COJEP («Tineri patrioți»). În mod repetat, a făcut declarații publice în care promovează violența împotriva instalațiilor și personalului Organizației Națiunilor Unite și împotriva cetățenilor străini; conducerea și participarea la acte de violență ale milițiilor de stradă, inclusiv bătăi, violuri și ucideri extrajudiciare; intimidarea Organizației Națiunilor Unite, a Grupului de lucru internațional (IWG), a opoziției politice și a presei independente; sabotajul unor posturi de radio internaționale; obstrucționarea acțiunii IWG, a operațiunii Organizației Națiunilor Unite în Côte d'Ivoire (UNOCI), a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția ONU 1643 (2005).

- (2) Eugène N'goran Kouadio **Djué**. Data nașterii: (a) 1.1.1966, (b) 20.12.1969. Cetățenie: Côte d'Ivoire. Pașaport nr. 04LE017521 (eliberat la 10.2.2005, valabil până la 10.2.2008).

Alte informații: conducător al «Uniunii Patrioților pentru Eliberarea Totală a Côte d'Ivoire (UPLTCl)». În mod repetat, a făcut declarații publice în care promovează violența împotriva instalațiilor și personalului Organizației Națiunilor Unite și împotriva cetățenilor străini; conducerea și participarea la acte de violență ale milițiilor de stradă, inclusiv bătăi, violuri și ucideri extrajudiciare; obstrucționarea acțiunii IWG, UNOCI, a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția ONU 1643 (2005).

- (3) Martin Kouakou **Fofié**. Data nașterii: 1.1.1968. Locul nașterii: Bohi, Côte d'Ivoire. Cetățenie: Côte d'Ivoire. Nr. carte de identitate (a) 2096927 (Burkina Faso, eliberată la 17.3.2005), (b) 970860100249 (Côte d'Ivoire, eliberată la 5.8.1997, valabilă până la 5.8.2007).

Alte informații: (a) Certificat de cetățenie Burkina Faso: CNB N.076 (17.2.2003), numele tatălui: Yao Koffi **Fofié**, numele mamei: Ama Krouama **Kossonou**; (b) Caporal-șef, comandant al Forțelor noi pentru sectorul Korhogo. Forțele de sub comanda sa au practicat recrutarea de soldați-copii, răpiri, impunerea de muncă forțată, abuzul sexual al femeilor, arestări arbitrare și ucideri extrajudiciare, încălcând convențiile în domeniul drepturilor omului și dreptul umanitar internațional; obstrucționarea acțiunii IWG, UNOCI, a forțelor franceze și a procesului de pace, astfel cum este definit în Rezoluția ONU 1643 (2005).”

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 20 mai 2008

privind ajutoarele acordate de Franța Fondului pentru prevenirea riscurilor pescuitului și întreprinderilor de pescuit (Ajutorul de stat C 9/06)

[notificată cu numărul C(2007) 5636]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/936/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile, în conformitate cu articolul menționat mai sus,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) Comisia a luat cunoștință de diverse informații privind existența unui fond destinat compensării creșterii prețului carburantului, care a fost suportată de întreprinderile de pescuit din Franța începând cu anul 2004. Potrivit acestor informații, fondul în cauză, denumit Fondul pentru prevenirea riscurilor pescuitului (FPRP), avea drept obiectiv anunțat nivelarea variațiilor pe termen scurt ale prețului carburantului pentru pescuit, însă în practică a avut ca efect permiterea faptului ca întreprinderile în cauză să beneficieze de un preț la carburant net inferior prețului de pe piață.
- (2) Inițial, se pare că era prevăzut ca fondul să funcționeze doar pe baza contribuțiilor profesioniștilor. Principiul de funcționare ar fi fost simplu: fondul ar fi acoperit partea din costul carburantului care depășea un preț de referință determinat pe litru și, la rândul lor, întreprinderile ar fi adus contribuții la FPRP atunci când prețul carburantului

ar fi coborât din nou sub prețul de referință. În acest mod, ar fi fost atins un echilibru pentru finanțarea sistemului fără aport de fonduri publice.

- (3) Cu toate acestea, deoarece prețul de piață al carburantului s-a menținut întotdeauna foarte mult peste prețul de referință, Comisia a presupus că funcționarea FPRP era posibilă doar datorită contribuției financiare a statului și că această contribuție financiară constituia un ajutor de stat în conformitate cu articolul 87 din Tratatul CE.
- (4) La 25 august 2005, Comisia a solicitat Franței să o înștiințeze, până la 5 septembrie 2005, dacă fuseseră adoptate sau luate în considerare de către stat măsuri specifice pentru a face față creșterii costurilor carburantului. Mai mult, Comisia a reamintit faptul că, dacă astfel de măsuri implicau ajutoare de stat, acestea trebuiau să îi fie notificate în temeiul articolului 88 alineatul (3) din tratat.
- (5) În lipsa unui răspuns și în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 [devenit 88] din Tratatul CE ⁽¹⁾, Comisia a solicitat Franței, la 21 septembrie 2005, să îi furnizeze, în termen de trei săptămâni, informații privind fondul în cauză, pentru a putea examina dacă exista într-adevăr ajutor de stat și, în caz afirmativ, dacă ajutorul de stat era sau nu compatibil cu piața comună.

⁽¹⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

- (6) La 7 octombrie 2005, Franța a răspuns solicitării Comisiei din 25 august 2005 menționând că „în Franța nu a fost pusă în aplicare nicio măsură privind schema de ajutor de stat pentru a face față dificultăților legate de recenta creștere considerabilă a prețurilor carburantului”. Cu toate acestea, Franța menționa că a încurajat „*un demers inițiat de profesioniști*” constând în crearea unui fond de prevenire a riscurilor pescuitului. În scrisoare nu se făcea nicio mențiune privind avansurile de trezorerie aprobate de stat. Dimpotrivă, reieșea implicit din răspunsul autorităților franceze că finanțarea fondului, administrat de către profesioniști, se baza doar pe o mutualizare a capacității financiare a aderenților.
- (7) La 21 octombrie 2005, Comisia a reamintit autorităților franceze cererea sa formală de informații privind FPRP din data de 21 septembrie 2005, acordându-le un nou termen de două săptămâni.
- (8) În lipsa răspunsului Franței în termenele acordate, Comisia a decis, în conformitate cu alineatul (3) din articolul 10 menționat mai sus, să adreseze Franței o somație privind furnizarea informațiilor necesare examinării. Somația, din data de 5 decembrie 2005, a fost notificată la 6 decembrie 2005, cu un termen de răspuns de trei săptămâni.
- (9) Franța a răspuns prin scrisoarea din data de 21 decembrie 2005, primită de Comisie la 27 decembrie 2005. Scrisoarea făcea trimitere la un răspuns precedent, din data de 6 decembrie și primit la 8 decembrie, răspuns trimis ca urmare a scrisorii Comisiei din 21 septembrie 2005 (a se vedea considerentul 5 din prezenta decizie). Prin aceste două scrisori, Franța a comunicat Comisiei statutul FPRP și cele trei convenții privind instituirea unui avans rambursabil al statutului către FPRP.
- (10) După examinarea răspunsurilor și a documentelor anexate acestora, Comisia a informat Franța, la 8 martie 2006, asupra deciziei sale de a iniția procedura formală de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.
- (11) Decizia Comisiei de a iniția procedura formală de investigație a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 19 aprilie 2006⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile privind măsurile în cauză în termen de o lună.
- (12) Franța și-a prezentat observațiile prin scrisoarea din data de 21 aprilie 2006, sub forma unei note a autorităților sale. Nota era însoțită de o argumentare care pare să fi fost destinată inițial utilizării interne; argumentarea explica poziția care trebuie luată cu privire la argumentele Comisiei.
- (13) La 17 mai 2006, cabinetul Ménard, Quimbert și asociații, avocați în Nantes (denumit în continuare MQA) și-a exprimat prin fax intenția de a formula ulterior observații privind FPRP și a solicitat în consecință să îi fie acordat un termen. Comisia a acceptat o prorogare de două săptămâni. Apoi MQA a transmis, prin scrisoare obișnuită datată 17 mai și primită de Comisie la 23 mai, un memoriu cu antetul *Coopération Maritime* semnat de dl de Feuardent, secretar general al FPRP, și datat 18 mai. O a treia scrisoare a MQA, datată tot 17 mai și primită la 14 iunie la Comisie, era constituită dintr-o „nouă versiune a observațiilor [acestuia] după corectarea câtorva erori materiale”; în realitate, era vorba de documente care nu erau încă transmise Comisiei și care corespundeau observațiilor complementare memoriului dlui de Feuardent menționat mai sus, însoțite de o serie de documente privind funcționarea FPRP (statutul, regulamentul de procedură, note de informare, tratamentul fiscal al cotizațiilor, scrisoarea de misiune comună a Inspectoratului General al Finanțelor și a Inspectoratului General al Agriculturii și Pescuitului). În sfârșit, o ultimă scrisoare a MQA, din data de 12 iunie 2006 și adresată în aceeași zi prin fax Comisiei, reprezentând urmarea scrisorii acestuia din 19 mai „datată din greșeală 17 mai, adresând[u-vă] observațiile dlui de Feuardent, secretar general al Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritime, din data de 18 mai 2006” conținea aceleași observații suplimentare ca și cele transmise prin cea de-a treia scrisoare din data de 17 mai, însă fără documentele anexă.

(2) JO C 91, 19.4.2006, p. 30.

- (14) La 14 iunie 2006, Comisia a comunicat Franței cea de-a treia scrisoare din data de 17 mai 2006 a MQA (versiune anunțată ca fiind corectată în ceea ce privește erorile materiale) și ultima scrisoare a MQA din data de 12 iunie 2006, solicitând ca observațiile Franței să îi parvină în termen de o lună. La 12 iulie 2006, Franța a solicitat o amânare a termenului până la 1 septembrie. La 18 iulie 2006, Comisia a acceptat un termen suplimentar de o lună. La 26 septembrie 2006, Franța a răspuns că nu dorește să prezinte nicio observație specială, însă a menționat că scrisoarea MQA din 17/19 mai 2006 nu corespundea observațiilor dlui de Feuardent. La 9 octombrie 2006, Comisia a comunicat Franței detalii privind scrisorile primite de la MQA, solicitându-i să confirme în mai puțin de zece zile faptul că autoritățile franceze luaseră cunoștință de memoriul dlui de Feuardent. Franța a răspuns la 23 octombrie 2006 că nu dispune de memoriul în cauză, care de fapt nu fusese menționat anterior de către aceasta doar pentru că era menționat în scrisoarea [din partea MQA] din data de 12 iunie. În concluzie, întrucât Franța a declarat că nu a primit scrisoarea în cauză, Comisia i-a comunicat-o pe cale oficială la 27 octombrie 2006, solicitând ca eventualele observații ale acesteia să îi fie transmise până cel târziu la 15 noiembrie.
- (15) La 27 noiembrie 2006, Franța a informat Comisia că nu are nicio observație specială cu privire la documentul în cauză.

2. DESCRIERE

2.1. Prezentarea FPRP și a activităților acestuia

- (16) FPRP este constituit, în conformitate cu legea franceză din 21 martie 1884 modificată prin legea din 12 martie 1920, sub formă de sindicat profesional. Proiectul de statut a fost aprobat de adunarea constitutivă care a avut loc la 10 februarie 2004, iar statutul însuși poartă data de 9 aprilie 2004.
- (17) Conform statutului (articolul 4), sindicatul este creat pentru o durată de 99 de ani. Sediul este stabilit la Paris, rue du Rocher nr. 24, la aceeași adresă cu *Confédération de la coopération, de la mutualité et du crédit maritimes* (denumită în continuare „*Coopération Maritime*”).
- (18) În baza articolului 7, membrii fondatori sunt *Coopération Maritime*, centrala de achiziții și dezvoltare CECOMER, societatea cooperativă a comercianților cu amănuntul, care este de fapt centrala de achiziții a cooperativelor maritime care au drept funcție îndeosebi aprovizionarea cu material și produse de funcționare a întreprinderilor de pescuit, *Centre de gestion de la pêche artisanale* și două personalități din lumea pescuitului. În urma adunării constitutive din 10 februarie 2004, acești cinci membri fondatori au fost desemnați administratori ai FPRP până la adunarea generală ordinară care va trebui să aibă loc în 2007. Reiese astfel că FPRP este o ramificație a sectorului pescuitului și a organismelor care sunt legate de acesta din punct de vedere economic (cooperative maritime, centrala de achiziții, centrele de administrare a întreprinderilor de pescuit).
- (19) Cei care doresc să devină membri trebuie să aducă dovada că activitatea lor are legătură cu pescuitul; cu toate acestea, sindicatul poate admite în cadrul său „*orice altă persoană gata să aducă susținere morală sindicatului*” cu condiția ca efectivul acestei categorii de aderenți să nu depășească 5 % din numărul aderenților din sindicat. În scrisoarea sa din 6 decembrie 2005, Franța precizează că FPRP numără 2 013 aderenți și 2 385 de nave, reprezentând 30 % din flota franceză.
- (20) Articolul 2 din statut indică faptul că: „Sindicatul are drept obiect dezvoltarea de produse destinate să permită antreprenorilor din domeniul pescuitului să asigure acoperirea următoarelor riscuri: fluctuația prețurilor motorinei, poluarea maritimă sau riscul sanitar privind poluarea, închiderea cotelor sau reducerea considerabilă a posibilităților de pescuit, riscul privind piața. Acesta ia numele de Fondul pentru prevenirea riscurilor pescuitului”. FPRP este așadar conceput ca o societate de asigurare mutuală care propune aderenților săi, contra cotizațiilor acestora, un anumit număr de prestații.
- (21) Franța a transmis copiile a trei convenții încheiate între stat și FPRP privind instituirea de avansuri rambursabile de către stat în favoarea fondului. Plățile în avans sunt efectuate prin intermediul *Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture* (OFIMER). Prima convenție, din data de 12 noiembrie 2004, se referă la suma de 15 milioane EUR; cea de-a doua, din data de 27 mai 2005, la o sumă de 10 milioane EUR, iar cea de-a treia, din data de 11 octombrie 2005, la o sumă de 40 milioane EUR. Conform acestor trei convenții, o sumă totală de 65 milioane EUR a fost plătită în avans către FPRP.
- (22) Mai mult, este posibil, potrivit argumentării anexate la nota Franței din data de 21 aprilie 2006 (a se vedea considerentul 12 din prezenta decizie), ca un alt avans, în valoare de 12 milioane EUR, să fi fost plătit către FPRP (a se vedea considerentul 40 din prezenta decizie).

- (23) În conformitate cu articolul 1 din convenții, „FPRP funcționează pe bază de cotizații plătite de aderenții săi astfel încât să acopere instituirea de acoperiri financiare împotriva riscurilor care rezultă din fluctuațiile cursurilor petrolului și ale cheltuielilor de gestionare care decurg de aici”. Convențiile arată că FPRP, deși este conceput în mod formal, prin statutul său, ca având un obiect destul de larg în ceea ce privește prestațiile pe care le-ar putea asigura (a se vedea considerentul 20 din prezenta decizie)), și-a limitat în realitate activitatea la acoperirea financiară a întreprinderilor de pescuit împotriva creșterii prețului carburantului.
- (24) În conformitate cu articolul 2 din convenția din 12 noiembrie 2004, „avansul de trezorerie are drept obiect instituirea unui mecanism de acoperire împotriva fluctuațiilor cursurilor internaționale ale petrolului începând cu data de 1 noiembrie 2004; avansul va putea permite achiziționarea pe piețele la termen a unei opțiuni financiare. Compensațiile plătite către membrul fondului trebuie să corespundă diferenței de preț constatate între prețul maxim acoperit și prețul mediu lunar al indicelui de referință pentru luna vizată”. Articolul 2 din convenția din 27 mai 2005 are o redactare aproape similară: acesta prevede, în locul „instituirii” unui mecanism de acoperire, „aplicarea în continuare” acestui mecanism și indică data de 1 martie 2005 ca dată începând de la care acoperirea va putea fi furnizată pentru avansul plătit în cadrul convenției. La fel și pentru convenția din 11 octombrie 2005; articolul 2 prevede că, pentru avansul plătit, fondul urmărește activitatea sa de acoperire „...începând cu 1 iulie 2005 și cel puțin până la 31 decembrie 2005, cumpărând opțiuni financiare pe piețele la termen, în limita sumei de 17 eurocenți/l.” Se precizează că „compensațiile plătite membrului fondului trebuie să corespundă cel mult diferenței de preț constatate între prețul de 30 eurocenți/l și prețul mediu lunar de referință pentru luna vizată, dacă acesta din urmă depășește 30 eurocenți/l.”
- (25) Din *regulamentul de procedură detaliat al FPRP* rezultă că acest mecanism de acoperire funcționează prin intermediul convențiilor de garanție dintre FPRP și întreprinderile aderente. Aderenții plătesc o taxă de înscriere de 150 EUR, apoi o cotizație de garanție bazată pe o cantitate estimată de carburant exprimată în litri pe baza a 0,035 cenți pe litru de carburant. La rândul lor, întreprinderile de pescuit primesc o despăgubire determinată în funcție de volumul consumat, în limita volumului asigurat, și ale cărei modalități de calcul sunt detaliate în respectivul regulament.
- (26) Articolul 3 din convențiile vizate la considerentul 21) menționează că avansurile nu pot fi plătite de OFIMER decât după furnizarea anumitor documente justificative. Printre aceste documente trebuie să figureze procesul-verbal al organului deliberativ al FPRP care autorizează gestionarea avansului statului și, pentru primele două convenții, care detaliază modul în care va fi utilizat avansul, precum și un buget previzional. Prin nota sa din data de 6 decembrie 2005, Franța a confirmat că valorile indicate, reprezentând un total de 65 milioane EUR, au fost efectiv aprobate pentru FPRP. Nota precizează că avansurile sunt consimțite „pentru a asigura funcționarea FPRP, în cel mai scurt termen, pentru perioada cuprinsă între noiembrie 2004 și sfârșitul lui decembrie 2005”.
- (27) În același timp, FPRP se angajează să țină o contabilitate care să permită obținerea de informații, la cerere, despre modul de utilizare a avansurilor, precum și despre atribuirea resurselor și cheltuielilor. Documentele contabile trebuie să fie păstrate timp de zece ani și sunt puse la dispoziția diferitelor organisme de stat la cerere.
- (28) Articolul 4 fixează rata dobânzii care se va aplica rambursării avansurilor de FPRP către OFIMER la 4,45 %. Valoarea celor 15 milioane EUR care fac obiectul convenției din 12 noiembrie 2004 va trebui să fie rambursată cel târziu la 1 noiembrie 2006; cea de 10 milioane EUR, obiectul convenției din 27 mai 2005, cel târziu la 1 mai 2007, iar cea de 40 milioane EUR, obiectul convenției din 11 octombrie 2005, cel târziu la 1 iulie 2007.
- (29) În ceea ce privește cele trei (eventual patru) convenții semnate între statul francez și fond, activitatea FPRP, în cadrul primului obiectiv dintre cele definite la articolul 2 din statut (a permite întreprinderilor de pescuit să asigure acoperirea riscurilor legate de fluctuația prețurilor motorinei), este așadar dublă:
- (a) să facă față fluctuațiilor prețurilor petrolului prin achiziționarea de opțiuni pe piețele la termen din sectorul produselor petroliere și

(b) să compenseze parțial costul suplimentar indus de cursurile ridicate ale petrolului pentru navele membrilor fondului, atunci când prețul combustibilului depășește un anumit prag.

- (30) În ceea ce privește ajutorul de stat, fondul trebuie să fie privit sub aceste două aspecte, pe de o parte atunci când acționează ca operator economic pe piețele la termen, și, pe de altă parte, atunci când despăgubește întreprinderile de pescuit pentru o parte a costurilor care corespund achizițiilor de carburant, în scopul diminuării costurilor de producție ale acestora.

2.2. Motivele inițierii procedurii formale de investigație

- (31) Motivele inițierii procedurii formale de investigație sunt prezentate în cele ce urmează.

2.2.1. În ceea ce privește achiziționarea de opțiuni pe piețele la termen.

- (32) Avansul aprobat pentru FPRP poate fi considerat drept un împrumut pe termen scurt cu o dobândă de 4,45 %. Cu toate acestea, Comisia observă că fondul nu posedă niciun bun imobiliar, iar capitalurile sale proprii sunt extrem de reduse, întrucât nu provin decât din cotizații ale membrilor săi. Din acest motiv, o instituție bancară nu ar fi acordat niciodată un astfel de împrumut.

- (33) În consecință, fondul beneficiază de un avantaj financiar în raport cu alte întreprinderi active pe aceleași piețe la termen. Avantajul în cauză constituie un ajutor de stat în favoarea fondului. Nicio dispoziție a articolului 87 din Tratatul CE sau a orientărilor pe care le-a adoptat Comisia pentru examinarea schemelor de ajutor de stat nu permite considerarea acestuia ca fiind compatibil cu piața comună.

- (34) Pe de altă parte, datorită acestei activități, întreprinderile de pescuit care au aderat la FPRP pot cumpăra carburant la preț redus. Acest lucru constituie un ajutor care are drept efect reducerea costurilor de producție ale întreprinderilor beneficiare ale fondului. Or, în conformitate cu punctul 3.7 din orientările pentru examinarea ajutorului de stat în sectorul pescuitului și al acvaculturii⁽³⁾, acest tip de ajutor pentru funcționare, care nu comportă nicio obligație, trebuie să fie considerat în mod normal ca fiind incompatibil cu piața comună.

2.2.2. În ceea ce privește compensarea întreprinderilor de pescuit pentru o parte a costurilor impuse de achizițiile de carburant.

- (35) Și în acest caz, este vorba despre un ajutor care are ca efect reducerea costurilor de producție a întreprinderilor

care au aderat la FPRP. În mod similar, nicio dispoziție a articolului 87 din Tratatul CE sau a orientărilor pe care le-a adoptat Comisia pentru examinarea schemelor de ajutor de stat nu permite considerarea acestuia ca fiind compatibil cu piața comună. De asemenea, în conformitate cu punctul 3.7 din orientările specifice sectorului pescuitului, acest tip de ajutor pentru funcționare, care nu comportă nicio obligație, trebuie să fie considerat ca fiind incompatibil cu piața comună.

2.2.3. Concluzie

- (36) Pe baza ansamblului informațiilor disponibile, Comisia a considerat că există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu piața comună a măsurii de ajutor în cauză, de care beneficiază în același timp FPRP și întreprinderile de pescuit care au aderat la acesta.

3. OBSERVAȚIILE FRANȚEI ȘI ALE PĂRȚILOR INTERESATE

3.1. Observațiile Franței

- (37) Observațiile Franței sunt prezentate în răspunsul din data de 21 aprilie 2006. Nu a fost formulată ulterior nicio observație suplimentară cu privire la argumentele aduse de FPRP și de MQA.

- (38) Franța subliniază că analiza Comisiei ar trebui să se concentreze asupra naturii și condițiilor de acordare a avansului aprobate de stat și nu asupra activităților FPRP.

- (39) În acest sens, Franța observă că:

— ratele aplicabile sunt mai mari decât ratele de referință reținute de Comisie pentru a determina existența unui ajutor de stat în cadrul unui credit preferențial;

— intervenția nu poate fi calificată drept ajutor de stat atât timp cât scadența de rambursare nu a trecut. În acest sens, Franța reamintește că scadențele au fost fixate pentru 1 noiembrie 2006, 1 mai 2007 și, respectiv, 1 iulie 2007;

— argumentul Comisiei potrivit căruia niciun organism bancar nu ar fi acordat un asemenea avans FPRP nu ar fi fondat, deoarece ar fi putut fi create mecanisme de garanție. Mai mult, Franța subliniază că FPRP este singura structură profesională franceză care grupează întreprinderi de pescuit având drept scop să acționeze pe piața la termen a petrolului și că aderarea la fond este liberă.

⁽³⁾ JO C 229, 14.9.2004, p. 5.

- (40) În sfârșit, Comisia remarcă faptul că Franța precizează, în argumentarea anexată la răspunsul acesteia (a se vedea considerentul 12 din prezenta decizie), că „nu este necesar să se menționeze că a fost decis un avans de 12 milioane EUR, întrucât până în prezent nu s-a semnat convenția, însă nu trebuie să se ajungă la un impas. Se propune a se preciza că o reflecție este în curs”.

3.2. Observațiile FPRP

- (41) Comisia a primit de la MQA mai multe scrisori cu conținuturi diverse și trimise în mod dezordonat (a se vedea detaliile de la considerentul 13 din prezenta decizie), care pot fi sintetizate astfel: un memoriu cu antetul *Coopération Maritime* datat 18 mai 2006 și semnat de secretarul general al FPRP și observații suplimentare ale MQA în numele FPRP, însoțite de o serie de documente privind funcționarea FPRP (statut, regulament de procedură, note de informare, tratamentul fiscal al cotizațiilor, declarație de misiune comună a Inspectoratului General al Finanțelor și a Inspectoratului General al Agriculturii și Pescuitului).

- (42) Din analiza documentelor primite de la MQA reiese că FPRP se alătură argumentului Franței afirmând că nu se poate presupune „o anulare pur și simplu a datoriei la termenul acesteia” atât timp cât nu a fost constatată nicio incapacitate de rambursare. În rest, contrar Franței, FPRP își concentrează argumentarea nu asupra naturii și condițiilor de acordare a ajutorului, ci asupra statutului și activităților fondului.

- (43) Axele reținute de FPRP pentru a contesta faptul că avansurile aprobate de statul francez ar constitui un ajutor de stat sau că ar fi incompatibile cu piața comună pot fi rezumate după cum urmează:

— FPRP nu ar fi un operator economic banal, fiind vorba de un sindicat profesional care acționează în interesul exclusiv al membrilor săi, fără a se preocupa de profit și care s-a constituit în „grup de avertizare”. Astfel, atunci când organizează mutualizarea riscurilor cu un sistem de compensare în raport cu un preț de referință, acesta nu ar acționa în calitate de operator comercial obișnuit, „ci ca un punct de focalizare al consumatorilor de produse petroliere care urmăresc mai degrabă să se protejeze de piață decât să intervină pe piață”. Teoretic, la origine acesta a fost conceput pentru a fi autosuficient, fiind prevăzută o eventuală restituire de cotizații plătite și neutilizate. FPRP insistă, în plus, asupra transparenței totale a

gestiunii sale; în acest sens, neavând nicio altă activitate economică pe cont propriu, acesta nu ar fi susceptibil să afecteze piața la termen corespunzătoare. De asemenea, FPRP menționează existența unui audit comun al Inspectoratului General al Finanțelor și al Inspectoratului General al Agriculturii și Pescuitului;

— FPRP nu ar acționa pe o piață pertinentă, deoarece piața produselor din pescuit ar fi expusă la numeroase alte denaturări ale concurenței care țin de diferitele politici naționale de punere în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului. Piața ar trebui deci să fie analizată ca un „mozaic de micropiețe regionale”. Intervenția nu ar altera, prin urmare, condițiile schimburilor. Mai mult, FPRP indică faptul că analiza concurenței trebuie să fie circumstanțiată pentru că o parte importantă a creșterii și a denaturării costurilor suferită de pescuit s-ar baza pe „taxe” sau „penalități” care rezultă mai ales din măsuri comunitare, ceea ce nu ar corespunde deloc opticii unei vaste piețe deschise.

- (44) Intervenția FPRP ar viza de fapt facilitarea menținerii pescuitului într-un cadru regional și împiedicarea navelor din largul mării să se repleze spre fonduri de acces mai apropiate sau a traulerelor să se orienteze spre zone de pescuit mai specifice și mai puțin consumatoare de energie. Scopul acesteia ar fi să protejeze resursele, echilibrele și diversitatea sistemului printr-o fază de adaptare. În acest mod, FPRP ar fi anticipat planurile de salvare și restructurare și creșterea prevăzută a plafonului ajutoarelor *de minimis*. Din aceste motive, FPRP împărtășește următoarele argumente:

— nu ar fi exact să se afirme că avansurile aprobate de stat au fost necondiționale pentru că acestea au fost, dimpotrivă, „condiționate de o gestiune transparentă imediată [și] mai ales de definirea unei politici durabile a cărei definiție face obiectul unei inspecții generale”;

— puțin mai mult de o treime din intervenția acestuia (25 milioane EUR din 65 milioane) ar constitui avansuri pentru salariați și s-ar analiza ca ajutor social direct;

— ajutorul ar fi urmarea unei situații extraordinare, întrucât Comisia însăși admite dificultățile economice și sociale excepționale din sector;

— FPRP menționează că este responsabilă civil conform dreptului francez și că responsabilitatea sa este nelimitată. Din acest motiv, în lipsa unei incapacități de rambursare, criteriul reținut de Comisie pentru a califica această intervenție de ajutor de stat ar fi insuficient.

- (45) În sfârșit, MQA a transmis, în cadrul observațiilor sale, copiile a două scrisori ale ministrului de finanțe către FPRP care indică că FPRP și toți membrii acestuia beneficiază de măsuri fiscale. Acestea constau, pentru FPRP, într-o scutire de impozitele pe societăți, precum și, probabil, de taxa profesională și, pentru pescarii proprietari ai navelor de pescuit, în posibilitatea de a deduce cotizațiile plătite la sindicat din veniturile impozabile ale acestora.

4. EVALUARE

- (46) Prezenta decizie nu privește avantajele fiscale menționate la considerentul 45, întrucât Comisia nu avea cunoștință de acestea în momentul în care a decis să inițieze procedura formală de investigație. Avantajele fiscale în cauză fac obiectul unei analize specifice, în cadrul dosarului NN 38/2007, pentru a se stabili dacă acestea constituie ajutoare de stat și, în caz afirmativ, dacă sunt compatibile cu piața comună.

- (47) FPRP are un obiectiv de activitate care trebuie analizat, în ceea ce privește ajutoarele de stat, într-un mod dublu:

— în primul rând, acesta are drept obiectiv achiziția de opțiuni financiare pe piețele la termen. Chiar dacă nu se precizează în mod explicit, piețele la termen sunt în mod clar cele ale petrolului sau ale produselor derivate din acesta. Reiese astfel că FPRP, chiar dacă este constituit sub forma unui sindicat, acționează pe aceste piețe la termen achiziționând opțiuni, astfel cum ar face o întreprindere privată obișnuită activă pe acest tip de piețe și care funcționează conform regulilor economiei de piață. Ajutorul pentru achiziția de opțiuni pe piețele la termen este analizat în cele ce urmează în partea 4.1 din prezenta decizie;

— în al doilea rând, obiectivul FPRP este acela de a plăti întreprinderilor de pescuit membre diferența dintre prețul mediu lunar de referință și, conform convențiilor din 12 noiembrie 2004 și 27 mai 2005, „prețul maximal acoperit” sau, conform convenției din 11 octombrie 2005, prețul de 30 de eurocenți pe

litru dacă prețul mediu lunar al indicelui de referință depășește acest preț. Prețul mediu lunar de referință este fixat de FPRP. Compensațiile plătite de FPRP către întreprinderile de pescuit pentru achiziționarea de carburant sunt analizate în cele ce urmează în partea 4.2 din prezenta decizie.

4.1. Ajutorul în favoarea FPRP: ajutorul pentru achiziționarea de opțiuni pe piețele la termen

4.1.1. Existența unui ajutor de stat

4.1.1.1. FPRP este o întreprindere în sensul articolului 87 din Tratatul CE

- (48) În primul rând, trebuie stabilit dacă FPRP poate fi calificat drept întreprindere. Dacă nu este cazul, articolul 87 alineatul (1) nu se aplică FPRP. Referitor la această problemă, Comisia reamintește că, în conformitate cu o jurisprudență constantă, în contextul dreptului concurenței, noțiunea de „întreprindere” cuprinde orice entitate care exercită o activitate economică, independent de statutul juridic al entității și de modul de finanțare a acesteia⁽⁴⁾. Orice activitate care constă în furnizarea de bunuri și servicii pe o piață dată constituie o activitate economică⁽⁵⁾.

- (49) Societățile care intervin pe piețele la termen ale produselor de materii prime sunt de obicei întreprinderi private care funcționează după regulile economiei de piață. Scopul operațiunilor realizate pe aceste piețe la termen este, pentru operator, acela de a miza pe faptul că prețul de cumpărare al produsului, în cazul în care acesta ar fi achiziționat pe viitor la prețul normal al pieței, ar fi diferit de prețul la care este subscrisă opțiunea. Prin urmare, un operator activ pe o asemenea piață își asumă un risc din cauza incertitudinii privind evoluția prețurilor. În cazul de față, FPRP a acționat efectiv ca operator pe piețele la termen ale produselor petroliere, fiind astfel și un actor economic în sectorul pescuitului pentru că procură pentru întreprinderea CECOMER, membru fondator și administrator al FPRP și centrală de achiziții a cooperativelor maritime, carburant la un preț diferit de cel cu care l-ar cumpăra această întreprindere la prețul normal de pe piață. Dacă operațiunea de achiziții de opțiuni, care este o operațiune de natură speculativă, este reușită, prețul carburantului vândut apoi cooperativelor este sub cursul pieței. FPRP își asumă astfel un risc, sperând că această asumare a riscului va fi profitabilă din punct de vedere financiar. În ceea ce le privește, cooperativele maritime revând apoi carburantul întreprinderilor de pescuit în funcție de prețul la care l-au putut achiziționa

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 17 februarie 1993, cauze conexate C-159/91 și C-160/91, AGF-Cancava, Rec. 1993, p. I-637.

⁽⁵⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 10 ianuarie 2006, C-222/04, *Casa di Risparmio*, Rec. 2006, p. I-289.

de la CECOMER. Nu sunt cunoscute caracteristicile operațiunilor de transfer de proprietate a carburantului achiziționat de FPRP către CECOMER, societate cooperativă de comercianți cu amănuntul; totuși, deși CECOMER este membru fondator al FPRP, este vorba despre operațiuni efectuate între două entități independente. Aceste operațiuni de transfer de proprietate a carburantului se analizează ca fiind de natură contractuală; într-adevăr, deși prezintă foarte probabil anumite particularități, convențiile conform cărora se efectuează operațiunile în cauză nu rămân mai puțin convenții de drept privat și, prin aceasta, contracte de drept privat. Activitatea FPRP, care constă deci într-o intervenție pe piețele la termen ale produselor petroliere pentru a cumpăra astfel de produse în vederea vânzării lor către CECOMER, societate comercială, este fără îndoială o activitate de natură economică. De asemenea, în decizia de inițiere a procedurii, Comisia observa: „FPRP are drept obiect permiterea achiziționării de opțiuni financiare pe piețele la termen. Chiar dacă nu se precizează în mod explicit, aceste piețe la termen sunt în mod clar piețele petrolului sau ale produselor derivate din acesta. Reiese astfel că FPRP, chiar dacă este constituit sub forma unui sindicat, acționează pe aceste piețe la termen cumpărând și vânzând opțiuni, astfel cum ar face o întreprindere privată obișnuită activă pe acest gen de piețe și care funcționează după regulile economiei de piață”. În răspunsurile lor, Franța și FPRP nu au contestat faptul că FPRP ar efectua astfel de operațiuni de cumpărare și de vânzare de opțiuni. Franța nu face comentarii în acest sens; în ceea ce privește FPRP, acesta se mulțumește să observe că „FPRP a intervenit pe piața mondială a produselor de bază în relație cu agenți de bursă sau cu instituții financiare specializate. Este dificil să se imagineze o piață mai competitivă, mai extinsă și mai volatilă. Prin urmare, fondul nu a beneficiat de niciun avantaj tarifar, nici de condiții speciale față de toți ceilalți operatori de pe piață... Problema se rezumă deci la originea fondurilor avansate...”; în concluzie, acesta nu pune la îndoială afirmația Comisiei potrivit căreia fondul ar acționa ca un operator obișnuit pe aceste piețe la termen. Mai mult, trebuie observat că funcția FPRP nu este deloc aceea de a administra fonduri publice în interes public. Și nici nu poate fi considerată ca o exercitare de către stat sau de către un organism aflat sub responsabilitatea acestuia a prerogativelor de putere publică.

- (50) În concluzie, FPRP trebuie, fără îndoială, să fie privit ca o întreprindere în sensul dreptului comunitar al concurenței. Nu este necesar să se analizeze natura și statutul acestuia. Mai ales, faptul că eventual fondul ar fi fără scop lucrativ nu este pertinent. De altfel, chiar dacă acesta este considerat, pentru a relua termenii proprii FPRP, „ca punctul de focalizare al consumatorilor de produse petroliere care urmăresc mai mult să se protejeze de piață decât să intervină pe piață”, acești „consumatori” sunt de fapt operatori economici (cooperative maritime și întreprinderi de pescuit) care caută să-și diminueze costurile de producție. Această reacție, perfect logică din partea operatorilor economici, împiedică totuși considerarea acestor operatori ca fiind consumatori individuali în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (a) din

tratat, care autorizează ajutoare cu caracter social în favoarea consumatorilor individuali. În concluzie, nu pot fi reținute argumentele prezentate de Franța sau chiar de FPRP, în ceea ce privește atât statutul fondului, modul de funcționare, obiectivele sale, cât și situația specifică a acestuia pe piața produselor petroliere.

4.1.1.2. Principiul creditorului privat ⁽⁶⁾

- (51) Comisia estimează că, în cazul de față, este autorizată să evalueze existența unui ajutor de stat aplicând principiul creditorului privat.
- (52) Fondurile provenind din cele trei avansuri ale căror condiții de acordare sunt cunoscute ar trebui să fie rambursate cu o rată a dobânzii de 4,45 %. În ceea ce privește al patrulea posibil avans, în valoare de 12 milioane EUR, se poate presupune că acordarea acestuia a fost făcută în condiții identice sau foarte asemănătoare. Contribuția statului corespunde deci în practică unui împrumut acordat cu această rată. Cu siguranță, rata este mai mare decât rata de referință utilizată de Comisie pentru a determina elementul de ajutor care există într-un credit preferențial, fixat la 4,43 % în 2004 ⁽⁷⁾ și la 4,08 % începând cu 1 ianuarie 2005 ⁽⁸⁾. În consecință, teoretic, ar fi fost posibil să nu fi existat ajutor de stat în avansurile aprobate dacă acestea ar fi fost aprobate în condițiile normale ale unei economii de piață.
- (53) Cu toate acestea, Comisia consideră că avansurile nu au fost acordate în condiții normale ale pieței, în măsura în care niciun creditor privat nu ar fi acceptat să acorde sumele în cauză, în lipsa garanției privind viabilitatea activității FPRP și a probabilității de recuperare la scadență.
- (54) Capitalul inițial al FPRP este constituit din cotizații ale membrilor (a se vedea considerentele 23 și 25). Nici Franța și nici FPRP nu au oferit indicații în cifre privind resursele provenind din aceste cotizații. Potrivit argumentării anexate la răspunsul din 21 aprilie 2006, autoritățile franceze estimează de altfel, după ce au menționat că „la elaborarea răspunsului din 6 decembrie 2005, aceste informații fuseseră propuse în proiect, dar eliminate la validarea interministerială”, că „nu este necesar să se dea acum un răspuns”.

⁽⁶⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 29 aprilie 1999, C-342/96, Spania/Comisia, Rec. 1999, p. I-2459; hotărârea Curții de Justiție din 29 iunie 1999, C-256/97, DMTransports, Rec. 1999, p. I-3913; hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2002, T-152/99, Andrés Molina, Rec. 2002, p. II-3049.

⁽⁷⁾ JO C 307, 17.12.2003, p. 11.

⁽⁸⁾ JO C 220, 8.9.2005, p. 2.

- (55) Comisia presupune totuși că este vorba de sume relativ modeste în comparație cu amploarea probabilă a cheltuielilor. Într-adevăr, pe baza indicațiilor care figurează în memoriul semnat de secretarul general al FPRP, în „Regulamentul de procedură detaliat al FPRP” din noiembrie 2004, și în „nota de informare a FPRP” din ianuarie 2006, poate fi avansată o evaluare aproximativă: aproximativ 2 500 de membri (numărul de membri ai FPRP potrivit autorităților franceze) plătesc o taxă de aderare de 150 EUR, adică 375 000 EUR, la care se adaugă cotizațiile care acoperă garanția de risc propriu-zisă (a se vedea considerentul 25). Admițând că totalitatea volumului de motorină consumată este asigurată și pe baza consumului indicativ al unui trauler de 24 de metri astfel cum este raportat de FPRP (aproximativ 10 tone de carburant pe săptămână), ipoteza maximă a unei activități timp de 48 de săptămâni pe an, adică un consum de 480 tone (deși numărul de săptămâni de activitate este probabil mai apropiat de 38-40 decât de 48), iar valoarea unitară a contribuției la FPRP, adică 0,0035 EUR pe litru, se ajunge, pentru 2 500 nave, la un total de 4 200 000 EUR pe an. Cea de-a treia sursă de cotizații provine din posibilitatea, prevăzută de statut, ca sindicatul să accepte drept membru „orice persoană gata să aducă susținere morală sindicatului”, în limita a 5 % din aderenți. Probabil că este vorba de o valoare marginală. În lipsa oricărei indicații cu privire la numărul acestor membri gata să aducă o susținere morală și la contribuția acestora, se va admite ipoteza foarte generoasă a unei suplimentări de venituri de aproximativ 125 000 EUR [125 membri neavând activități în raport cu pescuitul, adică numărul maxim autorizat de statutul FPRP (5 % din 2 500 membri) × 1 000 EUR].
- (56) Totalul veniturilor provenind din diverse cotizații s-ar ridica astfel la 4 200 000 + 375 000 + 125 000, adică 4 700 000 EUR pe an. Este vorba aici de o ipoteză extrem de optimistă, calculată pe baza consumului indicativ al unui trauler de 24 de metri care are o durată de activitate de 48 de săptămâni pe an și pe ipoteza că este asigurată totalitatea consumului. Comisia nu reține această ipoteză decât pentru a cerceta care ar putea fi valoarea maximă teoretică a veniturilor FPRP. Or, dacă se are în vedere că Franța indică o cifră de nave aderente de 2 385, printre care o proporție deloc neglijabilă de nave de coastă de cel puțin 12 metri al căror consum anual de carburant este mai apropiat de 200 de tone decât de cele 480 reținute pentru calculul de mai sus, este probabil ca suma totală reală să fie în mod semnificativ mai mică. Într-adevăr, dat fiind faptul că flota franceză numără aproximativ 1 500 nave de mai mult de 12 metri și că 95,3 % dintre navele de această dimensiune sunt acoperite de FPRP ⁽⁹⁾, adică aproximativ
- 1 400 nave, se deduce de aici că aproximativ 1 000 de nave de mai puțin de 12 metri sunt de asemenea acoperite de FPRP. Totalul veniturilor anuale este deci cu siguranță inferior acestei valori de 4,7 milioane EUR.
- (57) Date fiind aceste calcule ipotetice de venituri, Comisia observă că, pe de o parte, FPRP nu posedă aparent niciun bun imobiliar și că, pe de altă parte, bunurile sale mobiliare, constituite doar din cotizații ale membrilor, sunt foarte reduse. Din acest motiv, Comisia estimează că, în condițiile normale ale unei economii de piață, o bancă, de exemplu Crédit Maritime, care se prezintă, după propriile cuvinte, ca „partenerul natural al filierei pescuitului”, nu ar fi dat niciodată cu împrumut (sau „plătit în avans”, pentru a relua termenii din convențiile încheiate între stat și FPRP) sumele în cauză (sau doar o parte din aceste sume) către FPRP pentru a interveni pe o piață la termen, fără a fi achiziționat în prealabil asigurarea rezonabilă a solvabilității probabile a acestuia la scadența împrumutului.
- (58) Franța obiectează, afirmând că această concluzie este „o presupunere care nu este fondată pe nicio anchetă precisă pe lângă organismele bancare și că ar fi putut fi create sisteme de garanție”. Cu toate acestea, o anchetă efectuată de *Chambre nationale des conseils et experts financiers* (Camera națională a consilierilor și experților financiari) ⁽¹⁰⁾ la treizeci și cinci de bănci furnizează o imagine destul de precisă a normelor în uz în instituțiile bancare franceze cu ocazia atribuirii de credite clienței acestora. Grijă de limitare a riscului de credit în raport cu clienții lor îi face pe șefii de instituții bancare să impună respectarea de norme-plafon bazate pe o serie de rate care permit să se analizeze sănătatea financiară și capacitatea întreprinderii de a plăti datoria sa, în funcție de diferite criterii precum fondurile proprii, bilanțul, nivelul de îndatorare la termen, cifra de afaceri și cheltuielile financiare. Printre altele, din analiză reiese că o rată de „îndatorare bancară totală pe fonduri proprii” mai mare de 2,50 declanșează apariția unui indicator de risc care, în mod cert, nu compromite definitiv acordarea unui împrumut, dar face ca instituția să își ia garanții sporite. În cazul FPRP, dacă raportăm avansul de 65 milioane la estimarea optimistă a fondurilor proprii prezentată mai sus (4,7 milioane EUR, a se vedea considerentul 56), rata se

⁽⁹⁾ Contrar a ceea ce figura în decizia de inițiere a procedurii formale de investigație, navele din această categorie (mai mult de 12 metri) nu reprezintă 95,3 % din navele aderente la FPRP. De fapt, 95,3 % reprezintă procentul navelor din această categorie care sunt acoperite de FPRP.

⁽¹⁰⁾ N. COULON, *Noile rate bancare de îndatorare a întreprinderilor*, BANQUE, nr. 511, decembrie 1990, citat de Alain Galesnes în „Diagnosticul bancar al întreprinderii” în *Editions du Centre d'Etudes et de Recherches Financières appliquées* (CEREFIA) Rennes, 1994/2004.

stabilește la 13,82, adică de aproape șase ori limita superioară de risc. În mod normal, dacă valoarea reală a avansurilor ar fi mai ridicată (77 milioane, ținându-se cont de posibilul avans suplimentar de 12 milioane evocat la considerentul 22), sau dacă valoarea reală a fondurilor proprii ar fi în mod sensibil mai redusă, această rată ipotetică ar mai crește încă. Cu un asemenea nivel de risc, un organism bancar nu ar fi avut niciodată în vedere eventualitatea unui împrumut, chiar dacă recurgerea la garanții reale (precum ipotecarea opțiunilor de cumpărare sau punerea sub gaj a stocurilor de carburant achiziționat de FPRP) sau personale (punerea de ipoteci pe bunurile personale ale membrilor și ipotecarea navelor acestora) face efectiv parte din tehnicile bancare care permit reducerea la minim a riscului de insolvență. Se va observa totuși că, în cazul unei recurgeri la garanții personale din partea membrilor, întreprinderile de pescuit ar fi arătat, după toate probabilitățile, mai multă reticență la aderarea la FPRP. De asemenea, există și alte tehnici de transfer sau de împărțire a riscului client, precum cofinanțarea împrumutului de către mai multe instituții bancare, recurgerea la societăți de garantare sau sprijinirea pe fonduri de garanție regionale și departamentale (în general și acestea contra-garantate de societăți de garantare) însă, în toate cazurile, garanția nu este în general consimțită decât în beneficiul întreprinderilor în totalitate sănătoase și potențial rentabile și pentru o sumă totală care nu ar depăși 50 % din îndatorare (adică, în cazul FPRP, pentru o valoare de puțin mai mult de 30 de milioane EUR, ceea ce lasă un risc rezidual de aproape de trei ori limita superioară de risc).

(59) Atunci când Franța remarcă, în ceea ce privește aceste tehnici, că „ar fi putut” fi create sisteme de garantare, aceasta admite implicit că ele nu au fost create în cazul de față și că avansul statului a fost aprobat fără să fi fost studiate garanții comparabile cu cele în uz în instituțiile bancare. În aceste condiții, Comisia ajunge la concluzia că Franța nu s-a comportat ca un creditor privat și că aceasta nu avea garanția că FPRP este în măsură să ramburseze fondurile puse la dispoziția acestuia.

(60) În plus, FPRP, prin intermediul Consiliului său, menționează că este responsabil din punct de vedere civil conform dreptului francez și că această responsabilitate este nelimitată, observând că acțiunea sindicală poate determina o responsabilitate pentru sume importante. Bineînțeles, Comisia observă că pot fi puse în joc sume foarte importante în cazul unui organism de tipul FPRP în care operațiunile desfășurate pe piețele la

termen sunt operațiuni care prezintă riscuri sigure și pot antrena pierderi importante. Cu toate acestea, nimic nu arată că responsabilitatea FPRP, în caz de pierderi importante, va fi acoperită de către membri. Niciunul dintre documentele furnizate (statutul, regulamentul de procedură, nota de informare) nu se bazează pe un asemenea mecanism. Singura considerație de natură financiară care figurează în aceste documente privește cotizația, despre care se menționează că este indicat să rămână în profitul sindicatului atunci când un membru se retrage (articolul 10). Pe de altă parte, Comisia observă că legea din 21 martie 1884, în virtutea căreia a fost creat FPRP, este legea care a permis, în Franța, crearea sindicatelor profesionale. Cu siguranță, nu este în spiritul unei asemenea legi să antreneze o responsabilitate de natură economică și, de aici, financiară, a membrilor sindicatului vizat. În consecință, în caz de pierderi financiare importante, Comisia nu vede cum pot fi compensate astfel de pierderi de către membrii fondului.

(61) Ținând cont de toate aceste elemente, Comisia estimează că nu a fost respectat principiul creditorului privat.

4.1.1.3. Existența unui avantaj financiar acordat prin intermediul resurselor de stat

(62) Comisia consideră că valoarea estimată a veniturilor care provin din diverse cotizații ale membrilor, chiar și în ipoteza maximă, nu ar fi permis niciodată FPRP să intervină pe o piață la termen fără un aport de fonduri externe. Aceste fonduri externe au fost furnizate de stat, prin intermediul OFIMER, sub forma a cel puțin trei avansuri de trezorerie eşalonate în perioada noiembrie 2004-octombrie 2005, pentru o sumă totală care se ridică, potrivit informațiilor comunicate de Franța, la 65 milioane EUR. Un al patrulea avans de 12 milioane EUR a fost, probabil, de asemenea efectuat; într-adevăr, termenii argumentării citate la considerentul 22 lasă să se înțeleagă că semnarea convenției era în curs la acea dată.

(63) Franța nu a adus niciun element care să contrazică această analiză. În argumentare se poate de altfel citi: „FPRP este considerat [de Comisie] ca incapabil de a interveni în ceea ce privește mijloacele sale fără avansul rambursabil al statului. Împotriva acestei demonstrații nu poate fi avansat niciun argument.” Prin urmare, pentru Comisie, avansurile au fost aprobate în condiții care nu constituie condițiile normale ale pieței (a se vedea considerentele 51-61 din prezenta decizie).

- (64) Pe lângă acestea, Comisia observă că nici Franța și nici FPRP nu au oferit Comisiei indicații privind valoarea totală a fondurilor angajate de FPRP pe aceste piețe la termen sau privind rezultatul tranzacțiilor care au fost operate pe piață. Potrivit aceleiași argumentări, autoritățile franceze au ales în mod deliberat să nu comunice aceste informații; într-adevăr, se menționează că „...aceste elemente ar putea fi furnizate Comisiei; totuși trebuie măsurat interesul de a furniza asemenea elemente în acest moment.” Or, Comisia constată că aceste elemente nu i-au parvenit, nici prin corespondența respectivă, și nici ulterior.
- (65) În sfârșit, atât Franța, cât și FPRP și consiliul acestuia estimează că existența unui ajutor de stat nu poate fi presupusă de Comisie atât timp cât nu a fost constatată nicio incapacitate de rambursare (Franța: „avansul rambursabil nu poate fi calificat drept ajutor de stat atât timp cât scadența de rambursare nu a expirat”. FPRP: „Poate această sumă fi rambursată sau nu? Aceasta este problema principală pe care și-o pune Comisia.”; MQA: „Niciunul dintre împrumuturile aprobate de Franța pentru FPRP nu a ajuns la termen. În acest stadiu nu există încă nicio lipsă de rambursare și nicio manifestare a statului francez care să lase să se presupună o anulare pur și simplu a datoriei la termenul acesteia”). În acest sens, Comisia reamintește că clasificarea drept ajutor de stat în favoarea FPRP este mai întâi legată de decizia Franței de a acorda FPRP un împrumut pe care altfel acesta nu l-ar fi obținut, chiar dacă scadențele de rambursare au fost respectate. Prin urmare, atunci când Comisia pune sub semnul întrebării solvabilitatea FPRP la scadența împrumutului, aceasta este mai întâi pentru că problema solvabilității FPRP se află în centrul aprecierii situației acestuia în ceea ce privește condițiile normale de acordare a unui împrumut de o instituție bancară privată, iar nu pentru că suspectează transformarea unui împrumut în simplu sprijin financiar.
- (66) Din acest punct de vedere, dacă ar rezulta că avansurile nu au fost rambursate la timp, sau că nu au fost deloc rambursate, aceasta ar confirma în același timp faptul că FPRP nu era în măsură să conducă acțiunile prevăzute de statutul său fără un aport extern de credite și că acest aport nu i-ar fi fost niciodată aprobat de un organism bancar în condiții normale de piață. Or, în această privință, Comisia constată că Franța nu a informat-o asupra unei eventuale rambursări a avansurilor de care a beneficiat FPRP. Acestea trebuiau să fie rambursate la 1 noiembrie 2006 pentru avansul de 15 milioane EUR care face obiectul convenției din 12 noiembrie 2004, la 1 mai 2007 pentru avansul de 10 milioane EUR care face obiectul convenției din 27 mai 2005 și, respectiv, la 1 iulie 2007 pentru avansul de 40 de milioane EUR care face obiectul convenției din 11 octombrie 2005 (a se vedea considerentul 21). În ceea ce privește cel de-al patrulea avans de care s-ar putea să fi beneficiat FPRP (a se vedea considerentul 22), nu sunt cunoscute nici data convenției, nici data scadenței rambursării.
- (67) Cele trei date de scadență cunoscute au expirat până acum. Prima era deja depășită atunci când Franța a trimis Comisiei ultima sa scrisoare, la 27 noiembrie 2006, după decizia de inițiere a procedurii formale de investigație. Comisia estimează că, dacă avansul în cauză ar fi fost rambursat efectiv, Franța sau chiar FPRP ar fi informat Comisia fără întârziere, întrucât unul dintre argumentele avansate pentru a contrazice analiza Comisiei era că avansurile nu puteau fi calificate drept ajutor de stat atât timp cât nu trecuse scadența de rambursare. Dacă rambursarea primului avans ar fi fost efectuată, Franța ar fi comunicat-o, fără îndoială, Comisiei în scrisoarea sa din 27 noiembrie 2006 și apoi ar fi făcut același lucru pentru al doilea și al treilea avans care trebuiau să fie rambursate până la 1 mai și 1 iulie 2007, precum și eventual pentru al patrulea avans. În plus, ecourile apărute în presa în domeniu sugerează că nu a existat, până în prezent, rambursare. Prin urmare, Comisia consideră că ajutorul acordat inițial sub formă de avans s-a transformat într-un ajutor sub formă de subvenție directă.
- (68) În consecință, pentru ansamblul motivelor expuse mai sus, Comisia estimează că avansurile statului reprezintă un avantaj financiar acordat din resursele statului.
- #### 4.1.1.4. Existența unui avantaj financiar imputabil statului
- (69) Comisia constată că cele trei convenții încheiate între stat și FPRP prevăd în mod expres că fondurile publice plătite au drept obiect punerea în aplicare a unui mecanism de acoperire împotriva fluctuațiilor cursurilor internaționale ale petrolului și că mecanismul va permite achiziționarea de opțiuni financiare pe piețele la termen. Or, este evident că trezoreria inițială a FPRP, care nu era alimentată decât de cotizațiile membrilor săi, nu i-ar fi putut permite să desfășoare asemenea operațiuni, cel puțin nu la scara la care au fost realizate. Într-adevăr, prima convenție, din data de 12 noiembrie 2004, indică faptul că avansul de 15 milioane EUR are ca

scop „să permită demararea dispozitivului”. În concluzie, datorită acestor avansuri FPRP a fost în măsură să desfășoare operațiuni de achiziționare pe piețele la termen în proporții semnificative.

(70) Cu alte cuvinte, rezultă că statul a susținut concret crearea FPRP, constituit sub formă de sindicat, și angajamentul său pe piețele la termen ale produselor petroliere, deși această activitate nu corespunde activității obișnuite a unui sindicat, și aceasta în condiții de concurență cu operatori privați care nu sunt condiții normale de concurență. Franța recunoștea de altfel, de la 7 octombrie 2005, că „guvernul a încurajat un demers inițiat de către profesioniști constând în crearea unui fond de prevenire a riscurilor pentru pescuit. Acest fond administrat de către profesioniști permite pescarilor (...) să își mutualizeze capacitatea financiară pentru a achiziționa opțiuni financiare pe piața la termen cu scopul de a se asigura împotriva riscului de fluctuații ale prețului carburantului”, omițând să precizeze că așa-zisa „capacitate financiară” a pescarilor exista datorită resurselor de stat, două avansuri fiind deja plătite la acea dată. Cu toate acestea, nu există îndoială că FPRP trebuia să țină cont de exigențele puterilor publice atunci când decidea asupra utilizării fondurilor puse la dispoziția sa. Din acest punct de vedere, crearea unei misiuni interministeriale de inspecție însărcinată „cu auditul mecanismului FPRP în funcționarea sa actuală și care să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile cheltuielilor în ceea ce privește dreptul și regulile cheltuielilor publice, și dacă acestea sunt în același timp conforme cu angajamentele luate de administratorii acestor fonduri” demonstrează grija statului de a se asigura că fondurile FPRP au fost bine utilizate în conformitate cu destinația prevăzută în convenții.

(71) Prin urmare, Comisia consideră, dat fiind acest ansamblu de indici, că avantajul financiar pe care îl reprezintă avansurile acordate FPRP pentru achiziționarea de opțiuni financiare pe piețele la termen ale petrolului este imputabil statului ⁽¹⁾.

4.1.1.5. Existența unui avantaj financiar care denaturează sau amenință să denatureze concurența

(72) FPRP beneficiază de un avantaj financiar în raport cu celelalte societăți care intervin pe piețele la termen, fie că este vorba de societăți active în mod obișnuit pe aceste piețe, fie de societăți care sunt sau pot fi constituite la fel ca FPRP sub formă de sindicat profesional în celelalte state membre, inclusiv în Franța.

(73) Franța subliniază că „FPRP nu poate fi considerat ca fiind favorizat în raport cu alte structuri private care ar fi putut juca același rol, căci este singura structură profesională franceză care are drept obiectiv gruparea întreprinderilor de pescuit pentru cumpărarea de opțiuni pe piața la termen”. Ca răspuns, Comisia observă că situația FPRP în ceea ce privește regulile de concurență nu trebuie să fie analizată doar în raport cu alte structuri franceze care grupează întreprinderi de pescuit și care joacă același rol ca acesta, ci în raport cu toți operatorii francezi și europeni susceptibili de a interveni pe piața la termen a produselor petroliere.

(74) În plus, FPRP contestă faptul că ar fi beneficiat de condiții privilegiate pentru a-și exercita activitatea de investitor pe piața la termen: potrivit propriei sale declarații, „Fondul a intervenit pe piața mondială a produselor de bază în relație cu agenții de bursă sau cu instituțiile financiare specializate (...) [Acesta] nu a beneficiat de niciun avantaj tarifar și nici de condiții speciale față de toți ceilalți operatori de pe piață.” Comisia nu susține că avantajul financiar al FPRP ar proveni dintr-un tratament privilegiat al FPRP față de ceilalți actori de pe piață, ci că fondul nu a putut interveni pe această piață decât pentru că dispunea de o marjă de intervenție financiară acordată de stat care depășește capacitățile financiare proprii ale FPRP, în timp ce statul nu a acordat-o în condiții similare altor întreprinderi care puteau avea același interes ca FPRP să intervină pe piața în cauză (întreprinderi din alte sectoare de activitate afectate de creșterea costului petrolului, de exemplu) sau care intervin pe piață din motive legate de strategiile lor economice și comerciale (întreprinderile petroliere, de exemplu).

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 16 mai 2002 C-482/99, Franța/Comisia, Rec. 2002, p. I-4397, îndeosebi punctele 53-56.

(75) De altfel, FPRP recunoaște existența acestui avantaj. Într-un document al *Confédération de la Coopération Maritime*, necomunicat Comisiei, dar publicat pe site-ul „*Assises de la pêche et de l'aquaculture de la Région Bretagne*”⁽¹²⁾, dl de Feuardent, rezumând principalele puncte abordate cu ocazia unei întâlniri cu regiunea Bretania la 24 mai 2006, menționează: „Statul a aprobat un efort de 65 milioane EUR la această dată. De asemenea, FPRP a înregistrat pe piața produselor de bază mai multe milioane de euro în beneficii de opțiuni, care constituie o valoare adăugată incontestabilă”. De aici, Comisia concluzionează că FPRP nu a putut desfășura operațiuni de achiziționare de opțiuni financiare pe piața produselor petroliere decât datorită fondurilor publice de care dispunea și de care nu dispuneau alte structuri sau întreprinderi, și că a obținut un profit direct din aceasta. În consecință, avantajul de care acesta a beneficiat denaturează sau amenință să denatureze concurența.

4.1.1.6. Existența unui avantaj financiar care afectează schimburile între statele membre

(76) Intervenind pe piața produselor de bază, astfel cum menționează dl de Feuardent, FPRP a intervenit pe piața mondială a petrolului.

(77) În concluzie, activitatea acestuia a depășit cadrul strict francez, astfel încât trebuie să se considere că avansurile aprobate afectează schimburile între statele membre.

4.1.1.7. Concluzie

(78) Prin urmare, sunt prezente cele patru condiții necesare pentru a constata existența unui ajutor de stat: avansurile plătite la FPRP provin din resurse de stat, sunt imputabile statului, denaturează sau amenință să denatureze concurența și afectează schimburile între statele membre. Ajutorul de care beneficiază FPRP constituie deci un ajutor de stat în conformitate cu articolul 87 din Tratatul CE în ceea ce privește partea de trezorerie care provine din resurse de stat și este utilizată pentru achiziționarea de opțiuni pe piața la termen a produselor petroliere.

4.1.2. Compatibilitatea cu piața comună

(79) Astfel cum indică convențiile încheiate între stat și FPRP, ajutorul de stat în cauză sub formă de avansuri a avut

drept obiect să permită demararea intervențiilor FPRP pe piețele la termen ale petrolului și ale produselor derivate, precum și efectuarea acestora. Este vorba deci de un ajutor pentru funcționarea FPRP. De altfel, Franța recunoaște, în scrisoarea sa din data de 6 decembrie 2005, că valorile indicate au fost avansate „pentru a asigura funcționarea FPRP”.

(80) În conformitate cu articolul 87 alineatele (2) și (3) din tratat, unele categorii de ajutor sunt sau pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună. Trebuie examinat dacă ajutorul pentru funcționarea FPRP se poate încadra în una dintre aceste categorii.

(81) Comisia observă că ajutorul nu corespunde cazurilor cunoscute prevăzute la articolul 87 alineatul (2).

(82) Într-adevăr, ajutorul nu este destinat remedierii daunelor cauzate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare. În acest sens, Comisia reamintește că fluctuațiile cursului petrolului sunt inerente activității economice. Fluctuațiile ating, de asemenea, și alte sectoare de activitate consumatoare de produse petroliere în ansamblul statelor membre ale Uniunii Europene și nu pot fi considerate drept o calamitate naturală sau un eveniment extraordinar în conformitate cu articolul 87 din tratat. Ajutorul nu este deci compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (b) din tratat.

(83) De asemenea, ajutorul în cauză nu poate fi considerat ca fiind compatibil cu piața comună nici pe baza unei aplicări directe a articolului 87 alineatul (3) din tratat, cu diferitele cazuri cunoscute care sunt prevăzute în acesta.

(a) În mod clar, nu este vorba de un ajutor destinat favorizării dezvoltării economice a regiunilor în care nivelul de viață este anormal de scăzut sau care sunt grav afectate de o ocupare insuficientă a forței de muncă [caz prevăzut la articolul 87 alineatul (3) litera (a)]. Ajutorul are în fapt drept scop să permită FPRP să intervină pe piețele la termen corespunzătoare. Acesta nu are deci legătură cu ajutoarele vizate la litera (a) menționată.

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

- (b) FPRP nu poate fi considerat un proiect important de interes european sau un ajutor destinat remedierii unei perturbări grave a economiei unui stat membru [caz prevăzut la articolul 87 alineatul (3) litera (b)]. Într-adevăr, FPRP este în mod specific francez, iar celelalte state membre nu și-au exprimat intenția de a institui fonduri de același tip; lipsește deci dimensiunea europeană a fondului. În ceea ce privește clasificarea sa drept ajutor destinat remedierii unei perturbări grave a economiei unui stat membru, Comisia observă că nu există niciun element în sprijinul afirmației că aportul de bani la un fond de acest tip ar permite aducerea unui asemenea remediu. Privitor la ajutorul în favoarea FPRP, ajutorul aduce profit doar unei singure entități economice și, chiar dacă se raportează la ajutorul acordat întreprinderilor de pescuit, nu aduce profit economiei unui stat membru în ansamblul său. În plus, Comisia reamintește că a considerat întotdeauna că nu este de datoria autorităților publice să intervină financiar împotriva acestei creșteri a petrolului; rolul lor trebuie dimpotrivă să constea mai ales în promovarea unor politici de stimulare pentru întreprinderi pentru ca acestea să se adapteze la noile condiții economice create de această creștere. De aceea, un ajutor care are drept obiectiv să permită unei entități economice să intervină pe piețele la termen pertinente nu corespunde obiectivului dorit.
- (c) Existența FPRP nu poate, prin ea însăși, să răspundă condiției de la articolul 87 alineatul (3) litera (c), care prevede că pot fi compatibile cu piața comună ajutoarele destinate facilitării dezvoltării anumitor activități sau anumitor regiuni economice atunci când acestea nu dăunează condițiilor schimburilor într-o măsură care contravine interesului comun. Într-adevăr, niciun element nu indică că se dorește dezvoltarea sau creșterea unei activități de intervenție pe piețele la termen ale petrolului. Mai mult, această activitate nu este legată de o regiune economică. De aceea, ajutorul nu poate fi considerat compatibil cu piața comună în baza literei (c) menționate.
- (d) În sfârșit, acest tip de ajutor nu figurează printre categoriile de ajutor care ar fi fost considerate compatibile cu piața comună prin decizia Consiliului adoptată în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (e).
- (84) În plus, Comisia observă că niciuna dintre orientările pe care le-a adoptat pentru examinarea ajutoarelor de stat nu se aplică ajutorului în cauză pentru funcționarea FPRP.
- (85) În concluzie, rezultă că ajutorul pentru FPRP pentru achiziționarea de opțiuni pe piețele la termen nu poate fi considerat ca fiind compatibil cu piața comună în ceea ce privește niciuna dintre derogările autorizate de tratat.
- #### 4.2. Ajutorul în favoarea întreprinderilor de pescuit: reducerea cheltuielilor pentru carburant
- (86) Înainte de a începe examinarea ajutoarelor care au creat prilejul deschiderii procedurii formale de investigație, Comisia trebuie să ia poziție cu privire la argumentul FPRP care estimează că ajutoarele aprobate pentru el însuși și pentru întreprinderile de pescuit ar trebui să fie analizate în lumina unei creșteri a pragului *de minimis* în sectorul pescuitului. În opinia FPRP, valorile în cauză (aproximativ 16 000 EUR pe întreprindere în medie, exclusiv ajutorul pe care îl consideră ca fiind ajutor social direct pentru pescari) ar fi net inferioare celor care erau în curs de adoptare în momentul vărsării compensațiilor de către FPRP (30 000 EUR pe întreprindere)⁽¹³⁾. În răspunsul lor, autoritățile franceze fac de asemenea referire la creșterea pragului *de minimis*, însă fără a revendica aplicarea acestuia pentru ajutorul în cauză.
- (87) Mai întâi, Comisia reamintește că, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului *de minimis* în sectorul agricol și în sectorul pescuitului⁽¹⁴⁾, dispoziție în vigoare în perioada în care au fost acordate ajutoarele pentru întreprinderile de pescuit, valoarea maximă a ajutorului *de minimis* era de 3 000 EUR pe întreprindere timp de trei ani; ajutoarele analizate în prezenta decizie depășesc cu mult aceste valori, iar Franța nu s-a bazat de altfel, în aceste observații, pe o eventuală aplicare a acestui plafon pentru întreprinderile care ar fi putut beneficia de astfel de ajutoare. Pe de altă parte, chiar dacă valoarea de 30 000 EUR, care figurează în Regulamentul (CE) nr. 875/2007 recent adoptat de Comisie⁽¹⁵⁾ depășește cei 16 000 EUR menționați mai sus de FPRP, această valoare nu este decât o valoare medie. În plus, Franța ajunge greșit la această valoare de 16 000 EUR, excluzând partea de ajutor pe care o califică drept ajutor social și care trebuie să fie luată în calcul în analiză (a se vedea considerentele 122 și 123). Astfel, având în vedere diversitatea dimensiunii întreprinderilor de pescuit membre ale FPRP, putem fi siguri că valoarea ajutorului acordat anumitor întreprinderi depășește 30 000 EUR. De exemplu, pentru traulerele de

⁽¹³⁾ Acest plafon este cel care a fost reținut în final în Regulamentul (CE) nr. 875/2007 al Comisiei (a se vedea nota 14).

⁽¹⁴⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4.

⁽¹⁵⁾ A se vedea nota 14.

20-25 metri, valoarea anuală a indemnizației se stabilește la aproximativ 35 000 EUR, adică 70 000 EUR pentru cei doi ani 2005 și 2006⁽¹⁶⁾. În orice caz, astfel cum se menționează mai sus, Franța nu a revendicat aplicarea noului plafon *de minimis* și nu a adus niciun element de probă care să indice că ar fi făcut acest lucru. În consecință, pe baza ansamblului acestor elemente, în cadrul examinării permanente a schemelor de ajutor de stat, Comisia se vede obligată să verifice conformitatea ajutoarelor cu dispozițiile articolului 87 din tratat.

4.2.1. Existența unui ajutor de stat

- (88) Franța estimează că Comisia nu are nici un motiv valabil pentru a-și extinde analiza asupra existenței unui ajutor de stat la acest aspect al activităților fondului. În opinia Franței, „calificarea drept ajutor de stat nu trebuie să se bazeze decât pe o analiză ad hoc a avansului rambursabil al statului și nu pe o analiză a activităților FPRP. Astfel, autoritățile franceze doresc să fie expusă doar prima parte 3.1 din evaluare. Partea 3.2 condamnă activitățile FPRP, care este un sindicat profesional care își exercită activitatea de cumpărare de opțiuni pentru a-și apăra aderenții împotriva fluctuațiilor prețului motorinei”⁽¹⁷⁾.
- (89) În răspunsul său, Comisia reamintește că, în conformitate cu jurisprudența constantă, ajutoarele nu sunt caracterizate de cauzele sau obiectivele lor, ci sunt definite în funcție de efectele lor⁽¹⁸⁾. Pe lângă achiziționarea de opțiuni financiare pe piețele la termen, obiectivul FPRP, conform convențiilor încheiate cu statul, este acela de a vărsa către întreprinderile de pescuit o compensație care să corespundă diferenței de preț dintre prețul maxim garantat și prețul mediu lunar al indicelui de referință pentru luna vizată. În consecință, Comisia estimează că întreprinderile de pescuit au beneficiat de avantaje specifice prin sistemul pus în aplicare de FPRP și că trebuie analizate efectele avansurilor acordate de stat nu doar din perspectiva avantajului aprobat de FPRP, ci și din cea a avantajelor aprobate pentru întreprinderile de pescuit.

⁽¹⁶⁾ Sursa: *Observatoire économique régional des pêches de Bretagne. Résultats des flottilles artisanales 2005/2006*, (Observatorul economic regional al pescuitului din Bretania. „Rezultatele flotilelor artisanale 2005/2006”), notă de sinteză.

⁽¹⁷⁾ Referirile la părțile 3.1 și 3.2 fac trimitere la decizia de inițiere a procedurii formale de investigație menționată la considerentul 11). Partea 3.1 abordează ajutorul pentru achiziționarea de opțiuni pe piețele la termen și avantajele financiare care rezultau de aici pentru FPRP și întreprinderile de pescuit; partea 3.2 abordează compensația pentru achiziționarea de carburant pentru aceleași întreprinderi.

⁽¹⁸⁾ Mai exact: hotărârile Curții de Justiție din 2 iulie 1974, Italia/Comisia, 173/73, Rec. 1974, p. 709; din 26 septembrie 1996, Franța/Comisia, numit „KimberlyClark”, C-241/94, Rec. 1996 p. I-4551; din 12 octombrie 2000, Spania/Comisia, C-480/98, Rec. 2000, p. I-8717; și din 12 decembrie 2002, Belgia/Comisia, C-5/01, Rec. 2002, p. I-11991.

4.2.1.1. Existența unui avantaj financiar acordat prin intermediul resurselor de stat

- (90) Avantajul obținut de întreprinderile de pescuit din activitățile FPRP este dublu: pe de o parte, acesta constă în posibilitatea întreprinderilor de a-și procura carburant la un preț avantajos, iar, pe de altă parte, în perceperea unei despăgubiri care să compenseze parțial cheltuielile de carburant ale acestora.
- (91) În ceea ce privește primul aspect, achiziționarea de opțiuni pe piețele la termen de către FPRP, care vindea apoi carburantul cumpărat la termen societății CECOMER, centrală de achiziții a cooperativelor maritime, a permis întreprinderilor aderente FPRP să cumpere carburant achiziționat de aceste cooperative la un preț inferior celui de pe piața obișnuită. Or, astfel cum se menționează mai sus (a se vedea considerentul 75 din prezenta decizie), acest fapt nu a fost posibil decât pentru că „statul a aprobat un efort de 65 milioane EUR la această dată. În plus, FPRP a înregistrat pe piața produselor de bază mai multe milioane de euro în beneficii de opțiuni, care constituie o valoare adăugată incontestabilă”. Comisia constată, prin urmare, că furnizarea de carburant întreprinderilor de pescuit la un preț inferior celui de pe piața obișnuită a fost posibilă datorită avansurilor aprobate de stat și resurselor proprii ale FPRP, adică produsul cotizațiilor membrilor săi și beneficiile obținute din operațiuni speculative pe piața la termen a produselor petroliere.
- (92) Această dublă sursă se regăsește în fondurile (resurse de stat și resurse obținute din activitatea privată a FPRP) care au servit la finanțarea compensației plătite către întreprinderile de pescuit.
- (93) Astfel cum se descrie la considerentul 24 din prezenta decizie, FPRP suportă diferența de preț existentă, conform convențiilor din 12 noiembrie 2004 și 27 mai 2005, dintre „prețul maxim garantat” și prețul mediu lunar al indicelui de referință și, conform convenției din 11 octombrie 2005, diferența dintre 30 de eurocenți pe litru și prețul mediu lunar de referință dacă acesta din urmă depășește 30 de eurocenți.

- (94) Mecanismul de „ajustare” prevăzut inițial se baza pe ipoteza că costurile suplimentare în raport cu un preț de referință în perioada de cursuri ridicate ar putea fi compensate datorită cotizațiilor plătite de membri în perioada de cursuri mai moderate. Astfel, sistemul s-ar fi autofinanțat. Dacă se face referire la documentul dlui de Feuardent menționat deja la considerentul 75 din prezenta decizie, „FPRP era, din punct de vedere tehnic, în măsură să ia primele opțiuni începând cu aprilie 2004; la acea vreme, necesitățile CECOMER (aproximativ 200 milioane de litri) pentru anul 2005 puteau fi garantate la 0,28 cenți/litru pentru aproximativ 4 milioane EUR”. Astfel, este posibil ca FPRP să fi putut face față, la începutul anului 2004, necesităților relativ modeste ale „asigurării de motorină” datorită resurselor proprii. În concluzie, reiese că, astfel cum a fost conceput inițial, fondul ar fi putut fi auto-suficient.
- (95) Cu toate acestea, întrucât cursurile petrolului s-au menținut la un nivel foarte ridicat, iar aderarea la FPRP s-a generalizat foarte mult, numărul de membri ai FPRP a crescut rapid și în mod considerabil. A rezultat explozia costului „asigurării de motorină”, care nu a putut fi suportat decât datorită utilizării avansurilor aprobate de către stat pentru FPRP.
- (96) Dacă se încearcă o estimare a creditelor necesare FPRP pentru a face față cheltuielilor „asigurării de motorină” pentru anul 2005, se poate pleca de la ipoteza că nivelul consumului de carburant pentru care era solicitată o compensare de către întreprinderile de pescuit a trecut probabil de la 200 milioane de litri (a se vedea considerentul 94) la un volum care poate fi estimat la aproape 900 milioane de litri. Într-adevăr, dacă se reiau mediile de consum anual care au servit drept bază calculului care figurează la considerentele 55 și 56, consumul a 1 000 de nave de mai puțin de 12 metri ar fi de 1 000 de nave × 200 tone/navă, adică 200 000 tone, iar cea a navelor de peste 12 metri ar fi de 1 400 nave × 480 tone/navă, adică 672 000 tone, ceea ce face în total 872 000 tone (sau 872 milioane de litri). În realitate, astfel cum se menționează la considerentul 55, dacă se consideră că navele ies la pescuit mai degrabă 38 de săptămâni pe an decât 48, consumul este probabil mai apropiat de 700 000 tone (1 000 nave de mai puțin de 12 m × 158 tone, adică 158 000 tone și 1 400 nave de peste 12 m × 380 tone, adică 532 000 tone). În ipoteza unei plafonări a compensației la 12 cenți pe litru, plafonare aplicată pentru al treilea avans (¹⁹), necesitățile financiare ale FPRP atingeau astfel o valoare anuală de aproximativ 85 milioane EUR. Având în vedere faptul că întreprinderile de pescuit nu au asigurat probabil decât o parte a consumului lor de carburant, necesitatea creditelor a fost probabil mai puțin importantă, însă ordinul de mărime rămâne de mai multe zeci de milioane de euro pe an, în comparație cu estimarea inițială de 4 milioane EUR pentru anul 2005. Devine așadar evident că FPRP nu ar fi putut face față acoperirii garantate membrilor săi, în schimbul cotizațiilor acestora, fără a beneficia de un aport de fonduri externe, în cazul de față avansurile aprobate de stat.
- (97) În acest context, FPRP a beneficiat de fonduri publice pentru a răspunde necesităților „asigurării de motorină”, trebuind să administreze cât mai bine aceste fonduri. Trezoreria FPRP se compune astfel din fonduri provenind din cotizații ale membrilor, din avansurile de la stat și din eventualele beneficii din activitățile sale pe piețele la termen ale petrolului. Partea din fonduri care provine din avansurile de la stat reprezintă în mod incontestabil resurse de stat. În ceea ce privește beneficiile realizate pe piețele la termen și care au permis întreprinderilor de pescuit să se aprovizioneze cu carburant mai puțin scump, acestea nu au putut fi realizate decât datorită existenței resurselor de stat, care au oferit FPRP mijloacele pentru a desfășura operațiuni financiare pe piețele la termen. În plus, deși caracteristicile exacte ale convențiilor încheiate între FPRP și CECOMER nu sunt cunoscute și nu pot fi deduse din niciunul dintre documentele comunicate de Franța, Comisia presupune că compensația plătită întreprinderilor membre, care corespunde unei diferențe de preț, a fost mai puțin ridicată decât dacă CECOMER și cooperativele maritime ar fi livrat pescarilor carburant care ar fi fost cumpărat pe piața obișnuită, adică fără intervenția FPRP pe piețele la termen. Astfel, beneficiul operațiunilor FPRP pe piețele la termen a fost transferat către CECOMER, centrală de aprovizionare a cooperativelor maritime, și, în final, către întreprinderile de pescuit care se aprovizionează cu carburant de la acestea. Efectul practic a fost cu siguranță faptul că FPRP a putut continua să verse compensații timp de o perioadă mai lungă decât dacă FPRP nu ar fi fost decât un organism intermediar însărcinat doar să repartizeze cele 65 (sau 77) milioane EUR furnizate de stat sub garanția mecanismului de „asigurare de motorină”.

(¹⁹) A se vedea alineatul II din discursul dlui D. Bussereau, ministrul agriculturii și pescuitului, din data de 30 iunie 2005, cu ocazia adunării generale a Comitetului național al pescuitului maritim și al creșterii animalelor marine (*Comité national des pêches maritimes et des élevages marins*); document care figurează la următoarea adresă de internet:
http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnpm.pdf

- (98) În consecință, Comisia consideră că prin intermediul resurselor de stat ajutoarele au alimentat direct trezoreria FPRP sau au fost utilizate pentru a obține beneficii care au sporit această trezorerie, că întreprinderile de pescuit au putut beneficia de un avantaj financiar, pe de o parte având posibilitatea de a se aproviziona cu carburant la un preț avantajos, iar, pe de altă parte, percepând o plată compensatorie calculată în raport cu un preț de referință.

4.2.1.2. Existența unui avantaj financiar imputabil statului

- (99) Cele trei, eventual patru, convenții încheiate între stat și FPRP prevăd că fondurile publice plătite sub formă de avansuri au drept ultimă finalitate compensarea parțială a cheltuielilor de carburant ale întreprinderilor de pescuit. Compensația plătită pescarilor sub formă de despăgubire corespunzând diferenței dintre un preț de referință și un preț la pompă se conjugă cu o diminuare a prețului motorinei la pompa furnizorului, care este cel mai adesea cooperativa maritimă.

- (100) Trezoreria FPRP, constituită inițial din cotizațiile membrilor, apoi îmbogățită printr-un prim avans al statului, i-a permis să acționeze pe piețele la termen și să obțină beneficii, fără însă ca aceste beneficii să fie suficiente pentru a-i permite să suporte, în același timp, plățile compensatorii garantate întreprinderilor de pescuit în schimbul cotizațiilor acestora. Două, eventual trei avansuri suplimentare i-au permis totuși să-și continue activitățile înainte de a trebui să își clarifice progresiv pozițiile pentru a dispune de lichidități necesare plății despăgubirilor. Comisia observă că deciziile privind operațiunile pe piețele la termen au fost luate de președintele FPRP. Punerea în aplicare concretă a acestora s-a efectuat prin recurgerea la agenții de bursă și la instituții financiare specializate (a se vedea considerentul 74), a căror remunerare a fost asigurată de FPRP în proporții necunoscute de Comisie. Or, dacă statutele FPRP prevăd că președintele trebuie să consulte în mod obligatoriu consiliul de administrație „pentru a decide proiecte de garantare care trebuie puse în practică”, statul nu este reprezentat în acest consiliu de administrație. Astfel, chiar dacă FPRP avea obligația, în general, să „țină o

contabilitate care să permită cunoașterea, la cerere, a utilizării avansului și a destinației resurselor și a cheltuielilor fondului”, statul nu decidea nici asupra strategiei de urmat de către FPRP pentru achiziționarea acestor opțiuni financiare, nici asupra nivelului compensației financiare care trebuia să fie plătită întreprinderilor. În consecință, dacă, astfel cum s-a arătat la punctul 4.1.1.4, nu există îndoială că ajutorul constituit de acordarea celor trei, eventual patru avansuri este imputabil statului, nu același lucru este valabil pentru avantajele suplimentare de care au putut beneficia întreprinderile de pescuit datorită unei părți a cotizațiilor lor și, pe de altă parte, unei gestionări avizate a ansamblului trezoreriei FPRP. Într-adevăr, dacă, datorită operațiunilor efectuate pe piețele la termen, ajutorul plătit în final pescarilor a fost superior fondurilor publice primite inițial de FPRP, partea ajutorului care depășește valoarea fondurilor publice avansate nu a rezultat dintr-o decizie a statului. Astfel, pentru Comisie, chiar dacă nu este posibil, din punct de vedere contabil, să se izoleze exact ceea ce provine din resursele de stat și ceea ce provine din resurse proprii, deoarece ansamblul trezoreriei a fost utilizat pentru a acționa pe piețele la termen ale petrolului și pentru a efectua o plată compensatorie, avantajul corespunzând diferenței dintre valoarea totală a ajutoarelor de care au beneficiat întreprinderile de pescuit și valoarea totală a avansurilor statului transferate întreprinderilor de pescuit nu este imputabil statului.

4.2.1.3. Existența unui avantaj financiar care denaturează sau amenință să denatureze concurența

- (101) Comisia consideră că reducerea de care beneficiază întreprinderile de pescuit care au aderat la FPRP pentru cheltuielile lor de carburant favorizează întreprinderile în cauză, pentru că acestea sunt singurele care pot beneficia de reducere. Poziția lor este consolidată în raport cu alte întreprinderi aflate în concurență cu acestea pe piața comunitară, fie că este vorba de întreprinderi de pescuit, fie de întreprinderi din alte sectoare de activitate economică care au un interes în a-și diminua costurile de producție legate de cheltuielile de carburant. Mai mult, dat fiind că acest mecanism de garantare se adresează doar întreprinderilor de pescuit, avantajul acordat astfel întreprinderilor în cauză se analizează ca un avantaj sectorial inaccesibil altor sectoare. Or, orice formă de ajutor care privilegiază un anumit sector denaturează sau amenință să denatureze concurența [a se vedea Decizia 2006/269/CE a Comisiei din 8 februarie 2006 privind deducerile fiscale pentru pescarii profesioniști (Suedia) ⁽²⁰⁾, considerentele 31 și 35].

⁽²⁰⁾ JO L 99, 7.4.2006, p. 21.

(102) Franța obiectează, afirmând că ajutorul în cauză nu a favorizat întreprinderile membre ale FPRP, în măsura în care „aderarea la FPRP este liberă și deschisă tuturor întreprinderilor de pescuit cu condiția achitării cotizației”. MQA adaugă că aderarea este deschisă „fără a ține cont de structura sau de naționalitatea intereselor beneficiare”. În sfârșit, FPRP precizează că „întreprinderile membre ale FPRP sunt deținute de capitaluri franceze, dar și spaniole și olandeze”.

(103) Ca răspuns, Comisia observă că întreprinderile de pescuit care pot adera la FPRP sunt doar cele care au nave înregistrate în Franța metropolitană sau în departamentele de peste mări. În concluzie, pot adera la FPRP întreprinderi cu capital olandez sau spaniol care dețin nave franceze; cu siguranță la cazul acestor nave fac aluzie Franța și FPRP în răspunsurile lor. Însă celelalte nave comunitare nu pot adera la fond.

(104) Ansamblul întreprinderilor beneficiare ale compensației plătite de FPRP sunt în concurență pe piața comunitară cu întreprinderi ale căror nave navighează sub pavilionul altor state membre și care au un interes să-și reducă costurile de producție legate de cheltuielile de carburant, dar care nu au la dispoziția lor un sistem de compensare de tipul celui creat de FPRP. Din acest motiv, avantajul de care beneficiază întreprinderile de pescuit membre sau cele care nu au aderat încă, dar care ar fi în măsură să o facă, și anume toate întreprinderile care au nave de pescuit sub pavilion francez, reprezintă în mod clar o denaturare a concurenței.

(105) În plus, FPRP estimează că factorii de denaturare a concurenței trebuie să fie căutați în altă parte. Referindu-se la existența costurilor suplimentare importante care sunt, în opinia sa, fără bază economică, atât cele care derivă din gestionarea planurilor de orientare multianuale ale flotei de pescuit, și anume din gestionarea capacității globale a acestei flote, cât și cele legate de gestionarea „drepturilor de producție”, FPRP indică mai ales că „drepturile legate de «politicele» naționale reprezintă (...) adevăratul factor de denaturare a concurenței europene [și] ies mult din domeniul economic”.

(106) În acest sens, Comisia observă că aceste costuri, indiferent dacă sunt mai mici sau mai mari în Franța decât cele existente în celelalte state membre, rezultă din constrângerile datorate încadrării reglementare în care

se practică azi activitatea de pescuit. În comunicarea sa ⁽²¹⁾ din 26 februarie 2007 privind instrumentele de gestionare bazate pe drepturile de pescuit, Comisia reamintește că sectorul comunitar al pescuitului se caracterizează printr-o varietate de instrumente și de mecanisme de gestionare și că uneori situații comparabile sunt tratate în mod foarte diferit în funcție de statele membre. Rezultă mai ales că vânzarea și cumpărarea de drepturi de pescuit este o practică curentă în unele state membre, fie în cadrul piețelor stabilite, fie în mod indirect. Costurile menționate de FPRP sunt costuri cu care sunt confruntate flotele din diverse state membre și corespund evoluției economice din sectorul pescuitului. Acestea rezultă din punerea în aplicare la nivel național a măsurilor de gestionare pe care o impune sau o face necesară politica comună în domeniul pescuitului. Această punere în aplicare nu aduce nicio justificare pentru instituirea de ajutoare specifice într-un stat membru anume. Din acest motiv, contrar a ceea ce susține FPRP, denaturarea concurenței nu trebuie să se evalueze în limita unei „piețe pertinente”, de exemplu o „micro-piață regională”, noțiune la care se referă acesta, ci, astfel cum este prevăzut în cadrul tratatului, în ansamblul pieței comune. Astfel, dacă ajutorul FPRP are drept efect facilitarea menținerii pescuitului într-un cadru regional și protejarea resurselor prin împiedicarea navelor din largul mării să se replieze spre fonduri de acces mai apropiate sau a traulerelor să se orienteze spre zone de pescuit mai specifice, astfel cum menționează FPRP, aceasta corespunde perfect unui ajutor care denaturează sau amenință să denatureze concurența și deci, în acest sens, corespunde unui ajutor de stat.

(107) Prin urmare, pentru ansamblul motivelor expuse mai sus, Comisia consideră că fondurile avansate de stat și de care au beneficiat întreprinderile de pescuit, prin FPRP, denaturează sau amenință să denatureze concurența.

4.2.1.4. Existența unui avantaj financiar care afectează schimburile între statele membre

(108) FPRP contestă faptul că ajutoarele acordate întreprinderilor de pescuit membre ale sindicatului afectează schimburile între statele membre. Într-adevăr, în opinia FPRP, aceste întreprinderi și-ar exercita activitățile pe o „piață care nu este în niciun caz unică, dar care se bazează mai degrabă pe un «mozaic» de micro-piețe regionale”.

⁽²¹⁾ COM(2007) 73 final.

(109) Ca răspuns, Comisia constată că valoarea globală a exporturilor de produse din pescuit și acvacultură din Franța spre restul lumii atinge 1 290 milioane EUR în 2005, din care 80 % având ca destinație țările membre ale Uniunii Europene. În același fel, valoarea globală a importurilor din această categorie de produse în Franța se ridică în anul 2005 la 3 693 milioane EUR, din care 40-60 %, potrivit surselor, provenea din țările membre ale Uniunii Europene⁽²²⁾. Prin comparație, valoarea totală a producției franceze se ridică la 1 868 milioane EUR. În consecință, fără a fi necesară dedarea la o analiză economică cuantificată extrem de detaliată⁽²³⁾, este clar că, oricare ar fi variațiile de preț pe specie constatate în fiecare zi în porturile franceze sau europene, volumul schimburilor între Franța și restul Europei au o greutate considerabilă în bilanțul său de aprovizionare cu produse din pescuit și acvacultură. În mod necesar măsurile care vizează favorizarea unui număr important de întreprinderi de pescuit franceze (mai mult de 30 % din flotă), prin reducerea costurilor de producție ale acestora, au un impact asupra schimburilor între statele membre în domeniul pescuitului.

(110) În consecință, este clar că avantajul de care au beneficiat întreprinderile de pescuit prin asumarea unei părți a costurilor lor de producție afectează schimburile între statele membre.

4.2.1.5. Concluzie

(111) Cele patru condiții necesare pentru a constata existența unui ajutor de stat sunt doar parțial prezente. Avantajul de care au beneficiat întreprinderile de pescuit rezultă din utilizarea resurselor de stat, denaturează sau amenință să denatureze concurența și afectează schimburile între statele membre. În schimb, acesta este imputabil statului doar în limita valorii avansurilor, în măsura în care avansurile nu constituie decât o parte a trezoreriei FPRP și în care statul nu a intervenit în alegerile operate de FPRP pentru a fructifica fondurile puse la dispoziția sa. Astfel, Comisia poate concluziona asupra existenței unui ajutor de stat în sensul articolului 87 din Tratatul CE doar în limita aportului de fonduri publice, adică 65 sau 77 milioane EUR.

(112) În sfârșit, Comisia observă că autoritățile franceze, în ciuda răspunsurilor lor din 7 octombrie 2005 și 21 aprilie 2006, nu contestă cu adevărat concluziile Comisiei privind existența unui ajutor de stat. Într-adevăr, cu ocazia examinării proiectului de lege a finanțelor pentru anul 2007 de către Adunarea Națională, Ministrul agriculturii și pescuitului, interpelat

cu privire la viitorul FPRP, răspunde: „FPRP este operațional de la 1 noiembrie 2004, însă Comisia Europeană îl supraveghează îndeaproape, pentru că este vorba de un ajutor de stat.”⁽²⁴⁾

4.2.2. Compatibilitatea cu piața comună

(113) În conformitate cu articolul 87 alineatele (2) și (3) din tratat, anumite categorii de ajutor sunt sau pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună.

(114) Comisia observă că ajutoarele în cauză nu corespund cazurilor cunoscute prevăzute la articolul 87 alineatul (2) din tratat.

(a) Afirmând că FPRP a acționat ca „o organizație de apărare a consumatorilor” sau ca „punctul de focalizare al consumatorilor de produse petroliere”, MQA pare să sugereze că ajutoarele în favoarea întreprinderilor de pescuit ar putea fi asimilate „ajutoarelor cu caracter social acordate consumatorilor individuali” prevăzute la articolul 87 alineatul (1). În acest sens, Comisia observă doar că alineatul respectiv vizează în mod expres „consumatorii individuali” și nu întreprinderile și că, în consecință, nu se poate aplica în cazul în speță (a se vedea și considerentul 50 din prezenta decizie). Ajutorul nu este deci compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (a) din tratat.

(b) Ajutoarele în cauză nu constituie ajutoare destinate remedierii daunelor cauzate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare. Într-adevăr, fluctuațiile cursului petrolului sunt inerente activității economice. Acestea influențează și alte sectoare de activitate consumatoare de produse petroliere în ansamblul statelor membre ale Uniunii Europene și nu pot fi considerate o calamitate naturală sau un eveniment extraordinar în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (b). La această analiză MQA obiectează însă afirmând că ajutorul este consecutiv unei situații extraordinare, „deoarece Comisia însăși admite dificultățile economice și sociale excepționale din sector”. Într-adevăr, este adevărat că sectorul pescuitului trebuie să facă față dificultăților particulare pe care le-a analizat Comisia în detaliu în comunicarea sa⁽²⁵⁾ din 9 martie 2006 intitulată „Ameliorarea situației economice a pescuitului”. În comunicare, Comisia a arătat că sursele dificultăților economice și sociale din sector se găsesc în neadaptarea structurală a acestuia la constrângerile care apăsă asupra activității sale. În plus, Comisia a formulat, în comunicare, diverse propuneri pentru depășirea dificultăților economice

⁽²²⁾ Surse: OFIMER *Les chiffres-clés de la filière pêche et aquaculture en France*, ediția 2006. De asemenea, Eurostat și Global Trade Information Service.

⁽²³⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 1998, T-241/95, Het Vlaamse Gewest/Comisia, Rec. 1998, p. II-717, punctul 67.

⁽²⁴⁾ Adunarea Națională – Procesul-verbal al ședinței din 25 octombrie 2006, audierea dlui Dominique Bussereau, Ministrul agriculturii și pescuitului.

⁽²⁵⁾ COM(2006) final.

din sectorul pescuitului. Examinând compatibilitatea anumitor ajutoare pentru funcționare, aceasta menționează foarte clar: „Dificultățile pe care le întâmpină în prezent sectorul pescuitului au fost agravate de creșterea recentă a prețurilor carburanților. Această situație a determinat industria pescuitului să solicite o intervenție publică pentru a compensa creșterea bruscă a costurilor. Acest tip de asistență ar reprezenta un ajutor pentru funcționare incompatibil cu tratatul. Comisia nu ar putea aproba niciun ajutor notificat în acest scop.” Evocând apoi un mecanism de garantare comparabil cu cel conceput inițial cu ocazia creării FPRP, aceasta adaugă „Comisia nu ar putea aproba un asemenea program decât dacă acesta prevede garanții de rambursare, în condiții comerciale, ale ansamblului ajutoarelor publice, ceea ce, având în vedere circumstanțele economice actuale, pare foarte puțin probabil”. Fluctuațiile costului elementelor care intră în producerea bunurilor, printre care și cel la carburant, sunt inerente activității economice și nu pot constitui ele însele un eveniment extraordinar.

Ținând cont de cele de mai sus, Comisia consideră că ajutoarele de stat în cauză de care au beneficiat întreprinderile de pescuit nu sunt compatibile cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) litera (b) din tratat.

(115) De asemenea, aceste ajutoare nu pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună nici pe baza unei aplicări a articolului 87 alineatul (3) din tratat, cu diferențele cazuri cunoscute care sunt prevăzute aici.

(a) Nu este vorba de ajutoare destinate favorizării dezvoltării economice a regiunilor în care nivelul de viață este anormal de scăzut sau care sunt grav afectate de o slabă ocupare a forței de muncă [caz prevăzut la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din tratat]. Ajutoarele în cauză au drept scop reducerea costurilor de funcționare a întreprinderilor de pescuit. Cu siguranță, FPRP menționează că ajutoarele au drept scop facilitarea menținerii pescuitului într-un cadru regional. Totuși, Comisia constată că ajutoarele sunt acordate întreprinderilor de pescuit oricare ar fi locația sediului acestor întreprinderi sau portul de origine al navelor pe care le exploatează. În concluzie, acestea nu au nicio legătură cu ajutoarele vizate la litera (a) menționată.

(b) De asemenea, ajutoarele nu pot fi considerate nici ca fiind ajutoare destinate promovării realizării unui proiect important de interes european comun sau remedierii unei perturbări grave a economiei unui stat membru. Acestea nu au legătură cu un proiect important de interes european comun. Și nici nu pot fi calificate drept ajutor destinat remedierii unei perturbări grave a economiei unui stat membru. Într-adevăr, ajutoarele acordate întreprinderilor de pescuit au drept obiect remedierea dificultăților între-

prinderilor dintr-un anumit sector economic, iar nu a celor din ansamblul economiei franceze. Natura sectorială a ajutorului este incontestabilă, întrucât creșterea costurilor petrolului nu a afectat doar întreprinderile din sectorul pescuitului ci ansamblul întreprinderilor, toate sectoarele de activitate împreună. Iar, în acest sens, Comisia a considerat întotdeauna că nu este de datoria autorităților publice să intervină financiar pentru a compensa creșterea ci, dimpotrivă, să încurajeze întreprinderile să se adapteze la noile condiții economice rezultate. Astfel, dat fiind ansamblul acestor elemente, Comisia consideră că ajutorul acordat FPRP în favoarea întreprinderilor de pescuit nu poate fi considerat ca fiind compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (b).

(c) În ceea ce privește articolul 87 alineatul (3) litera (c), reducerea cheltuielilor de carburant nu poate răspunde, de una singură, condiției de la litera (c) menționată, conform căreia pot fi compatibile cu piața comună ajutoarele destinate facilitării dezvoltării unor anumite activități sau unor anumite regiuni economice atunci când acestea nu modifică condițiile schimburilor într-o măsură care contravine interesului comun. Într-adevăr, ajutoarele în cauză nu vizează să favorizeze dezvoltarea activităților de pescuit în sensul unui pescuit durabil, în conformitate cu obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului ci, dimpotrivă, permanentizează nivelul efortului de pescuit fără a încuraja întreprinderile de pescuit să-și reducă cheltuielile de carburant. În consecință, acestea au drept efect procesului necesar de adaptare a întreprinderilor din sectorul pescuitului la constrângerile care rezultă din creșterea prețurilor petrolului. Mai mult, această activitate nu este legată de o regiune economică. Prin urmare, ajutoarele în cauză nu pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c).

(d) În sfârșit, aceste categorii de ajutor nu figurează în mod clar printre ajutoarele destinate promovării culturii și conservării patrimoniului, și nici printre ajutoarele considerate ca fiind compatibile cu piața comună prin decizia Consiliului adoptată în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (e).

(116) Din ansamblul acestor elemente rezultă că ajutorul de stat acordat întreprinderilor de pescuit pentru reducerea cheltuielilor de carburant ale acestora nu răspunde niciuneia dintre derogările prevăzute la articolul 87 din tratat.

(117) Fiind vorba de ajutoare pentru întreprinderi de pescuit, acestea trebuie de asemenea să fie analizate în lumina orientărilor pentru examinarea ajutoarelor de stat destinate sectoarelor pescuitului și acvaculturii (numite în continuare „orientări”).

- (118) Ajutoarele au drept efect diminuarea costurilor de producție ale întreprinderilor de pescuit. Ele prezintă caracterul de ajutoare pentru funcționare.
- (119) Mai întâi, Comisia reamintește că, în conformitate cu punctul 3.5 din aceste orientări, „ajutoarele de stat nu trebuie să îmbrace un caracter conservator, acestea trebuind, dimpotrivă, să favorizeze raționalizarea și eficiența producției și a comercializării produselor din pescuit. Ajutoarele trebuie să conducă la ameliorări durabile, astfel încât sectorul pescuitului să poată evolua datorită exclusiv veniturilor de pe piață”.
- (120) Or, astfel cum este menționat la considerentul 115 litera (c) din prezenta decizie, reducerea cheltuielilor de carburant nu vizează dezvoltarea activităților de pescuit în sensul unui pescuit durabil, conform cu obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului, ci menținerea în activitate ca și până acum a întreprinderilor de pescuit. Prin urmare, Comisia consideră că ajutoarele în cauză îmbracă caracterul conservator evocat la punctul 3.5 din orientări și deci nu pot fi considerate compatibile cu principiul înscris în orientări.
- (121) Cu siguranță, Franța a arătat, în răspunsurile sale la inițierea procedurii formale de investigație, că „acțiunile FPRP au anticipat măsuri utile pe care planurile de redresare și de restructurare, odată aprobate, nu vor face decât să le illustreze și să le confirme.” Totuși, abia mai târziu, în ianuarie 2008, Franța a informat Comisia asupra punerii în aplicare a unor măsuri prezentate ca fiind măsuri de ajutor pentru redresare și restructurare în favoarea întreprinderilor de pescuit, măsuri înregistrate de Comisie sub numărul NN 09/2008 și aflate în prezent în curs de analizare. Date fiind acestea, chiar dacă se acceptă argumentul Franței potrivit căruia acțiunile FPRP ar fi anticipat oarecum măsurile de ajutor pentru redresare și restructurare, acest lucru nu are consecințe asupra compatibilității lor cu piața comună din cauza diferențelor fundamentale care există între măsurile puse în aplicare de FPRP și condițiile la care trebuie să răspundă schemele de ajutor pentru redresarea și restructurarea întreprinderilor, condiții descrise în liniile directoare comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate⁽²⁶⁾. Într-adevăr, în ciuda prevederilor orientărilor, ajutoarele care rezultă din acțiunile FPRP au fost acordate fără deosebire ansamblului întreprinderilor de pescuit și nu doar întreprinderilor aflate în dificultate. Pe de altă parte, ajutoarele pentru redresare nu pot depăși șase luni și trebuie să ia forma unui împrumut rambursabil sau a unei garanții; în ceea ce privește ajutoarele pentru restructurare, acestea trebuie să fie acordate în condiții precise pentru o durată limitată. Or, ajutoarele acordate de Franța prin intermediul FPRP nu îndeplinesc niciuna dintre condițiile cerute: întreprinderile de pescuit beneficiază de aceste ajutoare din anul 2004, acestea nu sunt aprobate sub formă de împrumut sau de garanție, iar rambursarea lor în contextul unui plan de restructurare nu este prevăzută.
- (122) De asemenea, FPRP consideră că ajutoarele acordate se justifică prin faptul că ar fi vorba în realitate de un ajutor pentru veniturile salariaților. În acest sens, FPRP scrie: „FPRP se constituie în «grup de avertizare» în vederea constituirii pentru cele 2 500 de întreprinderi membre a unui perimetru legal de siguranță în conformitate cu legea franceză... În această privință, este autorizat ajutorul pentru veniturile salariaților înscris în perimetrul de restructurare. Acest ajutor nu afectează cu nimic regulile de concurență. Dimpotrivă, el ține de principiile comunitare care le garantează salariaților un venit minim decent.” FPRP continuă menționând că sistemul care constă în remunerarea marinarilor cu o parte din profitul echipajului ar avea drept efect, în Franța, privarea salariaților din întreprinderile de pescuit de salariu, sau chiar îndatorarea acestora față de armatori. În sfârșit, acesta precizează că 25 din cele 65 de milioane EUR avans aprobate de stat „privesc direct avansurile pentru salariați și se analizează ca o acțiune socială directă”. MQA adaugă: „Dacă împrumuturile ar fi considerate ca fiind ajutoare nu pentru FPRP, care este transparent, ci pentru întreprinderile de pescuit membre, ar fi vorba într-adevăr de ajutoare sociale, deoarece sprijinul financiar care ar fi astfel adus ar fi într-adevăr direct legat de remunerarea marinarilor.”
- (123) Aceste afirmații reamintesc mai multe observații din partea Comisiei:
1. Mai întâi, Comisia își exprimă uimirea privind afirmația că aproape 40 % (25 din 65 de milioane) din avansurile de trezorerie aprobate de stat pentru a permite, conform celor trei convenții descrise mai sus (a se vedea considerentul 21 din prezenta decizie), achiziționarea de opțiuni financiare pe piețele la termen a produselor petroliere, „privesc direct avansurile pentru salariați și se analizează ca ajutor social direct”.

⁽²⁶⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

2. Comisia presupune că este vorba aici, în ceea ce privește FPRP, de o simplificare retorică care urmărește să arate că acțiunile puse în aplicare de FPRP, prin reducerea costurilor de producție ale întreprinderilor de pescuit și dat fiind sistemul salariului separat, ar aduce profit *in fine* salariaților din aceste întreprinderi. În acest sens acțiunile ar putea fi analizate „ca un ajutor social direct”. Într-adevăr, niciun element din dosar nu lasă să se presupună că ar fi existat ajutoare sociale directe, adică ajutoare plătite de FPRP direct salariaților din întreprinderile în cauză; de altfel, acest fapt nu este prevăzut niciăieri de statutul FPRP (a se vedea considerentul 20 din prezenta decizie).

3. În orice caz, chiar în cazul în care eventual ar fi fost plătite ajutoare direct salariaților sau în care acțiunile FPRP au avut drept efect aducerea de profit salariaților prin creșterea venitului acestora datorită sistemului salarial separat, Comisia reamintește că, în conformitate cu o jurisprudență bine stabilită⁽²⁷⁾, noțiunea de ajutor cuprinde avantajele aprobate de autoritățile publice care, sub diverse forme, reduc sarcinile care, în mod normal, sunt incluse în bugetul unei întreprinderi. În acest sens, salariile fac parte indiscutabil din aceste sarcini, iar o întreprindere nu poate conta pe o finanțare publică pentru a le face față. În consecință, faptul că avantajele obținute de întreprinderile de pescuit din posibilitatea de a cumpăra carburant la prețuri preferențiale și din compensarea parțială a cheltuielilor lor de carburant au adus profit în realitate, potrivit FPRP și MQA, salariaților din aceste întreprinderi, nu este pertinent în momentul analizei compatibilității ajutoarelor cu piața comună. Este suficient să se constate că avantajele aprobate pentru întreprinderile de pescuit datorită fondurilor publice au avut drept efect reducerea sarcinilor care se înscriu în mod normal în bugetul întreprinderilor.

4. În același sens, Comisia nu poate accepta afirmația potrivit căreia ajutorul pentru veniturile salariaților ar fi autorizat, pe de o parte, pentru că ar depinde de principiile comunitare care le garantează salariaților un venit minim decent, iar, pe de altă parte, pentru că sistemul de plată printr-o parte din profit ar fi în mod

special defavorabil marinarilor francezi. Într-adevăr, aplicând principiul subsidiarității, reglementarea privind existența unui salariu minim depinde doar de competența statelor membre. În Franța, în ceea ce privește salariul marinarilor, această obligație este impusă de articolele L. 742-2, D.742-1 și D.742-2 din Codul muncii. Astfel cum reamintește o hotărâre a Curții de Apel din Rennes din 16 iunie 1998⁽²⁸⁾, aceste dispoziții, cu rază de acțiune generală, se aplică salariaților care depind de Codul muncii în sectorul maritim, oricare ar fi modalitatea de remunerare adoptată. Faptul că armatorul și salariații acestuia au convenit la plecare că marinarii vor fi plătiți cu o parte din profitul eventual nu scutește armatorul să garanteze marinarilor, pe durata perioadei de îmbarcare, o remunerație cel puțin egală cu salariul minim. Cu alte cuvinte, părțile de profit din sectorul pescuitului trebuie să fie cel puțin echivalente cu remunerația calculată prin aplicarea salariului minim pe economie. Articolul 34 din Codul muncii în sectorul maritim⁽²⁹⁾ face trimitere în acest sens la „un acord național profesional sau la acorduri sectoriale extinse [pentru a fixa], independent de durata muncii efective, perioada reținută sau perioadele reținute pentru calculul salariului minim pe economie al marinarilor remunerați în funcție de profit”. La 28 martie 2001⁽³⁰⁾ a fost semnat acordul sectorial care garantează, prin articolul 9, alineatul (1), o remunerație anuală brută minimă marinarilor salariați remunerați în funcție de profit. Această dispoziție a devenit obligatorie, pentru toți angajatorii și toți salariații cuprinși în domeniul de aplicare a acestui acord, printr-o hotărâre interministerială din 3 iulie 2003⁽³¹⁾. Costul salarial indus de această obligație legală constituie astfel un cost de producție al întreprinderilor de pescuit, la fel ca și cheltuielile pentru carburant. În aceste condiții, Comisia nu poate deci accepta argumentul potrivit căruia statul francez ar fi împuternicit să intervină financiar pentru că armatorii se sustrag de la obligația legală care le revine de a asigura un salariu minim salariaților lor, chiar și atunci când sunt plătiți în funcție de profit.

⁽²⁷⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 5 octombrie 1999, C-251/97, Republica Franceză/Comisia, Rec. 1999, p.I-6639, punctul 35.

⁽²⁸⁾ Hotărârea Curții de Apel din Rennes din 16 iunie 1998, Marziou/Louzaouen, în *Droit maritime français*, nr. 588, decembrie 1998, p. 1201 și urm. (Éditions Lamy).

⁽²⁹⁾ Disponibil pe www.legifrance.gouv.fr/

⁽³⁰⁾ Buletinul oficial al Ministerului Echipamentului nr. 13 din 25 iulie 2003, disponibil pe www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Publicat în *Journal officiel de la République française* 203 din 3 septembrie 2003, p. 15051.

(124) În opinia MQA, s-ar putea să fie vorba și de măsuri socio-economice: „orientările (...) consideră că pot fi declarate ca fiind compatibile măsuri socio-economice. În speță, FPRP este complet transparent, iar măsurile calificate drept ajutoare de către Comisie au un caracter clar socio-economic”.

(125) Comisia constată că MQA nu aduce niciun element care să permită examinarea ajutoarelor în cauză în legătură cu punctul 4.5 din orientările care prevăd că, de la caz la caz, pot fi considerate ca fiind compatibile cu piața comună ajutoarele directe pentru angajați atunci când acestea corespund unor măsuri socio-economice. Într-adevăr, alineatul precizează că acestea nu pot fi considerate compatibile decât „cu condiția să facă parte dintr-un ansamblu de măsuri de sprijin cu caracter socio-economic care să vizeze compensarea pierderilor de venit legate de o adaptare a capacităților decisă în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002” [Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului⁽³²⁾]. Or, crearea FPRP nu se înscrie într-un plan de ansamblu decis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 în vederea adaptării capacităților de pescuit. Prin urmare, argumentul avansat de MQA nu poate justifica deloc acordarea ajutoarelor pentru funcționare.

(126) De asemenea, MQA menționează că nu este exact să se afirme că ajutoarele au fost acordate necondiționat. În opinia MQA, „statul a cerut pentru a aproba aceste împrumuturi ca FPRP să ofere documente justificative multiple, destinate stabilirii rigorii administrării fondului și, de asemenea, a determinării fondului și a membrilor săi să pună în aplicare soluții durabile pentru noile condiții de producție din sectorul pescuitului.” MQA insistă asupra acestei exigențe a unei contabilități transparente și asupra deciziei statului de a cere desfășurarea unei misiuni interministeriale de inspecție.

(127) Comisia ia act de exigența de transparență și de control, observând că aceasta pare elementară, fiind vorba de o intervenție finanțată din fonduri publice. Ea regretă însă că, într-un asemenea context de transparență, autoritățile franceze nu i-au transmis toate informațiile în cifre detaliate privind activitățile fondului, în ciuda cererilor

exprimate în cursul procedurii. În sfârșit, Comisia constată că nu a fost niciodată informată asupra misiunii de inspecție menționată de MQA, și nici, cu atât mai mult, asupra concluziilor acesteia, solicitate de autoritățile franceze pentru mijlocul lunii noiembrie 2005.

(128) În consecință, Comisia estimează că avansurile acordate de stat se încadrează în categoria ajutoarelor pentru funcționare vizate la punctul 3.7 din orientări, conform căruia „ajutoarele de stat care sunt acordate fără a fi însoțite de vreo obligație pentru beneficiari de a răspunde obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului și care sunt destinate îmbunătățirii situației întreprinderilor și creșterii trezoreriei acestora (...) sunt, în calitate de ajutoare pentru funcționare, incompatibile cu piața comună”. Prin urmare, avansurile în cauză sunt incompatibile cu piața comună.

5. CONCLUZIE

(129) Comisia constată că Franța a pus în aplicare ilegal, prin încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, diverse măsuri de ajutor care fac obiectul prezentei decizii.

(130) Pe baza analizei expuse în partea 4.1 din prezenta decizie, Comisia estimează că sporirea trezoreriei FPRP prin acordarea a trei, eventual patru, avansuri cu o valoare totală de 65, eventual, 77 milioane EUR, constituie un ajutor de stat incompatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatele (2) și (3) din tratat. Într-adevăr, dat fiind că niciun organism bancar nu ar fi acordat avansuri de tipul celor care au fost acordate către FPRP și că, potrivit informațiilor disponibile, avansurile nu au fost rambursate, acestea s-au transformat în subvenție directă (a se vedea considerentul 67) și deci în ajutor de stat pentru valoarea în cauză.

(131) Pe baza analizei expuse în partea 4.2 din prezenta decizie, Comisia estimează că ajutorul acordat sub formă de avansuri către FPRP și care a permis întreprinderilor de pescuit să cumpere carburant la un preț avantajos și să beneficieze de o plată compensatorie în cadrul asigurării de motorină constituie un ajutor de stat incompatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 87 alineatele (2) și (3) din tratat.

⁽³²⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

6. RECUPERARE

(132) Valoarea ajutorului de stat pus în aplicare de Franța este de 65 milioane EUR sau 77 milioane dacă a existat o a patra convenție. În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, în caz de decizie negativă privind un ajutor ilegal, Comisia decide că statul membru ia toate măsurile necesare pentru a recupera ajutorul de la beneficiari. Obiectivul este atins în momentul în care ajutoarele în cauză, la care se adaugă, după caz, dobânzi de întârziere, sunt restituite de beneficiari sau, cu alte cuvinte, de întreprinderile care s-au bucurat de acestea efectiv⁽³³⁾. Obiectivul de recuperare va fi deci atins când valoarea de 65 sau 77 milioane EUR va fi restituită.

(133) Pentru a decide ce trebuie recuperat, pe de o parte, de la FPRP și, pe de altă parte, de la întreprinderile de pescuit, trebuie luat în calcul faptul că FPRP, acționând în calitate de operator economic pe piețele la termen, are drept obiectiv acordarea de despăgubiri întreprinderilor de pescuit în cadrul sistemului asigurării de motorină pe care l-a creat și furnizarea de carburant la un preț avantajos. Analiza realizată în prezenta decizie privind economia generală a acestui sistem arată că FPRP și-a îndeplinit misiunea transferând progresiv ajutorul acordat de stat. Din acest motiv, ajutorul care trebuie recuperat de la FPRP este partea celor 65 sau 77 milioane EUR care nu a fost transferată către întreprinderile de pescuit, iar cea care trebuie recuperată de la întreprinderile de pescuit este, prin urmare, partea care le-a fost transferată acestora.

(134) Comisia nu are cunoștință de valoarea care a fost efectiv transferată de la FPRP către întreprinderile de pescuit. În acest sens, Comisia observă că, în ciuda unui ordin adresat Franței de a furniza toate informațiile necesare privind funcționarea FPRP, aceasta nu a comunicat nici modul de utilizare a trezoreriei acestor fonduri, nici contabilitatea acesteia. În lipsa acestor informații și pentru a ține cont de jurisprudența Curții⁽³⁴⁾, Comisia consideră că este util să furnizeze anumite orientări cu privire la metodologia care trebuie utilizată pentru a decide valoarea ajutoarelor care trebuie recuperate.

(135) În definirea acestor orientări, Comisia a luat în considerare faptul că, având în vedere convențiile, FPRP are obligația de a ține o contabilitate care să permită cunoașterea utilizării avansurilor, precum și distribuirea resurselor și a cheltuielilor și că s-a angajat să păstreze documentele contabile pentru o perioadă de minimum 10 ani și să le pună la dispoziția diferitelor organisme

de stat la cerere (a se vedea considerentul 27). Plecând de la aceste elemente, autoritățile sau organismele însărcinate să pună în aplicare decizia de recuperare vor avea posibilitatea de a cunoaște mișcările de trezorerie ale FPRP, precum și situația acestei trezorerii în momentul în care prezenta decizie va trebui să fie pusă în aplicare. Mai mult, contabilitatea întreprinderilor de pescuit fiind în general ținută de grupuri de administrare care aparțin *Centre de gestion de la pêche artisanale*, care este reprezentat în consiliul de administrație al FPRP, este posibil de asemenea să se identifice în contabilitatea întreprinderilor despăgubirile care au fost plătite de FPRP.

6.1. Recuperarea de la FPRP

(136) Valoarea ajutorului incompatibil care trebuie recuperat de la FPRP corespunde părții ajutorului de stat care nu a fost transferată în final întreprinderilor de pescuit, adică partea din avansurile cu care s-au finanțat cheltuielile de funcționare ale FPRP, precum și partea din avansurile pe care acesta a păstrat-o în trezoreria sa. Valoarea totală a cheltuielilor de funcționare va putea fi cunoscută de autoritatea însărcinată cu punerea în aplicare a recuperării plecând de la contabilitatea FPRP. Dat fiind caracterul fungibil al banilor și imposibilitatea de a distinge proveniența acestora în funcție de utilizarea lor, Comisia consideră că partea avansurilor statului care a finanțat cheltuielile de funcționare corespunde valorii totale a cheltuielilor în cauză căreia i se aplică rata avansurilor în raport cu suma avansurilor și a fondurilor proprii FPRP (cotizații ale membrilor). În mod similar, partea din avansuri păstrată în trezorerie poate fi determinată aplicând aceeași rată valorii trezoreriei restante.

6.2. Recuperarea de la întreprinderile de pescuit

(137) Astfel cum se menționează mai sus, ajutorul care trebuie recuperat de la întreprinderile de pescuit corespunde avansurilor de 65 sau 77 milioane EUR, din care se scade suma de recuperat de la FPRP în conformitate cu indicațiile date la considerentul 136. În ceea ce privește ajutorul de stat care trebuie recuperat de la fiecare dintre întreprinderi, trebuie să se țină cont de faptul că nu este posibil, din punct de vedere contabil, să se opereze o diferență între ajutorul care este calificat drept ajutor de stat și cel care nu este imputabil statului (a se vedea alineatul 4.2.1.2 din prezenta decizie).

(138) Comisia consideră că ajutorul de stat care trebuie recuperat de la fiecare întreprindere poate fi calculat pe baza despăgubirii primite de fiecare întreprindere drept asigurare de motorină.

⁽³³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 29.4.2004, cauza C-277/00, Germania/Comisia, Rec. 2004, p. I-3925, punctul 75.

⁽³⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12.10.2000 cauza C-480/98, Spania/Comisia, Rec. 2000, p. I-8715, punctul 25.

(139) Luând această despăgubire ca bază de calcul, Comisia lasă deoparte echivalentul-subvenție din economia realizată de fiecare întreprindere de pescuit datorită cumpărării de carburant la un preț inferior celui de pe piață. Comisia estimează că este justificat să se facă aceasta pentru că întreprinderile care au beneficiat de prețuri preferențiale pentru carburantul lor sunt aceleași cu cele care au beneficiat de despăgubiri în cadrul asigurării de motorină, și aceasta în proporții respective foarte comparabile, întrucât, cu cât o întreprindere cumpără carburant la un preț preferențial, cu atât aceasta obține despăgubiri mai ridicate și invers. Alegând această bază, nu va exista deci introducerea unei denaturări între întreprinderile vizate în raport cu obligațiile de rambursare la care acestea vor trebui să facă față. În plus, Comisia observă că, dacă s-ar dori să se ia în calcul aceste echivalente-subvenții în baza de calcul, ar fi necesar în acest sens să calculeze, pentru fiecare aprovizionare cu carburant efectuată în timpul perioadei de activitate a FPRP pe piețele la termen ale petrolului, diferența dintre cheltuiala care ar fi rezultat dintr-o cumpărare la cursul zilei și costul facturat efectiv de cooperativă după ce s-a decis care ar fi fost cursul zilei aplicabil tipului de carburant cumpărat și locului aprovizionării. Această metodă ar fi mai dificil de pus în practică. Acesta este motivul pentru care Comisia estimează că este preferabil să se recomande o bază de calcul care va ușura sarcina autorităților și organismelor însărcinate să pună în practică decizia de recuperare.

(140) În consecință, Comisia estimează că ajutorul de stat care trebuie recuperat de la fiecare întreprindere poate fi calculat pe baza despăgubirii primite de fiecare întreprindere drept asigurare de motorină. Ajutorul de stat de recuperat trebuie să fie calculat aplicându-i acestei despăgubiri un procentaj corespunzând raportului dintre valoarea globală a ajutorului de stat de recuperat de la întreprinderile de pescuit și valoarea globală a despăgubirilor plătite întreprinderilor de pescuit de către FPRP drept asigurare de motorină.

(141) Prin urmare, valoarea care trebuie recuperată de la fiecare întreprindere de pescuit trebuie să fie calculată după următoarele formule:

$$R * Ent = I \times \frac{(Avansuri - R * FPAP)}{Total I}$$

unde

$R*Ent$ = valoarea de recuperat de la întreprinderea de pescuit

I = valoarea despăgubirii percepute de întreprinderea de pescuit drept asigurare de motorină

$Avansuri$ = 65 sau 77 milioane EUR

$R*FPAP$ = valoarea de recuperat de la FPRP în conformitate cu indicațiile care figurează la considerentul 136

$Total I$ = valoarea totală a despăgubirilor plătite de FPRP întreprinderilor de pescuit drept asigurare de motorină

(142) Această formulă ține cont de postulatul potrivit căruia FPRP a realizat beneficii pe piețele la termen, beneficii care au fost apoi restituite în întregime întreprinderilor de pescuit. Întrucât acest fapt este descris în prezenta decizie, acesta este cazul cel mai plauzibil. Cu toate acestea, trebuie de asemenea prevăzut cazul teoretic în care FPRP ar fi înregistrat pierderi pe piețele la termen și în care ar fi rezultat deci că întreprinderile de pescuit ar fi beneficiat de o valoare globală de despăgubiri inferioară valorii avansurilor din care se scade valoarea de recuperat de la FPRP. Într-un asemenea caz, câtul ($Avansuri - R*FPAP$)/ $Total I$ ar fi în general mai mare de 1, mai ales dacă valoarea „ $R*FPAP$ ” este redusă; aplicarea formulei de mai sus ar avea atunci drept efect faptul că suma globală de recuperat de la întreprinderile de pescuit ar fi superioară celei de care au beneficiat acestea. Din acest motiv, în acest caz special, trebuie prevăzut că valoarea de recuperat de la fiecare întreprindere corespunde valorii despăgubirii percepute de întreprinderea respectivă drept „asigurare de motorină”. În acest caz cunoscut, diferența dintre avansurile statului și despăgubirile plătite întreprinderilor de pescuit ar trebui recuperată de la FPRP, care ar fi consumat efectiv această diferență.

(143) Ajutoarele de stat care aduc profit întreprinderilor de pescuit pot să nu facă obiectul recuperării dacă, la data la care au fost acordate, acestea îndeplinesc condițiile din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 sau condițiile din Regulamentul (CE) nr. 875/2007 privind ajutoarele de *minimis*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul acordat Fondului pentru prevenirea riscurilor pescuitului (FPRP) pentru achiziționarea de opțiuni financiare pe piața la termen a petrolului și pus în aplicare ilegal de către Franța, cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

Ajutorul acordat întreprinderilor de pescuit sub formă de reducere a cheltuielilor de carburant ale acestora și pus în aplicare ilegal de către Franța, cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, este incompatibil cu piața comună.

Articolul 3

Un ajutor individual acordat unei întreprinderi de pescuit în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 994/98 a Consiliului ⁽³⁵⁾ nu este supus recuperării dacă, în momentul acordării, aceasta îndeplinește condițiile fixate de regulamentul adoptat în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 aplicabil în momentul acordării ajutorului.

Articolul 4

(1) Franța este obligată să impună rambursări beneficiarilor ajutoarelor incompatibile vizate la articolele 1 și 2.

(2) Sumele de recuperat produc dobânzi începând cu data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor și până la recuperarea lor efectivă.

(3) Dobânzile sunt calculate pe o bază compusă în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽³⁶⁾.

(4) Franța anulează toate plățile suspendate ale ajutoarelor vizate la articolele 1 și 2 începând cu data de adoptare a prezentei decizii.

Articolul 5

(1) Recuperarea ajutoarelor vizate la articolele 1 și 2 este imediată și efectivă.

(2) Franța garantează punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 6

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Franța comunică Comisiei următoarele informații:

(a) valoarea totală (principalul și dobânzile) care trebuie recuperată de la FPRP;

(b) o descriere detaliată a măsurilor luate deja și a celor prevăzute pentru conformarea cu prezenta decizie;

(c) documentele care să demonstreze că FPRP a fost somat să restituie ajutorul.

(2) Franța informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale luate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului vizat la articolul 1. Ea transmite imediat, la cererea Comisiei, orice informație privind măsurile luate deja și cele prevăzute pentru conformarea cu prezenta decizie. De asemenea, ea furnizează informații detaliate privind valorile ajutorului și dobânzile recuperate deja de la FPRP.

Articolul 7

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Franța comunică Comisiei următoarele informații:

(a) lista întreprinderilor de pescuit care au primit un ajutor vizat la articolul 2 și valoarea totală primită de fiecare dintre acestea;

(b) valoarea totală (principalul și dobânzile) care trebuie recuperată de la fiecare beneficiar;

(c) o descriere detaliată a măsurilor luate deja și a celor prevăzute pentru conformarea cu prezenta decizie;

(d) documentele care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să restituie ajutorul.

(2) Franța informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale luate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului vizat la articolul 2. Ea transmite imediat, la cererea Comisiei, orice informație privind măsurile luate deja și cele prevăzute pentru conformarea cu prezenta decizie. De asemenea, ea furnizează informații detaliate privind valorile ajutorului și dobânzile recuperate deja de la beneficiari.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 20 mai 2008.

Pentru Comisie

Joe BORG

Membru al Comisiei

⁽³⁵⁾ JO L 142, 14.5.1998, p. 1.

⁽³⁶⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

DECIZIA COMISIEI

din 5 decembrie 2008

privind neincluderea acidului sulfuric în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță

[notificată cu numărul C(2008) 7612]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/937/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

Pentru acidul sulfuric, statul membru raportor a fost Franța și toate informațiile relevante au fost prezentate în octombrie 2007.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾ în special articolul 8 alineatul (2) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE prevede că un stat membru poate autoriza, de-a lungul unei perioade de 12 ani de la data notificării respectivei directive, introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor care conțin substanțe active care nu sunt menționate în anexa I la directiva respectivă și care se află deja pe piață la doi ani de la data notificării, perioadă în care se efectuează o examinare progresivă a acestor substanțe în cadrul unui program de lucru.

(2) Regulamentele (CE) nr. 1112/2002 ⁽²⁾ și (CE) nr. 2229/2004 ⁽³⁾ ale Comisiei stabilesc normele detaliate de punere în aplicare a etapei a patra din programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE și stabilesc o listă de substanțe active care urmează să fie evaluate, în vederea eventualei lor includeri în anexa I la Directiva 91/414/CEE. Lista respectivă include acidul sulfuric.

(3) Efectele acidului sulfuric asupra sănătății oamenilor și asupra mediului au fost evaluate în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Regulamentele (CE) nr. 1112/2002 și (CE) nr. 2229/2004 pentru o serie de utilizări propuse de notificator. În plus, regulamentele menționate anterior desemnează statele membre raportoare care trebuie să înainteze Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (AESA) rapoartele de evaluare și recomandările relevante, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 2229/2004.

(4) Comisia a examinat acidul sulfuric în conformitate cu articolul 24a din Regulamentul (CE) nr. 2229/2004. Un proiect de raport de reexaminare pentru substanța respectivă a fost reanalizat de statele membre și de Comisie în cadrul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătatea Animală și a fost finalizat la 26 septembrie 2008, sub forma raportului de reexaminare al Comisiei.

(5) În timpul examinării acestei substanțe active de către Comisie, luându-se în considerare comentariile primite de la statele membre, s-a conchis că dovada existentă nu este suficientă pentru a finaliza evaluarea riscului pentru consumator și pentru a fixa un Nivel Acceptabil de Expunere a Operatorului (NAEO) fiabil, iar această valoare este necesară pentru a efectua evaluarea riscurilor pentru operatori. În plus, raportul de reexaminare referitor la substanța respectivă menționează alte preocupări identificate de statul membru raportor în raportul său de evaluare.

(6) Comisia l-a invitat pe notificator să-și prezinte observațiile cu privire la rezultatele evaluării *inter pares* și la intenția sa de a susține sau nu în continuare includerea acestei substanțe în anexă. Notificatorul și-a prezentat observațiile, acestea fiind examinate cu atenție. Cu toate acestea, în pofida argumentelor invocate de notificator, aspectele problematice identificate nu au putut fi înlăturate, iar evaluările efectuate pe baza informațiilor transmise nu au demonstrat că, în condițiile de utilizare propuse, produsele de protecție a plantelor care conțin acid sulfuric ar putea îndeplini în general cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 91/414/CEE.

(7) În consecință, acidul sulfuric nu ar trebui inclus în anexa I la Directiva 91/414/CEE.

(8) Ar trebui luate măsuri pentru a se asigura faptul că autorizațiile acordate pentru produsele de protecție a plantelor care conțin acid sulfuric sunt retrase într-o perioadă determinată și nu sunt reînnoite și că nu se mai acordă autorizații noi pentru produse de acest tip.

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1.

⁽²⁾ JO L 168, 27.6.2002, p. 14.

⁽³⁾ JO L 379, 24.12.2004, p. 13.

- (9) Orice perioadă de grație acordată de un stat membru pentru eliminarea, depozitarea, introducerea pe piață și utilizarea stocurilor existente de produse de protecție a plantelor care conțin acid sulfuric nu trebuie să depășească douăsprezece luni, pentru a limita utilizarea stocurilor existente la o singură perioadă de vegetație suplimentară, ceea ce garantează faptul că produsele de protecție a plantelor care conțin acid sulfuric rămân la dispoziția agricultorilor pentru o perioadă de 18 luni de la adoptarea prezentei decizii.
- (10) Prezenta decizie nu aduce atingere introducerii unei cereri pentru acidul sulfuric, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE și cu Regulamentul (CE) nr. 33/2008 al Comisiei din 17 ianuarie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în privința unei proceduri ordinare și a unei proceduri accelerate de evaluare a substanțelor active prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din directiva respectivă, dar care nu au fost incluse în anexa I la aceasta⁽¹⁾, în vederea unei posibile includeri a acestei substanțe în anexa menționată anterior.
- (11) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătatea Animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acidul sulfuric nu este inclus, ca substanță activă, în anexa I la Directiva 91/414/CEE.

Articolul 2

Statele membre se asigură că:

- (a) autorizațiile pentru produsele de protecție a plantelor care conțin acid sulfuric sunt retrase până la 5 iunie 2009;
- (b) de la data publicării prezentei decizii, nu se acordă și nu se reînnoiește nicio autorizație pentru produsele de protecție a plantelor care conțin acid sulfuric.

Articolul 3

Orice perioadă de grație acordată de către statele membre în conformitate cu dispozițiile articolului 4 alineatul (6) din Directiva 91/414/CEE trebuie să fie cât mai scurtă posibil și să expire cel târziu la 5 iunie 2010.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 5 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Androulla VASSILIOU

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 15, 18.1.2008, p. 5.

DECIZIA COMISIEI

din 9 decembrie 2008

privind lista cu țările beneficiare care îndeplinesc condițiile pentru un regim special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011

[notificată cu numărul C(2008) 8028]

(2008/938/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 732/2008 prevede acordarea unui regim special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări țărilor în curs de dezvoltare care îndeplinesc anumite condiții prevăzute la articolele 8 și 9.

(2) Fiecare țară în curs de dezvoltare care dorește să beneficieze de regimul special de încurajare trebuia să depună o cerere în acest sens până la 31 octombrie 2008, însoțită de informații complete privind ratificarea convențiilor relevante, privind actele legislative și măsurile de punere în aplicare efectivă a dispozițiilor convențiilor și angajamentul acesteia de a accepta și de a respecta întrutotul mecanismul de supraveghere și de examinare menționat în convențiile în cauză și în instrumentele conexe. Pentru ca cererea să-i fie acordată, țara solicitantă trebuie să fie, de asemenea, considerată o țară vulnerabilă, astfel cum este definită la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008.

(3) Comisia a examinat cererile depuse, în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008 și a decis lista țărilor beneficiare care îndeplinesc criteriile. În consecință, regimul special de încurajare ar trebui acordat țărilor respective de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011.

(4) În conformitate cu articolul 10 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008, îndeplinirea criteriilor care fac, de asemenea, obiectul unor anchete în curs cu privire la Sri Lanka⁽²⁾ și El Salvador⁽³⁾ inițiate de Comisie în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 980/2005 al Consiliului⁽⁴⁾ se examinează în cursul acestor anchete.

(5) Publicarea la timp a acestei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ar trebui să asigure îndeplinirea obligației conform articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008 de a publica în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz care conține o listă a țărilor beneficiare ale regimului special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări de la 1 ianuarie 2009.

(6) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru preferințe generalizate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Următoarele țări în curs de dezvoltare beneficiază de regimul special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 732/2008 de la 1 ianuarie 2009 până la 31 decembrie 2011:

- (AM) Armenia
- (AZ) Azerbaidjan
- (BO) Bolivia
- (CO) Columbia
- (CR) Costa Rica
- (EC) Ecuador
- (GE) Georgia
- (GT) Guatemala
- (HN) Honduras
- (LK) Sri Lanka

⁽²⁾ JO L 277, 18.10.2008, p. 34.

⁽³⁾ JO L 108, 18.4.2008, p. 29.

⁽⁴⁾ JO L 169, 30.6.2005, p. 1.

⁽¹⁾ JO L 211, 6.8.2008, p. 1.

(MN) Mongolia
(NI) Nicaragua
(PE) Peru
(PY) Paraguay
(SV) El Salvador
(VE) Venezuela

Georgia, Republica Guatemala, Republica Honduras, Mongolia, Republica Nicaragua, Republica Paraguay, Republica Peru, Republica Democrată Socialistă Sri Lanka și Republica Bolivariană a Venezuelei.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 2008.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează următoarelor: Republica Armenia, Republica Azerbaidjan, Republica Bolivia, Republica Columbia, Republica Costa Rica, Republica Ecuador, Republica El Salvador,

Pentru Comisie
Catherine ASHTON
Membru al Comisiei

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.